

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

โครงการออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอประเภทเครื่องแต่งกายลำลองบุรุษจากสีธรรมชาติ

สำหรับแบรนด์ WALK ON THE WILD SIDE

MEN'S STREET WEAR DESIGN FROM NATURAL COLOR

FOR WALK ON THE WILD SIDE

T121071

นายพันชกานต์ อาชวเจริญ

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 121071
วัน,เดือน,ปี..... - 5 ส.ค. 2555

b.....
i.....

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
สถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศิลปอุตสาหกรรม
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2553-2554

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
สถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต

รองศาสตราจารย์บุญสนอง รัตนสุนทรากุล
คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....
.....
.....
.....
.....

ประธานคณะกรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการและเลขานุการ

.....
อาจารย์ศักดิ์จรัส เวียงเก่า
อาจารย์ที่ปรึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์	โครงการออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอประเภทเครื่องแต่งกาย จำลองบุรุษจากสีธรรมชาติสำหรับแบรนด์ walk on the wild side Men's Street wear Design from Natural color for walk on the wild side
นักศึกษา	นาย พันธกานต์ อาชวเจริญ
รหัสประจำตัว	49020281
ปริญญา	สถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชา	ศิลปอุตสาหกรรม
ปีการศึกษา	2553

บทคัดย่อ

การค้นคว้าเรื่องสิ่งแวดล้อมและความอันตรายจากการใช้สีสังเคราะห์บางชนิด ทำให้เกิดความสนใจในการส่งเสริมให้มีการใช้สีธรรมชาติในการย้อมผ้า เพราะผลิตภัณฑ์ที่ได้จากธรรมชาติจะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย เป็นการช่วยอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้ดำเนินการ โดยการศึกษาภูมิปัญญาในการย้อมผ้าด้วยสีธรรมชาติ กระบวนการย้อมผ้า รวมทั้งการออกแบบและสร้างสรรค์ผ้าที่ได้จากการย้อมด้วยสีธรรมชาติ โดยนำเอาภูมิปัญญาดั้งเดิมของคนไทยที่มีคุณค่ามาประยุกต์และพัฒนาให้มีความร่วมสมัย และสามารถนำมาพัฒนาผลิตภัณฑ์สิ่งทอที่ได้จากการย้อมด้วยสีธรรมชาติให้มีความแปลกใหม่ ความน่าสนใจ มีรูปแบบที่แตกต่างจากผลิตภัณฑ์ทั่วไปที่มีอยู่ในท้องตลาดได้มากยิ่งขึ้น โดยการใช้เทคนิคต่างๆ ในการสร้างสรรค์รูปแบบผลิตภัณฑ์ทั้งในส่วนลวดลาย รูปทรง และสีสันทัน ด้วยสีที่ได้จากธรรมชาติ

ในการออกแบบได้แบ่งการศึกษาและค้นคว้าออกเป็น 3 ด้าน คือ

1. การศึกษาข้อมูลพื้นฐานเพื่อใช้ในการออกแบบ
2. การศึกษาการใช้สีธรรมชาติในการย้อมผ้า
3. การศึกษาทดลองการใช้เทคนิคตกแต่งผืนผ้าด้วยสีธรรมชาติในรูปแบบต่างๆ

จากนั้นจึงนำข้อมูลและการทดลองที่ได้มาวิเคราะห์และใช้ในการออกแบบภายใต้ขอบเขตดังนี้ คือ

1. เสื้อยืดแขนสั้น	2	แบบ	5. หมวก	2	แบบ
2. เสื้อยืดแขนยาว	1	แบบ	6. กระเป๋า	2	แบบ
3. กางเกงขาสั้น	1	แบบ	7. ผ้าพันคอ	2	แบบ
4. กางเกงขายาว	1	แบบ			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปผลการออกแบบได้ดังนี้

1. ออกแบบเครื่องแต่งกายจำลองบุรุษจากสีธรรมชาติสำหรับแบรนด์ walk on the wild side โดยสีธรรมชาติที่นำมาใช้ในการออกแบบคือ ครามและมะเกลือ

2. เทคนิคที่นำมาใช้คือ การฟั่นสีแบบต่างๆ การรีดทับด้วยความร้อน โดยใช้ผ้าที่มีพื้นผิวต่างๆ ควบคู่กับการย้อมสีธรรมชาติทั่วไป ซึ่งเทคนิคที่นำมาใช้ได้ผ่านกระบวนการทดลองก่อนนำมาใช้ในการออกแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ขอบคุณคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง สถาบัน
ที่มอบความรู้ทางวิชาการและเรียนรู้การใช้ชีวิต ความคิดต่างๆตลอดเวลา 5 ปี

ขอบคุณ คุณแม่ ที่คอยสนับสนุนการศึกษา และความห่วงใยที่มีให้เสมอ รวมถึง น้องอ้อมแอม
น้องสาวที่น่ารักของครอบครัวที่น่ารักของเรา

ขอบคุณ อาจารย์ศักดิ์จิระ(อาจารย์ข้าง) อาจารย์ที่ปรึกษา สำหรับคำแนะนำ ความช่วยเหลือตลอดเวลา
ที่ทำวิทยานิพนธ์ และการทำงานที่จังหวัดแพร่ ขอขอบคุณมากครับ

ขอบคุณ อาจารย์ปณาสาร สำหรับคำแนะนำดีๆ ความช่วยเหลือต่างๆ ถึงแม้ลูกศิษย์คนนี้จะทำให้ปวด
หัวไปบ้าง แต่อาจารย์ก็เคยช่วยเหลือและช่วยเหลือเสมอ

ขอบคุณ อาจารย์สาขาออกแบบสิ่งทอทุกท่าน อาจารย์ผ่องศรี อาจารย์อุไรวรรณ อาจารย์จารุพัชร ที่
คอยชี้แนะและกระตุ้นในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้

ขอบคุณพี่บอย แห่งชอบเทคโนโลยี ทุกความช่วยเหลือและน้ำใจดีๆที่มีให้กับผมและทุกคนเสมอ

ขอบคุณน้ำเล็ก พี่โอ และพี่ๆที่แสนใจดีแห่งโรงงานบายศรี จังหวัดแพร่ สำหรับคำแนะนำดีๆ งาน
สวยๆ และอาหารอร่อยๆ ตลอดเวลาที่ทำงานที่แพร่

ขอบคุณทุกความช่วยเหลือ จากน้องๆรหัส 24 29 59 ทุกคน

ขอบคุณชาวบ้านเช่าซอยที่ดินแก่ทั้งเพื่อน พี่ น้อง ตลอดเวลาที่อยู่ด้วยกัน ความสนุกสนานและ
ช่วงเวลาดีๆที่มีร่วมกันตลอด 5 ปีที่ผ่านมา

ขอบคุณเพื่อนร่วมรุ่นทุกคน สำหรับช่วงเวลาและประสบการณ์ที่มีมาด้วยกัน

พี่ๆน้องๆ สำหรับมิตรภาพที่มีให้กัน น้ำใจของทุกคน และการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดซึ่งกันและ
กัน 5 ปีที่ผ่านมา ซึ่งได้สร้างประสบการณ์ ความคิดและมุมมองต่อการใช้ชีวิต สิ่งเหล่านี้อยู่ในความทรงจำ
ตลอดไปครับ

สิ่งต่างๆรอบตัว ความสุข ความทุกข์ ที่ผ่านเข้ามาในชีวิต

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณอีกครั้ง ครอบครัวของเรา แม่ อ้อมแอม ขอขอบคุณการสนับสนุนในเรื่องราวต่างๆ
และขอบคุณที่อยู่ร่วมทุกข์ร่วมสุขด้วยกันเสมอมา ขอขอบคุณจริงๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
อนุวัติผล	
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
รายการภาพประกอบ	ช
รายการตารางประกอบ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาของโครงการ	1
1.2 ความสำคัญของโครงการ	2
1.3 วัตถุประสงค์ของโครงการ	4
1.4 ปัญหาที่เกิดขึ้นและแนวทางในการแก้ปัญหา	5
1.5 ความเป็นไปได้ของโครงการ	6
1.6 ขอบเขตของโครงการ	7
1.7 แนวทางในการศึกษาวิจัย	8
1.8 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	8
บทที่ 2 การค้นคว้าและสรุปผลข้อมูลการวิจัย	10
2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับแบรนด์ walk on the wild side	10
2.1.1 ประวัติและความเป็นมาของแบรนด์	10
2.1.2 นโยบายและแนวทางในการออกแบบผลิตภัณฑ์	12
2.1.3 รูปแบบและประเภทของผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่ในปัจจุบัน	12
2.1.4 ปัญหาที่เกิดขึ้นกับผลิตภัณฑ์หรือกระบวนการผลิตของทางร้าน	17
2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มเป้าหมายของแบรนด์ walk on the wild side	17
2.2.1 รสนิยมและความต้องการ ในการใช้ผลิตภัณฑ์ของกลุ่มเป้าหมาย	20
2.2.2 พฤติกรรมการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ของกลุ่มเป้าหมาย	20
2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับการข้อมผ้าด้วยสีธรรมชาติ	21
2.3.1 องค์ประกอบของสีธรรมชาติ	21
2.3.2 แหล่งที่มาของสีธรรมชาติ	21
2.3.3 การเตรียมน้ำสี	26

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.4	หลักการย้อมสีธรรมชาติ	28
2.3.5	คุณสมบัติของสีธรรมชาติ	29
2.3.6	กระบวนการย้อมสีตามธรรมชาติ	29
2.3.7	ปัจจัยที่มีผลต่อการย้อมสีธรรมชาติ	29
2.3.8	สารช่วยติด (mordant) สำหรับสีธรรมชาติ	30
2.4	ข้อมูลเกี่ยวกับการย้อมคราม	31
2.4.1	ลักษณะทั่วไปของต้นคราม	31
2.4.2	กรรมวิธีการย้อมคราม	32
2.5	ข้อมูลเกี่ยวกับการย้อมมะเกลือ	37
2.5.1	ลักษณะทั่วไปของต้นมะเกลือ	37
2.5.2	กรรมวิธีการย้อมมะเกลือ	39
2.6	ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์	40
2.6.1	ข้อมูลเกี่ยวกับเสื้อผ้า	40
2.6.2	ข้อมูลเกี่ยวกับกระเป๋า	51
2.6.3	ข้อมูลเกี่ยวกับหมวก	57
2.7	ข้อมูลเกี่ยวกับเทคนิคในการสร้างสรรค์ลวดลายด้วยวิธีต่างๆ	59
2.7.1	เทคนิคการปัก	59
2.7.2	เทคนิคการเพิ่มผิวสัมผัสให้กับพื้นผ้าโดยการเย็บ	63
2.7.3	เทคนิคการทำผ้าบาติก	64
2.8	ข้อมูลเกี่ยวกับวัสดุ	65
2.8.1	ฝ้าย (Cotton)	66
2.8.2	ไหม (Silk)	68
2.8.3	วิสโคส เรยอน (Viscose rayon)	70
2.9	สรุปแนวทางในการออกแบบ	72
บทที่ 3	การพัฒนาการออกแบบ	73
3.1	การวิเคราะห์ข้อมูล	73
3.2	การออกแบบและตกแต่งลวดลายบนพื้นผ้า	75
3.3	การออกแบบผลิตภัณฑ์	83
3.4	สรุปผลการออกแบบและความเห็นของคณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์	87
บทที่ 4	การนำเสนอผลงานการออกแบบ	88
4.1	รายละเอียดผลิตภัณฑ์	88
4.2	การประเมินราคา	101

4.3 ภาพถ่ายผลิตภัณฑ์ต้นแบบ	112
บทที่ 5 สรุปผลการออกแบบ	118
5.1 สรุปผลการออกแบบ	118
5.2 ข้อเสนอแนะของนักศึกษา	118
5.3 ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์	118
บรรณานุกรม	119
ประวัติการศึกษา	120

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการภาพประกอบ

	หน้า
ภาพที่ 1 แสดงภาพตัวอย่างผลิตภัณฑ์เสื้อยืดที่ได้จากการข้อมครามของแบรנד walk on the wild side	3
ภาพที่ 2 แสดงภาพตัวอย่างผลิตภัณฑ์เสื้อยืดที่ได้จากการข้อมด้วยมะเกลือของแบรนด์ walk on the wild side	3
ภาพที่ 3 แสดงภาพตัวอย่างผลิตภัณฑ์อื่นๆที่ได้จากการข้อมด้วยสีธรรมชาติของแบรนด์ walk on the wild side	4
ภาพที่ 4 แสดงภาพคุณนราวุธ ไชยชมภู และคุณศศิมา อัสเวศน์	11
ภาพที่ 5 แสดงภาพบรรยากาศการออกร้านขายสินค้า	11
ภาพที่ 6 แสดงภาพบรรยากาศการออกร้านขายสินค้า	12
ภาพที่ 7 แสดงภาพเสื้อยืดข้อมด้วยคราม	13
ภาพที่ 8 แสดงภาพเสื้อยืดข้อมด้วยมะเกลือ	13
ภาพที่ 9 แสดงภาพเสื้อยืดมัดข้อมด้วยคราม	14
ภาพที่ 10 แสดงภาพเสื้อยืดมัดข้อมด้วยมะเกลือ	14
ภาพที่ 11 แสดงภาพเสื้อยืดข้อมสีธรรมชาติแบบต่างๆ	15
ภาพที่ 12 แสดงภาพกระเป๋ายับมือข้อมสีธรรมชาติ	15
ภาพที่ 13 แสดงภาพกระเป๋ามัดข้อมด้วยคราม	16
ภาพที่ 14 แสดงภาพหมวกจากผ้าทอข้อมสีธรรมชาติ	16
ภาพที่ 15 แสดงภาพกลุ่มเป้าหมายหลักของทางร้าน	18
ภาพที่ 16 แสดงภาพต้นครามที่ปลูกไว้สำหรับข้อม	32
ภาพที่ 17 แสดงภาพหม้อคราม	36
ภาพที่ 18 แสดงภาพผ้าที่เกิดจากการข้อมด้วยคราม	37
ภาพที่ 19 แสดงภาพต้นมะเกลือ	38
ภาพที่ 20 แสดงภาพผลมะเกลือสำหรับข้อม	38
ภาพที่ 21 แสดงภาพผ้าที่ได้จากการข้อมด้วยมะเกลือ	40
ภาพที่ 22 แสดงภาพวิธีวางแบบตัดเสื้อจัมเปอร์ แจ็กเก็ต	49
ภาพที่ 23 แสดงภาพวิธีวางแบบตัดแทรกในของเสื้อจัมเปอร์ แจ็กเก็ต	50
ภาพที่ 24 แสดงภาพวิธีวางแบบตัดซับในของเสื้อจัมเปอร์ แจ็กเก็ต	51
ภาพที่ 25 แสดงภาพกระเป๋าสำหรับบรรจุสัมภาระแบบคงรูป (Luggage or Case)	54
ภาพที่ 26 แสดงภาพกระเป๋าสะพาย (SHOULDER BAG) ารศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นการค้า	55

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 27 แสดงภาพกระเป๋าสะพายป่าแบบติดตัว (KIT BAG)	55
ภาพที่ 28 แสดงภาพกระเป๋าหรือถุงทะเล (DUFFEL BAG)	55
ภาพที่ 29 แสดงภาพกระเป๋าสำหรับใส่เสื้อผ้าชั่วคราว (FLIGHT BAG)	55
ภาพที่ 30 แสดงกระเป๋าสำหรับบรรจุสัมภาระแบบกิ่งคกรูป (Trunks) แบบต่างๆ	56
ภาพที่ 31 แสดงภาพกะโหลกหมวก (Crown)	57
ภาพที่ 32 แสดงภาพยอดหมวก (Tip)	57
ภาพที่ 33 แสดงภาพแถบด้านข้างหมวก (Sideband)	58
ภาพที่ 34 แสดงภาพปีกหมวก (Brim)	58
ภาพที่ 35 แสดงภาพสายรัดศีรษะ (Head Fitting Headband)	59
ภาพที่ 36 แสดงภาพสายรัดหมวก (Hat band)	59
ภาพที่ 37 แสดงภาพสรุปประวัติของแบรนด์และแนวทางการออกแบบของผลิตภัณฑ์เดิม	73
ภาพที่ 38 แสดงภาพรูปแบบผลิตภัณฑ์เดิมของแบรนด์	74
ภาพที่ 39 แสดงภาพแนวทางตลาดและสีสันทัน รวมถึงกลุ่มเป้าหมายในการออกแบบ	74
ภาพที่ 40 แสดงภาพตลาดและแรงบันดาลใจที่นำมาใช้ในการออกแบบ	75
ภาพที่ 41 แสดงภาพการทดลองด้วยครามและมะเกลือ	76
ภาพที่ 42 แสดงภาพตลาดที่นำมาใช้ในการออกแบบและตกแต่ง	76
ภาพที่ 43 แสดงภาพการออกแบบผลิตภัณฑ์(เสื้อยืดแขนสั้น)	83
ภาพที่ 44 แสดงภาพการออกแบบผลิตภัณฑ์(เสื้อยืดแขนยาว)	84
ภาพที่ 45 แสดงภาพการออกแบบผลิตภัณฑ์(หมวก)	84
ภาพที่ 46 แสดงภาพการออกแบบผลิตภัณฑ์(เสื้อยืดแขนสั้นและกางเกงขายาว)	85
ภาพที่ 47 แสดงภาพการออกแบบผลิตภัณฑ์(เสื้อยืดแขนสั้นและกางเกงขาสั้น)	85
ภาพที่ 48 แสดงภาพการออกแบบผลิตภัณฑ์(กระเป๋า)	86
ภาพที่ 49 แสดงภาพภาพรวมของผลิตภัณฑ์ทั้งหมด	86
ภาพที่ 50 แสดงแผ่นนำเสนอตลาดที่นำมาใช้ในการออกแบบ	88
ภาพที่ 51 แสดงแผ่นนำเสนอเทคนิคที่นำมาใช้ในการออกแบบ	89
ภาพที่ 52 แสดงแผ่นนำเสนอที่ 1 รายละเอียดผลิตภัณฑ์เสื้อยืดแขนสั้นคอกลม	90
ภาพที่ 53 แสดงแผ่นนำเสนอที่ 2 รายละเอียดผลิตภัณฑ์เสื้อยืดแขนสั้นคอวี	91
ภาพที่ 54 แสดงแผ่นนำเสนอที่ 3 รายละเอียดผลิตภัณฑ์เสื้อยืดแขนยาวคอกลม	92
ภาพที่ 55 แสดงแผ่นนำเสนอที่ 4 รายละเอียดผลิตภัณฑ์กางเกงขายาว	93
ภาพที่ 56 แสดงแผ่นนำเสนอที่ 5 รายละเอียดผลิตภัณฑ์กางเกงขาสั้น	94
ภาพที่ 57 แสดงแผ่นนำเสนอที่ 6 รายละเอียดผลิตภัณฑ์หมวกสีน้ำตาล	95
ภาพที่ 58 แสดงแผ่นนำเสนอที่ 7 รายละเอียดผลิตภัณฑ์หมวกสีฟ้า	96

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใด

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 59 แสดงแผ่นนำเสนอนที่ 8 รายละเอียดผลิตภัณฑ์กระเป๋าสีน้ำตาล	97
ภาพที่ 60 แสดงแผ่นนำเสนอนที่ 9 รายละเอียดผลิตภัณฑ์กระเป๋าสีฟ้า	98
ภาพที่ 61 แสดงแผ่นนำเสนอนที่ 10 รายละเอียดผลิตภัณฑ์ผ้าพันคอสีฟ้า	99
ภาพที่ 62 แสดงแผ่นนำเสนอนที่ 11 รายละเอียดผลิตภัณฑ์ผ้าพันคอสีน้ำตาล	100
ภาพที่ 63 แสดงแผ่นนำเสนอนที่ 12 ราคาผลิตภัณฑ์เสื้อยืดคอกลม	101
ภาพที่ 64 แสดงแผ่นนำเสนอนที่ 13 ราคาผลิตภัณฑ์เสื้อยืดคอวี	102
ภาพที่ 65 แสดงแผ่นนำเสนอนที่ 14 ราคาผลิตภัณฑ์เสื้อยืดคอกลมแขนยาว	103
ภาพที่ 66 แสดงแผ่นนำเสนอนที่ 15 ราคาผลิตภัณฑ์กางเกงขายาว	104
ภาพที่ 67 แสดงแผ่นนำเสนอนที่ 16 ราคาผลิตภัณฑ์กางเกงขาสั้น	105
ภาพที่ 68 แสดงแผ่นนำเสนอนที่ 17 ราคาผลิตภัณฑ์หมวกสีน้ำตาล	106
ภาพที่ 69 แสดงแผ่นนำเสนอนที่ 18 ราคาผลิตภัณฑ์หมวกสีฟ้า	107
ภาพที่ 70 แสดงแผ่นนำเสนอนที่ 19 ราคาผลิตภัณฑ์กระเป๋าสีน้ำตาล	108
ภาพที่ 71 แสดงแผ่นนำเสนอนที่ 20 ราคาผลิตภัณฑ์กระเป๋าสีฟ้า	109
ภาพที่ 72 แสดงแผ่นนำเสนอนที่ 21 ราคาผลิตภัณฑ์ผ้าพันคอสีน้ำตาล	110
ภาพที่ 73 แสดงแผ่นนำเสนอนที่ 22 ราคาผลิตภัณฑ์ผ้าพันคอสีฟ้า	111
ภาพที่ 74 แสดงภาพเสื้อยืดคอกลมขณะสวมใส่	112
ภาพที่ 75 แสดงภาพเสื้อยืดแขนยาวขณะสวมใส่	112
ภาพที่ 76 แสดงภาพเสื้อยืดคอวีขณะสวมใส่	113
ภาพที่ 77 แสดงภาพกางเกงขายาวขณะสวมใส่	113
ภาพที่ 78 แสดงภาพกางเกงขาสั้นขณะสวมใส่	114
ภาพที่ 79 แสดงภาพหมวกขณะสวมใส่	114
ภาพที่ 80 แสดงภาพหมวกขณะสวมใส่	115
ภาพที่ 81 แสดงภาพกระเป๋าสีน้ำตาลขณะสวมใส่	115
ภาพที่ 82 แสดงภาพกระเป๋าสีฟ้าขณะสวมใส่	116
ภาพที่ 83 แสดงภาพผ้าพันคอขณะสวมใส่	116
ภาพที่ 84 แสดงภาพผ้าพันคอขณะสวมใส่	117

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการตารางประกอบ

	หน้า
ตารางที่ 1 ชนิดของพืชที่ย้อมแล้วได้กลุ่มสีเหลือง	22
ตารางที่ 2 ชนิดของพืชและสัตว์ที่ย้อมแล้วได้กลุ่มสีแดง	23
ตารางที่ 3 ชนิดของพืชที่ย้อมแล้วได้กลุ่มสีน้ำเงิน สีเทา สีดำ	24
ตารางที่ 4 ชนิดของพืชที่ย้อมแล้วได้กลุ่มสีเขียว	25
ตารางที่ 5 ชนิดของพืชที่ย้อมแล้วได้กลุ่มสีน้ำตาล	25
ตารางที่ 6 แสดงขนาดตัวของมาตรฐานของเส้นนุรุษ ความสูง 170-178 ซม	45
ตารางที่ 7 แสดงขนาดกระเป๋าใส่เสื้อสำหรับผู้ชาย	54
ตารางที่ 8 แสดงการพัฒนาเทคนิคและลวดลาย	57

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของโครงการ

การย้อมผ้าด้วยสีธรรมชาติหรือเรียกว่าสีสมุนไพร เป็นภูมิปัญญาของชาวบ้านที่ในปัจจุบันเกือบจะสูญหายไปพร้อมกับความก้าวหน้าและทันสมัยของสังคมไทย แหล่งวัตถุดิบสีธรรมชาติสามารถหาได้จากพืช สัตว์ และอนินทรีย์สารต่างๆที่มีอยู่ตามแต่ละท้องถิ่น ซึ่งนิยมในการย้อมเส้นใยที่ได้จากธรรมชาติ ได้แก่ ไหม ขนสัตว์ ฝ้าย ลินิน ปอ และป่าน ในประเทศไทยนิยมใช้สีธรรมชาติในการย้อมไหมและฝ้ายเนื่องจากเป็นเส้นใยที่สามารถผลิตได้เองโดยส่วนใหญ่จะนิยมใช้ย้อมผ้าพื้นเมืองในแถบภาคอีสานและภาคเหนือ

ในปัจจุบันมีการตื่นตัวเรื่องสิ่งแวดล้อมและความอันตรายจากการใช้สีสังเคราะห์บางชนิด ทำให้เกิดความสนใจในการส่งเสริมให้มีการใช้สีธรรมชาติในการย้อมผ้า เพราะผลิตภัณฑ์ที่ได้จากธรรมชาติจะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยมาก เป็นการช่วยอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม อีกทั้งยังเชื่อว่าเป็นอันตรายต่อสุขภาพของทั้งผู้ย้อมและผู้ใช้ นอกจากนี้ผ้าที่ผลิตและย้อมด้วยสีธรรมชาติยังมีสีสดใสสวยงาม คุ้มชีวิตชีวา สีที่ได้ไม่จืดจางและมีสีที่อ่อนโยนเย็นตากว่าสีสังเคราะห์

การศึกษานโยบายในการย้อมผ้าด้วยสีธรรมชาติ กระบวนการย้อมผ้า รวมทั้งการออกแบบและสร้างสรรค์ผ้าที่ได้จากการย้อมด้วยสีธรรมชาติ จึงมีประโยชน์เป็นอย่างยิ่ง โดยนำเอาภูมิปัญญาดั้งเดิมของคนไทยที่มีคุณค่ามาประยุกต์และพัฒนาให้มีความร่วมสมัย และสามารถนำมาพัฒนาผลิตภัณฑ์สิ่งทอที่ได้จากการย้อมด้วยสีธรรมชาติให้มีความแปลกใหม่ ความน่าสนใจ มีรูปแบบที่แตกต่างจากผลิตภัณฑ์ทั่วไปที่มีอยู่ในท้องตลาดได้มากยิ่งขึ้น โดยการใช้เทคนิคต่างๆในการสร้างสรรค์รูปแบบผลิตภัณฑ์ทั้งในส่วนลวดลาย รูปทรง และสี สัน ด้วยสีที่ได้จากธรรมชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 ความสำคัญของโครงการ

แบรนด์ “walk on the wild side” เป็นทายาทของ “แม่ชีตาฟ้าช่อมคราม” จังหวัดสกลนคร โดยทางแบรนด์ ต้องการนำภูมิปัญญาการช่อมครามซึ่งมีความเก่าแก่และองค์ความรู้จากแม่ชีตาฟ้าช่อมคราม มาทำให้มีความร่วมสมัย และเหมาะกับคนรุ่นใหม่ โดยการนำเสื้อยืดซึ่งเป็นที่นิยมในหมู่วัยรุ่นมาช่อมด้วยสีธรรมชาติ นอกจากสีจากใบคราม ทางแบรนด์ได้นำผลมะเกลือ เปลือกมะม่วง และเปลือกประดู่ ซึ่งเป็นพืชที่หาได้ในท้องถิ่น มาช่อมด้วยมือทีละตัวผ่านเทคนิคต่างๆ ทั้งมัด ชุบ รวมถึงทดลองด้วยวิธีการที่หลากหลาย โดยทางแบรนด์ได้มีการออกแบบและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการช่อมด้วยสีธรรมชาติอย่างเช่น เสื้อยืด กระเป๋า ผ้าพันคอ และหมวกเป็นต้น และทางแบรนด์ได้มีการรับช่อมเสื้อยืดเก่าด้วยสีธรรมชาติ โดยผลิตภัณฑ์ของแบรนด์ถูกวางไว้ได้แนวความคิดเดียวกันคือ เส้นหนึ่งของการช่อมสีธรรมชาติคือความไม่สมบูรณ์แบบ และสิ่งไม่คาดฝันที่มักเกิดขึ้น โดยเสื้อทุกตัวของ walk on the wild side ผลิตจากฝ้ายธรรมชาติ ไม่ฟอกสี 100% และกระบวนการช่อมทุกขั้นตอนไม่เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม

การสร้างสรรค์ ออกแบบและเพิ่มความสวยงาม ความหลากหลายให้กับผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการช่อมด้วยสีธรรมชาติ เป็นการช่วยในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม อีกทั้งยังเป็นการตอบสนองความต้องการแก่ผู้บริโภคกลุ่มเป้าหมายที่มีความต้องการใช้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมซึ่งมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นในปัจจุบัน และเป็นการสร้างทางเลือกให้กับผู้บริโภคที่มีความสนใจในผลิตภัณฑ์จากสีธรรมชาติ ที่มีรูปแบบสวยงาม มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่แตกต่างจากผลิตภัณฑ์ทั่วไปในท้องตลาด โดยโครงการนี้ได้รับความร่วมมือและการสนับสนุนที่ดีจากแบรนด์ walk on the wild side

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

walk on the wild side

ภาพที่ 1 แสดงภาพตัวอย่างผลิตภัณฑ์เสื้อยืดที่ได้จากการย้อมครามของแบรนด์
walk on the wild side

ภาพที่ 2 แสดงภาพตัวอย่างผลิตภัณฑ์เสื้อยืดที่ได้จากการย้อมด้วยมะเกลือของแบรนด์
walk on the wild side

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3 แสดงภาพตัวอย่างผลิตภัณฑ์อื่นๆที่ได้จากการข้อมด้วยสีธรรมชาติของแบรนด์
walk on the wild side

1.3 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.3.1 เพื่อศึกษาเรื่องราว ภูมิปัญญา และกระบวนการต่างๆในการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์สิ่งทอที่ข้อมด้วยสีธรรมชาติ โดยนำเอาภูมิปัญญาท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบผลิตภัณฑ์ให้มีความน่าสนใจ และมีความทันสมัย และใช้จุดเด่น หรือเรื่องราวน่าสนใจของจังหวัดสกลนคร ซึ่งเป็นแหล่งความรู้และมีชื่อเสียงในด้านการข้อมคราม อีกทั้งยังเป็นถิ่นกำเนิดของแบรนด์ walk on the wild side

1.3.2 ออกแบบสิ่งทอประเภทเครื่องแต่งกายลำลองบุรุษจากการข้อมสีธรรมชาติ สำหรับแบรนด์ walk on the wild side เพื่อตอบสนองความต้องการในผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสร้างเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่แตกต่างจากผลิตภัณฑ์ทั่วไปในท้องตลาด สำหรับผู้บริโภคกลุ่มเป้าหมาย

1.3.3 เพื่อศึกษาและนำเอาเทคนิคในการสร้างสรรค์ลวดลายเช่น เทคนิคการสกรีนด้วยวิธีต่างๆ เทคนิคการพับสี เทคนิคบาติก มาผสมผสานกับวิถีทางธรรมชาติ เพื่อสร้างความแปลกใหม่ และความน่าสนใจให้กับผลิตภัณฑ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4 ปัญหาที่เกิดขึ้นและแนวทางในการแก้ปัญหา

ปัญหาที่เกิดขึ้น	แนวทางในการแก้ปัญหา
<p>1. ผลกระทบที่สิ่งทอจากการข้อมด้วยสีธรรมชาติที่มีอยู่ในท้องตลาด ยังขาดความหลากหลายทั้งในส่วนของประเภทผลิตภัณฑ์ และลวดลายบนตัวผลิตภัณฑ์ เนื่องจากผลิตภัณฑ์ส่วนใหญ่มีการใช้ลวดลายและเทคนิคแบบเดิมๆคือ การมัดข้อม ซึ่งเป็นลวดลายและสีสันทาได้ง่ายในท้องตลาดทั่วไป โดยไม่ได้มีการนำเสนอเทคนิคและเรื่องราวที่น่าสนใจในตัวผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการข้อมด้วยสีธรรมชาติ</p>	<p>1. ออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอประเภทเครื่องแต่งกาย ล้างองบุรุษจากการข้อมสีธรรมชาติ เพื่อเป็นการเพิ่มประเภทของผลิตภัณฑ์ให้มีความหลากหลายและความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น โดยนำเอาเรื่องราวและจุดเด่นของจังหวัดสกลนคร ซึ่งเป็นแหล่งความรู้และมีชื่อเสียงในด้านการข้อมคราม อีกทั้งยังเป็นถิ่นกำเนิดของแบรนด์ walk on the wild side มานำเสนอ เช่น ลวดลาย พื้นผิว ของดิน ไม้ ซึ่งเป็นจุดเด่นของสกลนครที่มี อุทยานและสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติจำนวนมาก มาใช้เป็นแนวทางในการออกแบบผลิตภัณฑ์</p>
<p>2. ฐานลูกค้าสำหรับผลิตภัณฑ์สิ่งทอจากการข้อมด้วยสีธรรมชาติมีค่อนข้างแคบ เนื่องจากผลิตภัณฑ์ส่วนใหญ่ยังมีสีสันท ลวดลายที่ล้าสมัยและมีความคล้ายคลึงกัน</p>	<p>2. ออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอประเภทเครื่องแต่งกาย ล้างองบุรุษให้มีความสวยงาม ความทันสมัยยิ่งขึ้น โดยการออกแบบรูปทรง หรือสีสันท รวมทั้งเพิ่มผลิตภัณฑ์ให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้นเพื่อให้ผลิตภัณฑ์เป็นที่ยอมรับและเป็นที่สนใจจากกลุ่มเป้าหมายที่ไม่เคยใช้ผลิตภัณฑ์จากการข้อมด้วยสีธรรมชาติ</p>
<p>3. ผลิตภัณฑ์สิ่งทอจากการข้อมด้วยสีธรรมชาติในปัจจุบันของแบรนด์ walk on the wild side ยังขาดความหลากหลายในด้านของการสร้างสรรค์ลวดลายด้วยเทคนิคที่มีความแปลกใหม่</p>	<p>3. นำเอากรรมวิธีการผลิตของทางแบรนด์มา ผสมผสานกับเทคนิคการสร้างสรรค์ลวดลายเช่น เทคนิคการสกรีน เทคนิคการพ่นสเปรย์ แต่ยังคงไว้ซึ่งเอกลักษณ์คือการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5 ความเป็นไปได้ของโครงการ

1.5.1 ความเป็นไปได้ทางการออกแบบ

โครงการนี้มีแนวทางออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอประเภทเครื่องแต่งกายลำลองบุรุษจากการย้อมสีธรรมชาติโดยนำเอาเรื่องราวและจุดเด่นที่น่าสนใจของจังหวัดสกลนครเช่น นำเอาลวดลาย พื้นผิวจากส่วนต่างๆของต้น ไม้มาใช้เป็นแนวทางในการออกแบบผลิตภัณฑ์แต่ละชนิด โดยออกแบบผลิตภัณฑ์ให้มีความสวยงามและความทันสมัยมากยิ่งขึ้น โดยนำเอาเทคนิคการสร้างลวดลายต่างๆมาผสมผสานร่วมกับกรรมวิธีการผลิตและภูมิปัญญาท้องถิ่นของทางแบรนด์ เพื่อให้ผลิตภัณฑ์ประเภทนี้ได้รับความสนใจจากผู้บริโภคกลุ่มเป้าหมาย รวมทั้งบุคคลทั่วไปที่สนใจในผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยผลิตภัณฑ์ทั้งหมดทำการผลิตได้ในท้องถิ่น

1.5.2 ความเป็นไปได้ทางนโยบาย

โครงการนี้มีความสอดคล้องกับนโยบายและแนวคิดของทางแบรนด์ walk on the wild side ในการที่จะเพิ่มประเภทของผลิตภัณฑ์จากการย้อมสีธรรมชาติให้มีความหลากหลายยิ่งขึ้น แต่ยังคงมีความเป็นธรรมชาติและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

1.5.3 ความเป็นไปได้ทางด้านเศรษฐกิจ

โครงการนี้เป็นการออกแบบสิ่งทอโดยใช้งานหัตถกรรม โดยทางแบรนด์ตั้งอยู่ในจังหวัดสกลนคร เป็นการสร้างงาน สร้างรายได้ให้กับคนในพื้นที่ นอกจากนี้ยังเป็นการใช้สีจากธรรมชาติซึ่งเป็นพืชที่หาได้ในท้องถิ่น เป็นการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ให้เป็นที่ยอมรับทั้งในระดับประเทศและในระดับสากล

1.5.4 ความเป็นไปได้ทางด้านสังคมและวัฒนธรรม

การนำเอาภูมิปัญญาที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้กับการออกแบบให้มีความทันสมัย เป็นสิ่งที่มีประโยชน์อย่างยิ่งในด้านการเผยแพร่ภูมิปัญญาที่มีคุณค่าซึ่งมีมาอย่างยาวนานให้บุคคลทั่วไปได้รับรู้ โดยเป็นการอนุรักษ์ไว้ซึ่งองค์ความรู้ไม่ให้เลือนหายและยังเป็นการพัฒนาผลิตภัณฑ์จากการย้อมธรรมชาติให้มีความร่วมสมัย

1.5.5 ความเป็นไปได้ทางด้านสิ่งแวดล้อม

แบรนด์ walk on the wild side มีแนวคิดในเรื่องการรักษาสิ่งแวดล้อม ทั้งการใช้เสื้อยืดที่ผลิตจากผ้าฝ้ายธรรมชาติและไม่ฟอกสี การย้อมผ้าด้วยสีธรรมชาติซึ่งกระบวนการย้อมทุกขั้นตอน ไม่เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6 ขอบเขตของโครงการ

1.6.1 ออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอประเภทเครื่องแต่งกายลำลองบุรุษจากการชื้อมสีธรรมชาติ สำหรับแบรนด์ walk on the wild side โดยผลิตภัณฑ์ที่จะทำการออกแบบมีดังต่อไปนี้

1.6.1.1 เสื้อยืดแขนสั้น	จำนวน 2 ชิ้น
1.6.1.2 เสื้อยืดแขนยาว	จำนวน 1 ชิ้น
1.6.1.3 กางเกงขาสั้น	จำนวน 1 ชิ้น
1.6.1.4 กางเกงขายาว	จำนวน 1 ชิ้น
1.6.1.5 หมวก	จำนวน 2 ชิ้น
1.6.1.6 ผ้าพันคอ	จำนวน 2 ชิ้น
1.6.1.7 กระเป๋า	จำนวน 2 ชิ้น

1.6.2 ออกแบบผลิตภัณฑ์เพื่อรองรับกลุ่มเป้าหมายดังต่อไปนี้

กลุ่มเป้าหมายหลัก

- 1.6.2.1 เป็นชายในช่วงอายุประมาณ 18 – 25 ปี มีความสนใจในผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- 1.6.2.2 มีรายได้ในระดับปานกลางถึงในระดับสูง มีความสามารถในการซื้อสินค้าสูง
- 1.6.2.3 มีความสนใจในเครื่องแต่งกายที่ทันสมัย มีรูปแบบที่สวยงาม แปลกใหม่และแตกต่างจากผลิตภัณฑ์ทั่วไปในท้องตลาด
- 1.6.2.4 มีความต้องการในการใช้ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพดี อยู่ในราคาที่เหมาะสม รวมทั้งเป็นผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

กลุ่มเป้าหมายรอง

- 1.6.2.5 เป็นชายในช่วงอายุประมาณ 18 - 25 ปี
- 1.6.2.6 มีรายได้ในระดับปานกลางถึงในระดับสูง มีความสามารถในการซื้อสินค้าสูง
- 1.6.2.7 มีความสนใจในเครื่องแต่งกาย
- 1.6.2.8 มีความต้องการในการใช้ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพดี อยู่ในราคาที่เหมาะสม รวมทั้งมีรูปแบบที่แปลกใหม่และแตกต่างจากผลิตภัณฑ์ทั่วไปที่มีอยู่ในท้องตลาด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.7 แนวทางในการศึกษาวิจัย

- 1.7.1 ศึกษาข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับแบรนด์ walk on the wild side ซึ่งประกอบไปด้วย
 - 1.7.1.1 ประวัติ และความเป็นมา
 - 1.7.1.2 นโยบาย และแนวทางการออกแบบผลิตภัณฑ์
 - 1.7.1.3 รูปแบบ และประเภทของผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่ในปัจจุบัน
 - 1.7.1.4 กระบวนการผลิตซึ่งเป็นรูปแบบเฉพาะตัว
 - 1.7.1.3 ปัญหาที่เกิดขึ้นในส่วนของผลิตภัณฑ์
- 1.7.2 ศึกษาข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับกลุ่มเป้าหมายของทางร้าน ซึ่งประกอบไปด้วย
 - 1.7.2.1 ประเภทของกลุ่มเป้าหมาย
 - 1.7.2.2 พฤติกรรม รสนิยม รวมทั้งความต้องการในการใช้ผลิตภัณฑ์ของกลุ่มเป้าหมาย
- 1.7.3 ศึกษากระบวนการผลิตของทางแบรนด์เช่น กระบวนการย้อมคราม กระบวนการย้อมมะเกลือ ควบคู่ไปกับกระบวนการผลิตอื่นๆที่จะนำมาใช้ออกแบบร่วมกันอย่างเช่น การสกรีนด้วยวิธีต่างๆ การพัน สเปรย์ เป็นต้น
- 1.7.4 ศึกษาเรื่องราว ความเป็นมา และข้อมูลต่างๆของการย้อมผ้าด้วยสีธรรมชาติในจังหวัดสกลนคร
- 1.7.5 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ผลิตภัณฑ์สิ่งทอจากการย้อมสีธรรมชาติที่มีอยู่ในประเทศไทย
- 1.6.6 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่จะทำการออกแบบอย่างเช่น เสื้อยืด กระเป๋า หมวก เป็นต้น
- 1.6.7 ศึกษาข้อมูลชนิดของผ้าที่จะนำมาใช้ในการออกแบบ เพื่อให้เหมาะสมกับแบรนด์และประเภทของผลิตภัณฑ์ รวมทั้งเทคนิคในการสร้างสรรค์ลวดลายในรูปแบบต่างๆ

1.8 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.8.1 ผลิตภัณฑ์ที่ทำการออกแบบจะมีรูปลักษณ์ สี สัน และลวดลายที่สวยงาม แปลกใหม่ บ่งบอกถึงแนวความคิดของแบรนด์ walk on the wild side ได้อย่างดี รวมทั้งมีรูปแบบที่ตอบสนองต่อความต้องการของกลุ่มเป้าหมายได้อย่างชัดเจน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.8.2 เป็นการเพิ่มประเภทของผลิตภัณฑ์สิ่งทอจากการย้อมสีธรรมชาติให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นการเพิ่มทางเลือกให้กับผู้บริโภคที่สนใจในผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งผู้บริโภคที่สนใจในผลิตภัณฑ์ที่มีความแปลกใหม่และทันสมัย

1.8.3 เป็นการส่งเสริม และผลักดันให้ผลิตภัณฑ์สิ่งทอจากการย้อมสีธรรมชาติให้เป็นที่รู้จักและเป็นที่สนใจมากยิ่งขึ้น รวมทั้งเป็นการกระตุ้นให้มีการอนุรักษ์และพัฒนาภูมิปัญญาการย้อมผ้าด้วยสีธรรมชาติในท้องถิ่น

1.8.4 เป็นการนำภูมิปัญญาที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้กับการออกแบบและสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์สิ่งทอในปัจจุบันให้มีความร่วมสมัย

1.8.5 เป็นการส่งเสริมเศรษฐกิจภายในประเทศ โดยการจูงใจให้คนไทยหันมาใช้ผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่ภายในประเทศไทย รวมทั้งผลักดันให้ผลิตภัณฑ์ซึ่งเกิดจากภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เป็นที่ยอมรับจากกลุ่มลูกค้าที่เป็นชาวต่างประเทศ

1.8.6 เป็นการกระตุ้นให้เกิดความสนใจในการใช้งานผลิตภัณฑ์จากธรรมชาติ ซึ่งกระบวนการและผลิตภัณฑ์ที่ได้มีความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นเรื่องที่มนุษย์กำลังตื่นตัวในปัจจุบัน

1.8.7 เป็นการสร้างงาน สร้างรายได้ให้กับคนไทย โดยเฉพาะคนในท้องถิ่นจังหวัดสกลนคร โดยเป็นการผลิตงานจากหัตถกรรม ซึ่งต้องใช้แรงงาน และความสามารถของคนในท้องถิ่นในการสร้างสรรค์ผลงานทั้งสิ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การค้นคว้าและสรุปผลข้อมูล

2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับแบรนด์ walk on the wild side

2.1.1 ประวัติและความเป็นมาของแบรนด์

แบรนด์ “walk on the wild side” เป็นทายาทของ “แม่ที่ตาผ้าข้อมคราม” จังหวัดสกลนคร ก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2552 โดยคุณนราวุธ ไชยชมภู ซึ่งเป็นหลานของแม่ที่ตา และคุณศศิมา อัสเวศน์ โดยกรรมวิธีการผลิตผลิตภัณฑ์อยู่ในจังหวัดสกลนคร ซึ่งทางแบรนด์ต้องการนำภูมิปัญญาการข้อมครามซึ่งมีความเก่าแก่และนำองค์ความรู้จากแม่ที่ตาผ้าข้อมคราม มาทำให้มีความร่วมสมัย และเหมาะกับคนรุ่นใหม่ โดยการนำเสื้อยืดซึ่งเป็นที่นิยมในหมู่วัยรุ่นมาข้อมด้วยสีธรรมชาติ นอกจากสีจากใบคราม ทางแบรนด์ได้นำผลมะเกลือ เปลือกมะม่วง และเปลือกประตู ซึ่งเป็นพืชที่หาได้ในท้องถิ่น มาข้อมด้วยมือทีละตัวผ่านเทคนิคต่างๆ ทั้งมัด หุบ รวมถึงทดลองด้วยวิธีการที่หลากหลาย โดยทางแบรนด์ได้มีจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการข้อมด้วยสีธรรมชาติอย่างเช่น เสื้อยืด กระเป๋า ผ้าพันคอ และหมวกเป็นต้น นอกจากนี้ทางแบรนด์ได้มีการรับข้อมเสื้อยืดเก่าด้วยสีธรรมชาติ

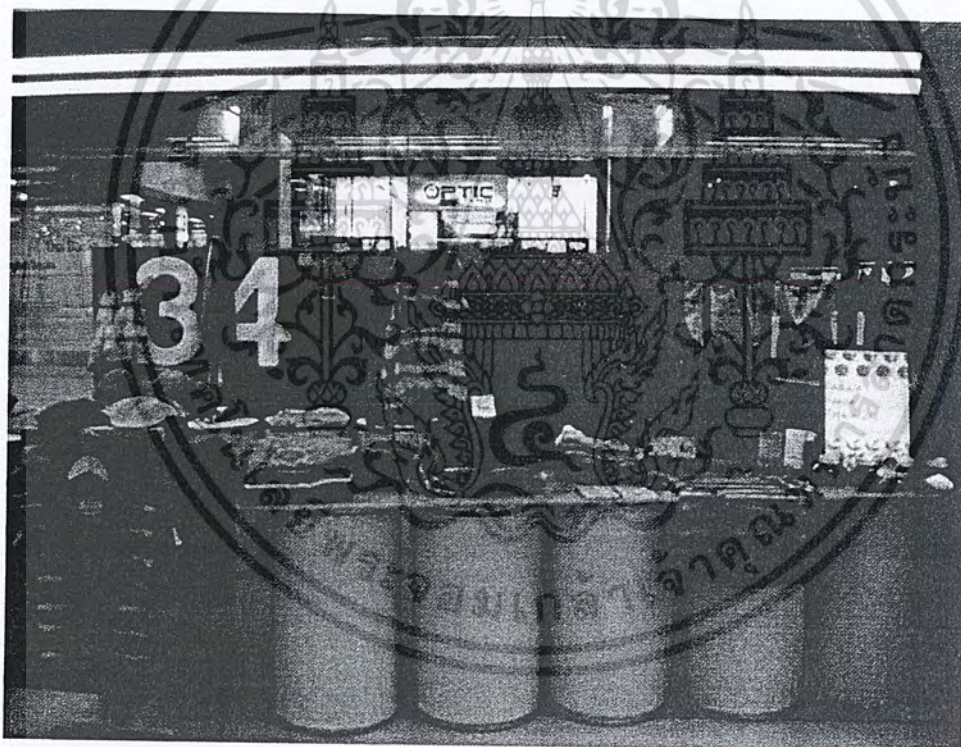
การออกแบบผลิตภัณฑ์ของแบรนด์ทั้งหมด ได้รับการออกแบบโดยคุณนราวุธ และคุณศศิมา ผลิตภัณฑ์ถูกวางไว้ได้แนวความคิดเดียวกันคือ เส้นหัวของการข้อมสีธรรมชาติคือความไม่สมบูรณ์แบบ และสิ่งไม่คาดฝันที่มักเกิดขึ้น ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตออกมาส่วนใหญ่จะเป็นผลิตภัณฑ์เสื้อผ้า เครื่องแต่งกายสำหรับวัยรุ่นที่มีบุคลิกภาพรักอิสระ รักธรรมชาติ และสนใจในงานศิลปะ โดยกระบวนการผลิตของทางแบรนด์จะเป็นงานประเภทหัตถกรรม (Handcraft) ทำให้ผลิตภัณฑ์แต่ละชิ้นมีเอกลักษณ์และความสวยงามควบคู่ไปกับราคาที่เหมาะสม

ช่องทางในการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของแบรนด์ walk on the wild side คือการสั่งซื้อทางไปรษณีย์ และการออกร้านจำหน่ายตามงานเทศกาลต่างๆ อีกทั้งยังมีการจัดจำหน่ายผ่านทางเว็บไซต์สำหรับลูกค้าทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4 แสดงภาพคุณนรารุช ไชยชมภู และคุณศศิมา อัสเวศน์

ภาพที่ 5 แสดงภาพบรรยากาศการออกร้านขายสินค้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6 แสดงภาพบรรยากาศการออกร้านขายสินค้า

2.1.2 นโยบายและแนวทางในการออกแบบผลิตภัณฑ์

ทางแบรนด์ walk on the wild side ได้กำหนดแนวทางในการออกแบบผลิตภัณฑ์ไว้ดังต่อไปนี้

2.1.2.1 ผลิตภัณฑ์ประเภทเสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย จะมีการออกแบบ โดยอิงจากรูปแบบของเสื้อผ้า

ประเภท Casual wear หรือชุดลำลอง โดยมีการผลิตด้วยงานประเภทหัตถกรรมเน้นที่การยอมรับธรรมชาติ ทำให้มีความแตกต่างจากผลิตภัณฑ์ทั่วไปที่มีอยู่ในท้องตลาด

2.1.2.2 ผลิตภัณฑ์ของแบรนด์ walk on the wild side มีการออกแบบให้มีความร่วมสมัยโดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาการยอมรับธรรมชาติ ซึ่งเป็นภูมิปัญญาในท้องถิ่นและการใช้งานหัตถกรรมในการผลิต ทำให้ผลิตภัณฑ์ไม่ดูซ้ำสมัยจนเกินไป และสามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายที่สนใจผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

2.1.2.3 ผลิตภัณฑ์แต่ละประเภทจะมีการผลิตที่ไม่สูงมาก แต่จะเน้นที่ความสวยงามและความหลากหลายของลวดลายและสีสันทันตัวผลิตภัณฑ์ ซึ่งในผลิตภัณฑ์แต่ละชิ้นมีเอกลักษณ์และลวดลายแตกต่างกันออกไปเนื่องจากการผลิตที่ใช้งานหัตถกรรม เพื่อให้ลูกค้าสามารถเลือกลวดลายและสีสันทันตนเองชื่นชอบได้อย่างเต็มที่

2.1.3 รูปแบบและประเภทของผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่ในปัจจุบัน

ผลิตภัณฑ์ส่วนใหญ่ของทางแบรนด์ walk on the wild side มีการใช้วัสดุหลักคือผ้า โดยใช้เทคนิค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลักคือการย้อมสีธรรมชาติ มีการสร้างสรรค์สวดลายด้วยการมัดย้อม กระบวนการผลิตเป็นงานประเภท
หัตถกรรม ซึ่งผลิตภัณฑ์ที่ได้รับความนิยมจากกลุ่มลูกค้ามากที่สุดคือผลิตภัณฑ์ประเภทเสื้อยืด

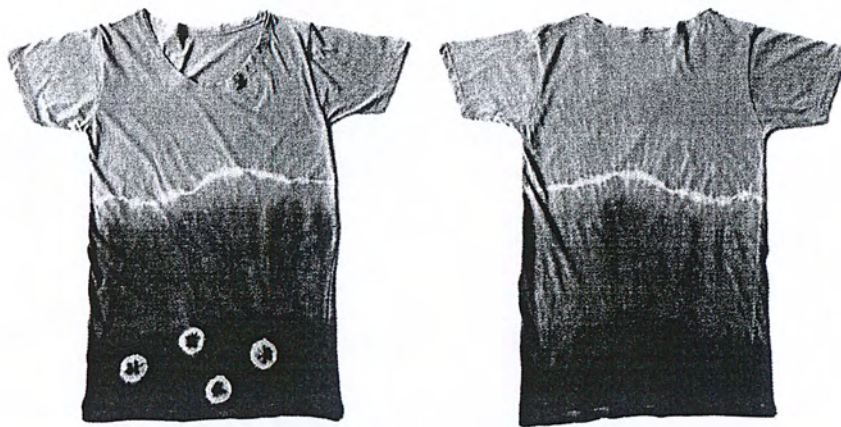

ภาพที่ 7 แสดงภาพเสื้อยืดย้อมด้วยคราม

ภาพที่ 8 แสดงภาพเสื้อยืดย้อมด้วยมะเกลือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 9 แสดงภาพเสื่อยึดมัดย้อมด้วยคราม

ภาพที่ 10 แสดงภาพเสื่อยึดมัดย้อมด้วยมะเกลือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 11 แสดงภาพถ่ายยึดย้อมสีธรรมชาติแบบต่างๆ

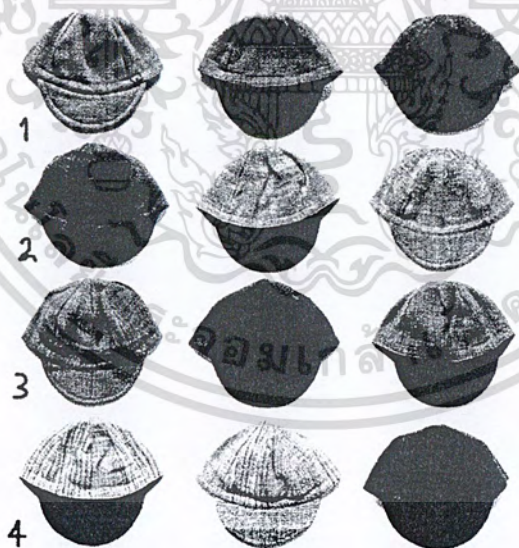

ภาพที่ 12 แสดงภาพกระเป๋าเย็บมือย้อมสีธรรมชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 13 แสดงภาพกระเป๋าที่มีด้อยมด้วยคราม

ภาพที่ 14 แสดงภาพหมวกจากผ้าทอย้อมสีธรรมชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.4 ปัญหาที่เกิดขึ้นกับผลิตภัณฑ์หรือกระบวนการผลิตของทางร้าน

สำหรับปัญหาที่เกิดขึ้นกับผลิตภัณฑ์หรือกระบวนการผลิตของทางร้าน สามารถแบ่งแยกออกเป็นหัวข้อได้ดังต่อไปนี้

2.1.4.1 ปัญหาในเรื่องของคุณภาพของเสื้อผ้า เนื่องจากผลิตภัณฑ์ส่วนใหญ่ของทางร้านเป็นงานประเภทหัตถกรรม ทำให้ผลิตภัณฑ์ขาดความคงทนแข็งแรง เมื่อใส่แล้วเกิดการฉีกขาดได้ง่าย

2.1.4.2 ปัญหาในเรื่องของระยะเวลาที่ใช้ในการผลิตผลงาน เนื่องมาจากผลิตภัณฑ์ส่วนใหญ่ของทางร้านเป็นงานประเภทหัตถกรรม ซึ่งต้องใช้เวลาในการผลิตผลงานแต่ละชิ้นค่อนข้างสูง จึงทำให้จำนวนผลิตภัณฑ์แต่ละประเภทมีจำนวนน้อย

2.1.4.3 เทคนิคในการสร้างสรรค์สวดลายของทางร้าน ยังมีรูปแบบที่ค่อนข้างจำกัดคือการย้อมด้วยสีธรรมชาติ และการมัดย้อม เป็นต้น ยังไม่มีเทคนิคใหม่ๆที่จะนำมาใช้ในการสร้างสรรค์สวดลายให้มีความแปลกใหม่ยิ่งขึ้น

2.1.4.4 ปัญหาในเรื่องการกำหนดราคาสินค้า การกำหนดราคาสินค้าไม่มีหลักเกณฑ์ที่แน่นอน โดยราคาสินค้ากำหนดจากทางเจ้าของแบรนด์คือคุณนราวุธและคุณศศิมา

2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มเป้าหมายของแบรนด์ *walk on the wild side*

กลุ่มเป้าหมายหลักของทางร้านแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือกลุ่มเป้าหมายที่เป็นชาวไทย และกลุ่มเป้าหมายที่เป็นชาวต่างชาติ

1. ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มเป้าหมายที่เป็นคนไทย

เพศ	ชายประมาณ 50 % หญิงประมาณ 50 %
อายุ	20 – 25 ปีประมาณ 30 % 25 – 30 ปีประมาณ 50 % 30 ปีขึ้นไปประมาณ 20 %
การศึกษา	ในระดับปริญญาตรีขึ้นไป
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	10,000 – 20,000 บาท ประมาณ 40% 20,000 – 30,000 บาท ประมาณ 40% 30,000 บาทขึ้นไปประมาณ 20%

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มเป้าหมายที่เป็นชาวต่างชาติ

เพศ	ชายประมาณ 50 % หญิงประมาณ 50 %
อายุ	20 – 25 ปีประมาณ 30 % 25 – 30 ปีประมาณ 50 % 30 ปีขึ้นไปประมาณ 20 %
การศึกษา	ในระดับปริญญาตรีขึ้นไป
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	10,000 – 20,000 บาท ประมาณ 40% 20,000 – 30,000 บาท ประมาณ 40% 30,000 บาทขึ้นไปประมาณ 20%

TARGET

เพศ

ชายประมาณ 50 %
หญิงประมาณ 50 %

อายุ

20 – 25 ปีประมาณ 30 %
25 – 30 ปีประมาณ 50 %
30 ปีขึ้นไปประมาณ 20 %

การศึกษา

ในระดับปริญญาตรีขึ้นไป

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

10,000 – 20,000 บาท ประมาณ 40%
20,000 – 30,000 บาท ประมาณ 40%
30,000 บาทขึ้นไปประมาณ 20%

ภาพที่ 15 แสดงภาพกลุ่มเป้าหมายหลักของทางร้าน

สรุปประเภทของกลุ่มเป้าหมายที่มีความเหมาะสมกับโครงการออกแบบสิ่งทอประเภทเครื่องแต่งกายถาลอง
บุรุษจากการเยี่ยมชมชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากข้อมูลข้างต้นจึงได้เลือกกลุ่มเป้าหมายที่มีความเหมาะสมกับโครงการออกแบบสิ่งทอประเภทเครื่องแต่งกายจำลองบุรุษจากการข้อมสิทธิ์ธรรมชาติ โดยเลือกกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้ชาย และเป็นคนไทย เพื่อใช้ในการศึกษาพฤติกรรม รสนิยม และความต้องการในการใช้ผลิตภัณฑ์ เนื่องจากผลิตภัณฑ์ที่จะทำการออกแบบ โดยส่วนใหญ่เป็นเสื้อยืดซึ่งเป็นที่นิยมในกลุ่มวัยรุ่นผู้ชาย และเป็นการสร้างทางเลือกใหม่ให้กับผลิตภัณฑ์ของแบรนด์ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผลิตภัณฑ์ประเภทใส่ได้ทั้งสองเพศ (unisex) และผลิตภัณฑ์สำหรับผู้หญิง นอกจากนี้การออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอประเภทเครื่องแต่งกายจำลองบุรุษจากการข้อมสิทธิ์ธรรมชาติ สำหรับกลุ่มเป้าหมายหลักที่เป็นคนไทย ยังเป็นอีกแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้คนไทยหันมาสนใจกับการใช้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับธรรมชาติ และยังเป็นการตอบสนองความต้องการของทางแบรนด์ที่มีวางขายตามงานเทศกาลออกแบบ อีกทั้งยังมีโครงการที่จะวางขายตามหน้าร้านขายเสื้อผ้าในอนาคต

โดยแบ่งประเภทของกลุ่มเป้าหมายออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. กลุ่มเป้าหมายหลัก

- 1.1 เป็นชายในช่วงอายุประมาณ 18 – 25 ปี มีความสนใจในผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- 1.2 มีรายได้ในระดับปานกลางถึงในระดับสูง มีความสามารถในการซื้อสินค้าสูง
- 1.3 มีความสนใจในเครื่องแต่งกายที่ทันสมัย มีรูปแบบที่สวยงาม แปลกใหม่และแตกต่างจากผลิตภัณฑ์ทั่วไปในท้องตลาด
- 1.4 มีความต้องการในการใช้ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพดี อยู่ในราคาที่เหมาะสม รวมทั้งเป็นผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

พฤติกรรมของกลุ่มเป้าหมายหลัก

- รักอิสระ ในการใช้ชีวิต ชอบงานที่เร้าใจ สนใจสิ่งใหม่ๆ อยู่เสมอ
- มีนิสัยรักธรรมชาติ
- สนใจในงานศิลปะ และงานออกแบบ
- มีความมั่นใจในตัวเอง และมีความเป็นตัวของตัวเอง
- ใช้เวลาว่างไปกับกิจกรรมต่างๆ เช่น ดูหนัง ฟังเพลง อ่านหนังสือ หรือเดินทางท่องเที่ยวไปยังสถานที่ต่างๆ
- สนใจในแฟชั่นเครื่องแต่งกาย เข้าใจในรายละเอียดการออกแบบตกแต่งเสื้อผ้า

2. กลุ่มเป้าหมายรอง

2.1 เป็นชายในช่วงอายุประมาณ 18 – 25 ปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 มีรายได้ในระดับปานกลางถึงในระดับสูง มีความสามารถในการซื้อสินค้าสูง

2.3 มีความสนใจในเครื่องแต่งกายที่มีความสวยงาม

2.4 มีความต้องการในการใช้ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพดี อยู่ในราคาที่เหมาะสม รวมทั้งเป็นผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

พฤติกรรมของกลุ่มเป้าหมายหลัก

- ชอบในการเรียนรู้และทดลองสิ่งใหม่ๆ

- มีนิสัยรักธรรมชาติ

- ติดตามข่าวสารอยู่เสมอ สนใจในความเป็นไปและความเปลี่ยนแปลงของโลก เลือกซื้อสินค้าโดย

สนใจในรายละเอียดและความสวยงาม

- มีความมั่นใจในตัวเอง และมีความเป็นตัวของตัวเอง

2.2.1 รสนิยมและความต้องการในการใช้ผลิตภัณฑ์ของกลุ่มเป้าหมาย

2.2.1.1 กลุ่มเป้าหมายหลัก

- มีความสนใจในผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- มีความสนใจผลิตภัณฑ์ที่ใช้สีสันทันการยอมรับซึ่งมีสีสันทันที่ทันสมัยแบบ และสนใจใน

รายละเอียดการออกแบบ ทั้งการสร้างสรรค์ลวดลาย การตัดเย็บ เป็นต้น

- ไม่ยึดติดกับยี่ห้อของผลิตภัณฑ์ แต่จะคำนึงถึงคุณภาพ ความสวยงาม และรายละเอียดที่ซ่อนอยู่ในตัวผลิตภัณฑ์

2.2.1.2 กลุ่มเป้าหมายรอง

- มีความสนใจในผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- มีความสนใจผลิตภัณฑ์ที่มีรูปแบบที่แปลกใหม่ แตกต่างจากผลิตภัณฑ์ทั่วไปในท้องตลาด

- ไม่ยึดติดกับยี่ห้อของผลิตภัณฑ์ แต่จะคำนึงถึงคุณภาพและราคาที่เหมาะสม

2.2.2 พฤติกรรมการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ของกลุ่มเป้าหมาย

2.2.2.1 กลุ่มเป้าหมายหลัก

- เลือกซื้อผลิตภัณฑ์โดยสนใจในความสวยงาม และรายละเอียดที่ซ่อนอยู่ในตัวผลิตภัณฑ์ทั้งสีที่ใช้ การสร้างสรรค์ลวดลาย พื้นผิวสัมผัส การตัดเย็บ เป็นต้น

- เลือกซื้อผลิตภัณฑ์ที่มีรูปแบบเรียบง่าย และมีความทันสมัย

- มักเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- เลือกซื้อผลิตภัณฑ์จากคุณภาพของตัวผลิตภัณฑ์ มีราคาที่เหมาะสม

2.2.2.2 กลุ่มเป้าหมายรอง

- เลือกซื้อผลิตภัณฑ์ที่มีความสวยงาม และมีความทันสมัยอยู่ในตัวผลิตภัณฑ์

- มักเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- เลือกซื้อผลิตภัณฑ์จากคุณภาพของตัวผลิตภัณฑ์ มีราคาที่เหมาะสม

2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับการย้อมผ้าด้วยสีธรรมชาติ

การย้อมผ้าด้วยสีธรรมชาติหรือเรียกว่าสีสมุนไพรนั้น เป็นภูมิปัญญาของชาวบ้านที่เกือบจะสูญหายไปพร้อมกับความทันสมัยของสังคมไทย (พุลทรัพย์และคณะ , 2542) สีธรรมชาติได้มาจากพืช สัตว์ และอนินทรีย์ต่างๆ นิยมใช้ย้อมใยธรรมชาติ ได้แก่ ไหม ขนสัตว์ ฝ้าย ลินิน ปอ และป่าน ในประเทศไทยนิยมใช้ย้อมไหมและฝ้ายเพราะเป็นใยที่สามารถผลิตได้เอง ส่วนใหญ่จะใช้ย้อมผ้าพื้นเมืองในภาคอีสานและภาคเหนือ

ในปัจจุบันมีการตื่นตัวเกี่ยวกับอันตรายจากการใช้สีสังเคราะห์บางสี ทำให้หันมาสนใจการใช้สีธรรมชาติ ซึ่งเชื่อว่าไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ย้อมและผู้ใช้ และยังเป็น การช่วยอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมด้วย นอกจากนี้ผ้าที่ย้อมด้วยสีธรรมชาติดังมีสีสันสวยงาม คูมีชีวิตชีวา สีไม่จืดจาง และมีสีอ่อนเย็นตากว่าสีสังเคราะห์ ดังนั้นจึงควรส่งเสริมการย้อมสีธรรมชาติอย่างรู้คุณค่าของต้นทุน และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างแท้จริง

2.3.1 องค์ประกอบของสีธรรมชาติ

สีธรรมชาติคือ สารจากวัสดุธรรมชาติที่สามารถละลายน้ำได้และสามารถให้สีกับเส้นใยได้ สีธรรมชาติอาจอยู่ในรูปที่มีสีหรือไม่มีสีก็ได้ สีย้อมที่อยู่ในรูปของสารละลายที่มีสี จะมีกระบวนการย้อมสีรวดเร็วและไม่ซับซ้อน ส่วนสีย้อมที่อยู่ในรูปสารไม่มีสีต้องอาศัยการหมักวัตถุดิบ เพื่อให้เปลี่ยนเป็นสารที่ละลายได้ และอยู่ในรูปที่ไม่มีสี ทำให้กระบวนการย้อมซับซ้อนและต้องใช้เวลา เช่น การย้อมสีคราม (indigo) การหมักใบส่งผลให้สีสามารถละลายน้ำได้แต่อยู่ในรูปไม่มีสี ความสามารถในการละลายเป็นสิ่งจำเป็นขั้นต้นในการสกัดสีออกจากพืช และขั้นตอนต่อไปคือการทำให้สีซึมเข้าไปในเส้นใยได้ (Parrott,1978)

2.3.2 แหล่งที่มาของสีธรรมชาติ

จากประวัติการย้อมสีจะเห็นได้ว่าสีธรรมชาติได้จากพืช สัตว์ และอนินทรีย์สารต่างๆ ของพืช เช่น ราก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แก่น เปลือก ดอก ผล และใบ ฯลฯ มาสกัดสี แล้วนำไปย้อมเส้นใย ปัจจุบันได้มีการค้นคว้าวิจัยทดลองหา
พันธุ์ไม้ให้สีชนิดใหม่ๆ โดยรวบรวมพันธุ์ไม้ย้อมสีไว้ในตารางที่ 4 โดยแยกตามสีที่ย้อมได้

ตารางที่ 1 ชนิดของพืชที่ย้อมแล้วได้กลุ่มสีเหลือง

ลำดับที่	ชื่อทางราชการ	ชื่อพฤกษศาสตร์	ส่วนที่ให้สี	สี
1	กรรณิการิ์	Nyctanthes arbor-tristis Linn.	หลอดดอก	เหลืองทอง
2	ก่อ	Quercus sppp. Maclura cochinchinensis	เปลือก	เหลืองเข้ม
3	แกแกล	Corner.	แก่น	เหลือง
4	ก้านเหลือง	Nauclea Orientais Linn	แก่น	เหลือง
5	ขนุนป่า	Artocarpus lanceifolius Roxb	แก่น	เหลือง
6	ขมิ้นชัน	Curcuma domestica Valeton	หัว	เหลือง
7	ขี้เหล็ก	Cassia Siamea Britt	แก่น	เหลือง
8	ดาวเรือง	Tagetes erecta L.	ดอก	เหลือง
9	ทองกวาว	Butea monosperma O.Ktze.	ดอก	เหลือง
10	พุด	Gardenia collinsae Craib	เนื้อไม้	เหลืองนวล
11	มะขามไทย	Tamarindus Indica Linn.	ใบ	เหลือง
12	มะคะขี้หนอน	Garcinia Thoreli Pierre	ยาง	เหลือง
13	มะตูม	Aegle marmelos Corr.	เปลือกผลดิบ	เหลือง
14	มะพุด	Gaecinia vilersiana Pierre	เปลือก, ราก, เนื้อไม้	เหลือง
15	ขอบ้าน	Morinda citrifolia Linn. Eucalyptus Camaldulensis	ใบ	เหลือง
16	ยูคาลิปตัส	Behnh	ใบ	เหลือง, น้ำตาลเหลือง
17	รง	Garcinia Hanburyi Hook F.	ยาง	เหลือง
18	เล็บรอก	Toddalia asiatica Lamk	ราก	เหลือง
19	หม่อน	Morus indica Linn	แก่น	เหลือง
20	เสนียด	Adhatoda Vasica (L) Nees Cochlospermum Religiosum (L)	ใบ	เหลือง
21	สุพรรณิการิ์	Alston	แก่น	เหลือง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่ภายนอก
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่มา : พูลทรัพย์ สวนเมือง ตูลาพันธุ์และคณะ. 2542. การย้อมสีไหมด้วยวัสดุธรรมชาติในภาคอีสานของไทย
: พันธุ์ ห้องทองแดง. 2548.1 พันธุ์ไม่ย้อมสีธรรมชาติ.

ตารางที่ 2 ชนิดของพืชและสัตว์ที่ย้อมแล้วได้กลุ่มสีแดง

ลำดับที่	ชื่อทางราชการ	ชื่อพฤกษศาสตร์	ส่วนที่ให้สี	สี
1	คำป่า	Mallotus philippinensis Muell Arg	ราก, ดอกเชื่อมหุ้ม เมล็ด	แดง
2	คำฝอย	Carthamus tinctorius Linn	ดอก	แดง
3	คำแสด	Bixa Orellana Linn	เปลือกหุ้มเมล็ด	แสด, สีส้ม
4	แฉลบแดง	Acacia Leucophloea Willd	เนื้อไม้	แดงปน น้ำตาล
5	เทียนกิ่ง	Lawsonia inermis Linn	ใบ	สีส้มแดง
6	ประคู้	Pterocarpus macrocarpus Kurz	แก่น	แดงคล้ำ
7	ฝาง	Caesalpinia sappan Linn	แก่น	แดง, สีแสด
8	ฝาดแดง	Lumnitzera littorea (Jack) Voigt	เปลือก	สีอิฐ
9	พุดซ้อน	Ervatamia Coronaria Stapt	เนื้อหุ้มเมล็ด	แดง
10	โพธิ์	Ficus religiosa L.	เปลือกลำต้นสด	สีส้ม
11	มะกล่ำต้น	Adenantha pavonina Linn.	เนื้อไม้	แดง
12	ยมหอม	Toona ciliate Roxb.	ดอก	แดง แสดแดง
13	ขอบ้าน	Morinda citrifolia Linn.	เปลือกกราก	แดง
14	ขอป่า	Morinda coreia Ram.	เปลือกกราก, เนื้อไม้	แดง
15	สะเดา	Azadirachta indica Juss var Siamensis Valeaton	เปลือก	แดง
16	สัก	Tecton grandis Linn. f.	ใบอ่อน	แดง
17	ครั่ง	Laccifer Lacca Kerr.	ขี้ครั่ง	แดง

ที่มา : พูลทรัพย์ สวนเมือง ตูลาพันธุ์และคณะ. 2542. การย้อมสีไหมด้วยวัสดุธรรมชาติในภาคอีสานของไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3 ชนิดของพืชที่ย้อมแล้วได้กลุ่มสีน้ำเงิน สีเทา สีดำ

ลำดับที่	ชื่อทางราชการ	ชื่อพฤกษศาสตร์	ส่วนที่ให้สี	สี
1	คราม	<i>Indigofera tinctoria</i> Linn.	ใบ	น้ำเงิน
2	ฮ่อม	<i>Strobilanthes flaccidifolila</i> Nees	ใบ	น้ำเงินแก่
3	เม็ก	<i>Macaranga Tanarius</i> Mrell. Arg.	ใบ	น้ำเงิน
4	คนทา	<i>Harrissonia perforate</i> Merr. <i>Diospyros ehretioides</i> wall. EX.	ผล	ดำ
5	ตับเต่าตัน	G.Don	ผล	ดำ
6	มะกึ้ม	<i>Canarium Kerrii</i> Craib	ผล	ดำ
7	มะเกลือ	<i>Diospyros mollis</i> Griff	ผล	ดำ
8	มะยมป่า	<i>Ailanthus triphysa</i> Alston	ใบ	ดำ
9	รกฟ้า	<i>Terminatia Alata</i> Heyne ex Roth.	เปลือก	ดำ
10	สมอไทย	<i>Terminalia chebula</i> Retz	เปลือกและผล	ดำ
11	สมอหิน	<i>Vitex pubescens</i> Vahl	ผล	ดำ
12	สีพับ	<i>Carallia lucida</i> Roseb	ผล	ดำ
13	กระจาย	<i>Cawsalpinia sepiaria</i> Roxb	ผล	ดำ
14	กล้วย	<i>Musa sapientom</i> L. <i>Acacia auriculaerrmis</i> A.Cunn.ex	กาบต้นกล้วย	เทาดำ
15	กระดินณรงค์	Benth	ใบ	เทาดำ
16	กระบก	<i>Irvingia malayana</i> oliv. Ex A.Benn.	ผลสุก	เทาถึงเทาดำ
17	กระโดน	<i>Careya sphaerica</i> Roxb.	เปลือกลำต้น	น้ำตาลดำ
18	บัวสาย	<i>Nymphaea lotus</i> L.	ก้านดอก	เทา
19	เงาะ	<i>Nephrolepis lappaceum</i> L.	เปลือกผลเงาะ	ดำ

ที่มา : พูลทรัพย์ สวนเมือง ตูลาพันธุ์และคณะ. 2542. การย้อมสีไหมด้วยวัสดุธรรมชาติในภาคอีสานของไทย
: พันิช ห่องทองแดง. 2548.1 พันธุ์ไม้ย้อมสีธรรมชาติ.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4 ชนิดของพืชที่ย้อมแล้วได้กลุ่มสีเขียว

ลำดับที่	ชื่อทางราชการ	ชื่อพฤกษศาสตร์	ส่วนที่ให้สี	สี
1	ตะขบไทย	Flacourtia cataphracta Roxb.	ใบ	สีเขียวขี้ม้า
2	แคขาว	Dolichandrone rheedii Seem	ใบ	เขียว
3	ทับทิม	Punica granatum Linn.	เปลือกผล	เขียว
4	ขี้กา	Adeia Penangiana Wilde	เปลือก	ย้อมผสมกันแก่น ขนุน ได้สีเขียว
5	เลี่ยน	Melia azedarach Linn.	ใบ	เขียว
6	สับปะรด	Ananas bracteatus Schult. F.	ใบอ่อน	เขียว
7	ติ้วขนหรือติ้วแดง	Catoxylum formosum(Jack) Dyer Subsp. Pruniflorum Gogel	ใบ	เขียว
8	หูกวาง	Terminalia catappa Linn.	ใบแก่	สีเขียวขี้ม้า
9	แก้ว	Murraya paniculata (L.) Jack	ใบ	สีเขียวเหลือง
10	หญ้าหวาน	Stevia rebaudiana Bertom	ใบแห้ง	สีเขียวขี้ม้า
11	สาบเสือ	Eupatorium odoratum Linn	ใบสด	เขียวอ่อน
12	หุปลาซ้อน	Acalypha wikesiana Mull Arg	ใบสีน้ำตาลแดง	เขียวขี้ม้า
13	ตะขบควาย	Flacourtia jangomas(Lour)	ใบ	เขียวขี้ม้า

ตารางที่ 5 ชนิดของพืชที่ย้อมแล้วได้กลุ่มสีน้ำตาล

ลำดับที่	ชื่อทางราชการ	ชื่อพฤกษศาสตร์	ส่วนที่ให้สี	สี
1	โกงางใบใหญ่	Rhizophora mucronata Poir	เปลือก	น้ำตาล
2	โกงางใบเล็ก	Rhizophora apiculata Bl.	เปลือก	น้ำตาล
3	ขนุน	Artocarpus heterophyllus Lamk.	แก่น, ราก	น้ำตาลแกมเหลือง
4	คาง	Albizia odoratissima Benth.	เปลือก	น้ำตาล
5	เคี่ยม	Cotylelobium metanoxylon Pierre	เปลือก	น้ำตาลดำ
6	ตะโกนา	Diospyros Retrofracta Bakh	ลูก	น้ำตาล
7	ติ้วขน	Cratoxylum formosum(Jack) Byer Peltophorum Pterocarpum Back ex	เปลือก	น้ำตาลเข้ม
8	นนทรีย์	Heyne	เปลือก	น้ำตาลเหลือง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้เชิงพาณิชย์ทางการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

9	นมแมว	Uvaria Kurzii king	เปลือก	น้ำตาล
10	ประสัก	Bruguiera gymnorrhiza Lamk	เปลือก	น้ำตาลแอมแดง
11	โปรงขาว	Ceriops decendra Ding hou	เปลือก	น้ำตาล
12	พะยอม	Shorea roxburghii G.Don	เปลือก	น้ำตาลส้ม
13	เพกา	Oroxylum indicum Vent	เปลือก	กากี
14	มะพลับ	Diospyros Embryopteris	ลูก	น้ำตาล
15	มะพร้าว	Cocos nucifera Linn.	เปลือกผลแก่แห้ง	น้ำตาลแดง
16	มังคุด	Garcinia Mangostana Linn.	เปลือกผล	น้ำตาลเหลือง
17	ยูคาลิปตัส	Eucalyptus carmaldulensis Behnh	ใบ	น้ำตาลเหลือง
18	รกฟ้า	Terminatia alata Heyne ex Roth.	เปลือกต้น	น้ำตาลแดง
19	สนทะเล	Casuarina equisetifolia J.R. Forst. Azadirachta indica var siamensis	เปลือก	น้ำตาลแดง
20	สะเดา	Valeton	ใบ	น้ำตาล
21	สีเสียด	Acacia catechu willd	เนื้อไม้	น้ำตาล
22	เสม็ดดำ	Avicennia officinalis Linn.	เปลือก	น้ำตาลแดง
23	หมาก	Areca Catechu Linn.	ลูก	น้ำตาล
24	หูกวาง	Terminalia catappa Linn.	ใบแก่	น้ำตาล
25	อ้อยช้าง	Lanea coromandelica Merr.	เปลือก	น้ำตาล

2.3.3 การเตรียมน้ำสี

วิธีการสกัดสีธรรมชาติจากพืชกระทำได้โดยการเตรียมวัสดุให้สีให้มีขนาดเล็กลง และนำไปละลายซึ่งตัวทำละลายที่นิยมใช้คือน้ำ ในกระบวนการสกัดสีสามารถใช้ตัวทำละลายชนิดอื่นๆ ได้แก่ แอลกอฮอล์ น้ำมัน เมทานอล เอซิโตน เป็นต้น ซึ่งการสกัดด้วยตัวทำละลายอื่นๆ จะยุ่งยากไม่เหมาะสมกับการนำมาใช้ในครัวเรือน การสกัดสีด้วยน้ำจะใช้วิธีการแช่หมักหรือคั้นขึ้นอยู่กับชนิดของพืช (ทอแสง, 2543)

2.3.3.1 การสกัดสีจากพืช

โดยทั่วไปการสกัดสีจากพืชทำได้ 2 วิธี คือ

1. การโขลก ทูบ หรือปั่น จะได้น้ำสีโดยการนำส่วนที่โขลก ทูบหรือปั่นไปผสมกับน้ำแล้วกรอง ซึ่งได้น้ำสีใสไม่มีตะกอนหรือกากสะดวกต่อการย้อม

2. วิธีการต้ม จะใช้เวลาต้มประมาณ 30-120 นาที ขึ้นอยู่กับลักษณะวัสดุที่นำมาใช้และที่มาของสี เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ไปยังเว็บไซต์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลังจากได้นำน้ำสี่เข็มตามต้องการแล้วจึงกรองเอากากออก โดยทั่วไปจะใช้พีช 250-500 กรัม ต่อน้ำ 1 ลิตร ใส่โซเดียมคาร์บอเนต 0.5 กรัม/ลิตร (จำใส่หรือไม่ใส่แล้วแต่วิธีของวัตถุดิบ) ดั้มที่อุณหภูมิ 70-95 องศาเซลเซียส

2.3.3.2 การสกัดสีจากส่วนต่างๆของพีช

ในการสกัดสีจากพีชส่วนใหญ่จะมุ่งเน้นการใช้วัตถุดิบที่เป็นใบ ดอก ผล และเมล็ด ส่วนการใช้เปลือกไม้ ราก และแก่นไม้ ผู้ย้อมจะต้องเลือกใช้อย่างฉลาด ต้องคำนึงว่าจะไม่ทำให้ต้นไม้ตาย กลายเป็นการทำลายสิ่งแวดล้อม และในขณะที่เกี่ยวกับวัตถุดิบที่ใช้ย้อมต้องมีปริมาณมากพอที่จะย้อมซ้ำได้อีก (พุทธทรัพย์, 2543)

1.การสกัดสีจากใบ ข้อดีของการใช้ใบเป็นวัตถุดิบ คือหาได้ง่าย และมีปริมาณมากใช้ได้ตลอดปี เนื่องจากคุณสมบัติของใบอ่อนและใบแก่จะแตกต่างกัน ทำให้ได้เฉดสีที่แตกต่างกันด้วย เช่นใบของสบู่แดง (สบู่เลือด) ควรใช้ใบส่วนยอดที่เป็นสีแดง จะได้สีดีกว่าส่วนที่เป็นใบสีเขียว ส่วนใบแก่และมะกอกโอสถิฟ ใช้ใบที่ไม่อ่อนหรือแก่จนเกินไป สักใช้ใบอ่อน ส่วนขี้เหล็กควรใช้ใบแก่ การสกัดสีใช้อัตราส่วนใบต่อน้ำ 500 กรัมต่อน้ำ 1 ลิตร ดั้มนาน 1-2 ชั่วโมง ดั้มที่อุณหภูมิ 70-80 องศาเซลเซียส กรองเอาส่วนกากทิ้ง จะได้น้ำสีสำหรับย้อมเส้นด้ายหรือฝืนผ้าต่อไป (พินัยและชวนพิศ, 2548)

2.การสกัดสีจากดอก ที่ได้ผลดีได้แก่สีดอกดาวเรือง ซึ่งจะให้สีเหลืองทอง การเลือกใช้ดอกไม้ในการย้อมสีต้องคำนึงถึงปริมาณสีที่ได้จากดอกไม้ชนิดนั้นๆ ว่ามีความเข้มของสีพอสำหรับการย้อมเส้นไหม มีความคงทนของสีต่อการใช้งาน ปริมาณของวัตถุดิบมีมากพอในการจะย้อมซ้ำได้ สามารถปลูกหมุนเวียนได้ การสกัดสีใช้อัตราส่วน 250-300 กรัม ต่อน้ำ 1 ลิตร ดั้มนาน 30-60 นาที ที่อุณหภูมิ 80-90 องศาเซลเซียส พอครบเวลา กรองเอากากทิ้งจะได้น้ำสีสำหรับย้อมเส้นด้ายหรือฝืนผ้า (พินัยและชวนพิศ, 2548)

3.การสกัดสีจากผล การใช้ผลจากพีชเป็นวัตถุดิบในการย้อมสีที่ได้คุณภาพดีมีหลายชนิด เช่น ผลมะเกลือ ย้อมให้สีดำ เปลือกผลมังคุด ย้อมให้สีน้ำตาล เปลือกผลเงาะย้อมได้สีเทาดำ ข้อดีของการใช้ผลเป็นวัตถุดิบ คือ ไม่เป็นการทำลายต้นไม้ เหมือนกับการใช้เปลือกหรือแก่น ข้อเสีย คือ ผลไม้ส่วนใหญ่ออกเป็นฤดูกาล ทำให้ไม่สามารถนำมาย้อมได้ตลอดปี และสถานที่ปลูก ความอ่อน-แก่ของผลไม้ ก็มีผลต่อสีที่ย้อมได้วิธีการสกัดสีจากผลของพีชชนิดต่างๆจะแตกต่างกัน เช่น ผลของมะเกลือ และผลคนทา ควรใช้ผลอ่อน กระบอกและลูกหว้า ควรใช้ผลแก่ สำหรับอัตราส่วนในการสกัดสี ควรใช้อัตราส่วนของผลต่อน้ำ เท่ากับ 500 กรัมต่อน้ำ 1 ลิตร ดั้มนาน 1-2 ชั่วโมง ที่อุณหภูมิ 80-90 องศาเซลเซียส (พินัยและชวนพิศ, 2548)

4.การสกัดสีจากเปลือกไม้ มีพันธุ์ไม้หลายชนิดที่นำเอาเปลือกมาใช้ย้อมสี ได้แก่ สะเดา กระถิน ตะแบก เพกา มะพูด มีวิธีการสกัดสีโดยใช้อัตราส่วนเปลือกไม้ต่อน้ำเท่ากับ 1:10 โดยน้ำหนัก นำมาดั้มใช้เวลา 1-2 ชั่วโมง ที่อุณหภูมิ 80-90 องศาเซลเซียส แล้วกรองเอากากออกใช้เฉพาะน้ำสี (พินัยและชวนพิศ, 2548)

เอกสารนี้เป็นเอกสารทวงวนเวียนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่หรือขึ้นด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.4 หลักการย้อมสีธรรมชาติ

ในการย้อมสีธรรมชาติ จะใช้หลักการย้อมอยู่ 3 หลักการคือ

2.3.4.1 หลักการย้อมสีมอร์แดนต์ (mordant dye) การย้อมโดยวิธีนี้เป็นการย้อมที่ใช้สารช่วยติด เพื่อช่วยในการยึดติดระหว่างสีกับเส้นใยแน่นขึ้น ทำให้สีมีความคงทน ไม่ตกสีหรือซีดง่าย บางอย่างช่วยให้สีทนต่อแสงมากขึ้น เบาะสารช่วยติด (mordant) ส่วนมากจะมีผลต่อเจดสีที่ได้ สารช่วยติดที่ใช้คือ สารละลายของเกลือโลหะ เช่น เกลือของอลูมิเนียม ทองแดง โครเมียม ดีบุก เหล็ก และแทนนิน

การย้อมสารช่วยติด (มอร์แดนต์) มี 3 แบบ คือ

1. ย้อมสารช่วยติดก่อนการย้อมสี โดยละลายสารช่วยติดปริมาณที่กำหนดในน้ำสะอาดอุ่นให้พอร้อน คนให้ละลาย นำเส้นด้ายหรือผ้าที่ทำความสะอาดแล้ว ลงย้อมและคนอย่างสม่ำเสมอ ต้มเดือด 30 นาที นำเส้นด้ายหรือผ้าขึ้นบิดพอหมาด นำไปย้อมสีในน้ำย้อมที่เตรียมไว้

2. ย้อมสารช่วยติดพร้อมกับย้อมสี โดยละลายสารช่วยติดปริมาณที่กำหนดในน้ำสะอาด คนให้ละลาย นำเส้นด้ายหรือผ้าที่ทำความสะอาดแล้วลงย้อม

3. ย้อมสารช่วยติดหลังย้อมสี โดยละลายสารช่วยติดปริมาณที่กำหนดในน้ำสะอาด คนให้ละลาย นำเส้นด้ายหรือผ้าที่ย้อมสีแล้วลงย้อม แช่ทิ้งไว้วันาน 30 นาที คนเป็นครั้งคราว นำเส้นด้ายขึ้น บิดพอหมาด ผึ่งให้แห้ง ก่อนซักด้วยน้ำสะอาด

2.3.4.2 หลักการย้อมสีแว้ด (Vat dye) ใช้กับสีที่ไม่ละลายน้ำวิธีการย้อมคือรีดิวซ์สารให้สีในพืชเป็นสารละลายที่ละลายน้ำได้ก่อน จึงนำผ้ามาย้อมในสารละลายนั้น เมื่อย้อมผ้าเสร็จนำไปผึ่งให้สัมผัสอากาศ เพื่อให้เกิดการออกซิเดชันกลับไปอยู่ในรูปเดิมที่ไม่ละลายน้ำ โมเลกุลของสีจะแข็งติดอยู่ในเส้นใย

2.3.4.3 หลักการย้อมสีไครเรท สียเบสิก และสียแอซิด สีที่ย้อมจะเกิดพันธะเคมีโดยตรงกับเส้นใย เซลลูโลสมีหมู่ไฮดรอกซิล จึงเกิดพันธะไฮโดรเจนกับโมเลกุลสีโดยตรง สำหรับใยไหมและขนสัตว์เป็นพวกโพลีเปปไทด์ โมเลกุลของเส้นใยจะมีทั้งส่วนที่เป็นหมู่กรด (acidic group, -COOH) และหมู่เบส (basic, -NH) ซึ่งทั้งสองหมู่จะทำปฏิกิริยากับส่วนที่เป็นหมู่เบสหรือกรดของโมเลกุลสี ทำให้เกิดแรงยึดเหนี่ยวแบบไอออนิก (ionic interaction) แต่วิธีนี้มีข้อเสียคือสีจะติดไม่ทน

จากหลักการย้อมทั้ง 3 หลักการ สรุปได้ว่าหลักการย้อมแบบสีมอร์แดนต์ เป็นวิธีที่นิยมใช้กันมากที่สุด เพราะจะได้สีที่สวยงาม มีให้เลือกหลายเจดสี มีความคงทนต่อการใช้งาน ให้สีเข้มและเป็นสีย้อมที่ใช้กันมาแต่โบราณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.5 คุณสมบัติของสีธรรมชาติ

2.3.5.1 สามารถละลายน้ำและให้สีกับเส้นใยได้

2.3.5.2 อยู่ในรูปที่มีสี หรือไม่มีสีก็ได้

2.3.5.3 สามารถกระจายตัวได้ดี แต่ก่ตกตะกอนได้ง่าย

2.3.5.4 เจดสีหม่น สีไม่ค่อยสดใส

2.3.5.5 มีความคงทนต่อการซักและแสงแดดต่ำ ถ้าไม่ใช้สารช่วยติดในการย้อม

2.3.5.6 ไม่สามารถทำซ้ำให้เหมือนสีเดิมได้

2.3.5.7 ถ้าย้อมแบบส้อมอร์เดนท์ จะทำให้สีของผ้ามีความคงทนต่อแสงแดดและการซักดีขึ้นและได้สีแตกต่างกันตามชนิดของสารช่วยติด

2.3.6 กระบวนการย้อมสีตามธรรมชาติ

สีธรรมชาติเป็นสีที่สามารถละลายน้ำได้ และมีคุณสมบัติพิเศษ สามารถดูดติดเส้นใยได้ด้วยตัวเอง (Substantively) การย้อมสีเริ่มย้อมที่อุณหภูมิห้อง แล้วเพิ่มอุณหภูมิให้ถึง 80-100 องศาเซลเซียส ย้อมนานประมาณ 1 ชั่วโมง ระหว่างย้อมต้องหมั่นคนสม่ำเสมอ เพราะสีธรรมชาติจะตกตะกอนได้ง่ายเป็นสาเหตุที่ทำให้ผ้าดำ แต่สีธรรมชาติจะกระจายตัวได้ดี ถ้าเกิดปัญหาผ้าดำหรือสีติดไม่สม่ำเสมอ สามารถแก้ไขได้โดยการเติมน้ำสีให้ได้ปริมาณน้ำย้อมเท่าเดิมแล้วย้อมจนกว่าผ้าจะหายดำง (ขวัญฤทัยและเตือนใจ, ม.ป.ป.)

2.3.7 ปัจจัยที่มีผลต่อการย้อมสีธรรมชาติ

2.3.7.1 เส้นใยที่ใช้ย้อมต้องมีความสัมพันธ์กับสี เส้นใยชนิดหนึ่งจะเหมาะสมกับสีชนิดหนึ่ง สีมียหลายชนิดควรเลือกชนิดของสีให้ตรงกับชนิดของเส้นใย

2.3.7.2 การเตรียมวัสดุก่อนย้อม เส้นใยมีสิ่งสกปรกและไขมันเจือปนอยู่จึงต้องขจัดออกก่อน เพื่อให้ย้อมสีติดได้ดีและสม่ำเสมอ การขจัดสิ่งสกปรกในวัสดุ กระทำโดยการต้มด้วยด่างหรือ โซดาแอช การล้างด้วยสบู่และการใช้น้ำร้อนชำระขจัดเปื้อนที่ติดอยู่ในเส้นใย

2.3.7.3 อัตราส่วนของน้ำย้อมต่อวัสดุที่ย้อม (เส้นใย เส้นด้าย หรือผ้า) อัตราส่วนที่เหมาะสมสำหรับย้อมสีธรรมชาติคือ อัตราส่วน 30 ต่อ 1 ถึง 50 ต่อ 1 การใช้น้ำย้อมมากเกินไปสีที่ดูดเข้าไปในเส้นใยจะน้อยลงทำให้สิ้นเปลืองพลังงานในการย้อม

2.3.7.4 อุณหภูมิในการย้อม ต้องให้พอเหมาะ ไม่ใช่อุณหภูมิสูงหรือต่ำเกินไป เพราะจะมีผลในการดูดซึมสีของเส้นใย

2.3.7.5 ระยะเวลาในการย้อมที่เหมาะสม เส้นใยต้องการเวลาในการดูดซึมสีย้อม แต่ถ้าใช้เวลานาน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เกินไป จะทำให้สีสลายตัวและเปลี่ยนสีได้

2.3.7.6 สารเคมีที่ช่วยในการย้อม มีหลายชนิดด้วยกัน เช่น สารที่ทำให้หน้าหายกระด้าง ต้องทดสอบว่า ในน้ำมีแคลเซียมหรือแมกนีเซียมหรือไม่ เพราะเวลาต้มจะตกตะกอนบนเนื้อผ้าทำให้เส้นใยกระด้างเมื่อซักจะทำปฏิกิริยากับสบู่ทำให้ผ้าแข็งกระด้างยิ่งขึ้น สารช่วยติดซึ่งอาจอยู่ในรูปเกลือหรือพอลิเมอร์เข้าไปเคลือบเส้นใยควรรใช้หลังการย้อมสี ถ้าใช้ขณะย้อมจะตกตะกอนติดตามเนื้อผ้า และเกลือโซเดียมคลอไรด์หรือเกลือซัลเฟต ในกรณีการเติมเกลือต้องค่อยๆเติมเพราะถ้าเติมครั้งเดียวหมดจะทำให้สีตกตะกอน เป็นต้น

2.3.7.7 ค่า pH ของน้ำย้อมต้องมีค่า pH ที่เหมาะสมตามชนิดของสีย้อม และความเป็นกรดด่างต้องให้ได้มาตรฐาน เพราะจะมีผลต่อสีที่ได้ ถ้า pH ของน้ำย้อมไม่ได้มาตรฐาน สีจะไม่เป็นไปตามต้องการ

2.3.7.8 การคนและการยก จะมีผลต่อคุณภาพการย้อม ขณะย้อมสีควรยกหรือคนบ่อยๆเพื่อให้สีติดสม่ำเสมอ ผ้าจะได้ไม่ต่าง

2.3.8 สารช่วยติด (mordant) สำหรับสีธรรมชาติ

สีธรรมชาติเป็นสีที่สามารถติดเส้นใยด้วยตัวเองแต่ไม่คงทนจะหลุดได้ง่าย จึงจำเป็นต้องใช้สารช่วยติด (mordant) ซึ่งเป็นออกไซด์ของโลหะ ช่วยยึดจับ โมเลกุลของสีไว้ในเส้นใย

สารช่วยติดจะมีผลช่วยให้เกิดการยึดติดระหว่างสีกับเส้นใย เมื่อสีซึมเข้าไปในเส้นใยแล้วสารช่วยติดจะรวมตัวกับโมเลกุลของสีย้อมทำให้สีย้อมมีโมเลกุลใหญ่ขึ้นซึ่งไม่สามารถหลุดออกมาได้ ซึ่งสารช่วยติดที่หาได้ง่ายในครัวเรือนราคาไม่แพง และไม่เป็นอันตรายมีหลายชนิด เช่น สารส้ม (potassium aluminum sulfate : $KAl(SO_4)_2$) และกรดน้ำส้ม (acetic acid : CH_3COOH) นอกจากนั้นยังใช้ใบไม้หรือผลของพืชที่มีรสเปรี้ยว เช่น น้ำมะนาว น้ำมะกรูด น้ำมะขามเปียก ใบมะขาม ใบเหมือด ใบโมง ใบส้มเสี้ยว (พูลทรัพย์และคณะ, 2542) ส่วนสารช่วยติดที่เป็นเกลือของ โลหะ ได้แก่ สารประกอบอลูมิเนียม (aluminum), สารประกอบโคบอลต์ (cobalt), สารประกอบทองแดง (copper), สารประกอบเหล็ก (iron) และสารประกอบโครเมียม (chromium) เป็นต้น (Robertson} 1973 ; Parrott, 1987)

สารช่วยติดที่ใช้ในกระบวนการย้อม ไม่ควรมีผลกระทบต่อคุณสมบัติทางกายภาพของเส้นใย ปริมาณที่ใช้ไม่ควรมากหรือน้อยเกินไป ระยะเวลาในการย้อมสารช่วยติดต้องพอเหมาะ ถ้าการย้อมไม่สมบูรณ์จะส่งผลให้สีที่ย้อมได้ไม่สม่ำเสมอ และสูญเสียความสดใส และความคงทนของสีได้ (Green, 1972)

2.3.8.1 ประเภทของสารช่วยติด

สารช่วยติดแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. สารช่วยติดจากธรรมชาติ ได้แก่ น้ำปูนขาว น้ำปูนแดง น้ำขี้เถ้า น้ำสนิม น้ำมะขาม น้ำมะนาว น้ำเอนสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไมอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มะกรูด ใบมะขาม ใบเหมือด ใบโหมง ใบส้มเสี้ยว น้ำโคลน

2. สารช่วยติดสังเคราะห์ ได้แก่ เกลือของโลหะชนิดต่างๆ เช่น เกลือของอลูมิเนียม เหล็ก ทองแดง โครมเมียม ดีบุก และโซเดียมคาร์บอเนต (โซดาแอช)

การใช้สารช่วยติดในการย้อมทับสีธรรมชาติ จะช่วยให้สีมีความคงทนต่อการซักดีขึ้น และยังทำให้ได้สีที่แตกต่างกันจากการใช้สารช่วยติดต่างชนิดกัน ซึ่งพอจะสรุปได้ดังนี้

1. การใช้อลูมินัม ได้แก่ สารส้ม (potassium aluminum sulfate) สีที่ปรากฏจะมีความสว่างสดใส และมีความคงทนของสีต่อการซักดีที่สุด

2. การใช้เหล็ก ได้แก่ น้ำสนิมจากธรรมชาติ น้ำโคลน หรือสารประกอบเหล็ก (Iron) จะได้สีที่ไม่สดใส สีจะออกสีเทาหรือสีดำ ผ้าที่ย้อมทับด้วยน้ำสนิมจะมีความคงทนของสีต่อแสงและการซักดี

3. การใช้ทองแดง ได้แก่ จุนสี หรือ คอปเปอร์ ทู ซัลเฟต (Copper II Sulfate) จะได้สีที่เจือสีเขียว ความคงทนของสีต่อแสงไม่ค่อยดี

4. การใช้โครเมียม ได้แก่ โปแตสเซียม ไดโครเมต (Potassium dichromate) จะให้สีเข้มที่มีความคงทนต่อการซักดีที่สุด มีความสดใส และมีความคงทนต่อแสงดี

5. การใช้ดีบุก ได้แก่ สแตนเนส คลอไรด์ (Stannous chloride) จะได้สีที่สดใส มีความคงทนต่อแสงและการซักดี

การใช้สารช่วยติดสามารถทำได้ 3 วิธี คือ

1. ใช้ก่อนการย้อมสี วิธีนี้เรียกว่า The chrom mordant method
2. ใช้พร้อมกับการย้อมสี วิธีนี้เรียกว่า The metachrom Method
3. ใช้หลังการย้อมสี วิธีนี้เรียกว่า The afterchrom Method ซึ่งเป็นวิธีการใช้มากที่สุด

2.4 ข้อมูลเกี่ยวกับการย้อมคราม

2.4.1 ลักษณะทั่วไปของต้นคราม

คราม มีชื่อวิทยาศาสตร์คือ *Indigofera tinctoria* L. เป็นพืชอยู่ในวงศ์ LECUMINOSAE มีชื่อเรียกต่างกันตามพื้นที่ ได้แก่ คราม (เหนือ อีสาน) คราม (ไทย) ครามย้อม (กรุงเทพฯ)

ส่วนที่ให้สีย้อม ได้แก่ ต้นสด ใบ กิ่งก้าน สีที่ได้ สีน้ำเงิน เป็นสารเคมีชื่ออินดิโก (Indigo) ซึ่งเป็นสารในกลุ่มอัลคาลอยด์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะทั่วไปเป็นพุ่มไม้ขนาดย่อม มีหลายพันธุ์ เช่นครามป่า ครามจอ ต้นสูงประมาณ 1 – 2 เมตร ใบเล็กกลมโตขนาดใบก้างปลาขาว ดอกช่อออก ที่ซอกใบดอกย่อยอาจมีรูปเกเหมือนดอกถั่วอาจมีสีชมพู สีแสด สีม่วงหรือสีขาว ผลเป็นฝักขนาดเล็กออกเป็นกระจุกคล้ายถั่วฝักยาว 1 -3.5 ซม. มีเมล็ดภายในประมาณ 6 – 12 เมล็ด ขยายพันธุ์ด้วยเมล็ด พบกระจายทั่วไปในทวีปเอเชีย

ภาพที่ 16 แสดงภาพต้นครามที่ปลูกไว้สำหรับย้อม

2.4.2 กรรมวิธีการย้อมคราม

การย้อมคราม

ขั้นตอนการย้อมสีครามแบ่งเป็น 3 ขั้นตอนคือ การผลิตเนื้อคราม การก่อกหม้อคราม และการชุบคราม ซึ่งมีรายละเอียดที่แตกต่างกันไปตามสภาพท้องถิ่น ในที่นี้จะสรุปหลักเกณฑ์ของเก็บและก่อกหม้อครามที่กระทำกัน โดยทั่วไป และในบางท้องถิ่นกล่าวถึง

การผลิตเนื้อคราม

การผลิตและเก็บเนื้อครามไว้ใช้นั้น มีขั้นตอนต่างๆดังนี้

แช่ หลังจากปลูกครามได้ประมาณ 4- 5 เดือน เมื่อครามเริ่มมีดอกสีแดงเล็กๆ ก็แสดงว่าครามนั้นสามารถนำมาใช้ได้ ครามจะถูกตัดทิ้งทั้งต้น และกิ่ง แต่ในบางที่อาจจะตัดครึ่งต้น เพื่อปล่อยให้ครามใบออกอีก แล้วเก็บใบครามมาใช้ได้ เป็นครั้งที่สอง จึงตัดต้นทิ้งไป เมื่อได้กิ่งครามแล้ว โดยทั่วไปจะมัดกิ่งครามเข้าด้วยกันเป็นกำๆ ม้วนๆ ขนาดพอดี แล้วนำไปแช่ใน โองที่เตรียมไว้ ซึ่งอาจจะเป็น โองคิน หรือโองมังกรก็ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไมอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การแช่น้ำอาจใช้เวลาประมาณ 1 – 3 วัน ตามความถนัดของผู้เก็บ ซึ่งจะแตกต่างกันในแต่ละพื้นที่ แต่อย่างไรก็ดีในระหว่างการแช่ จะต้องมีการพลิกใบคราม จากข้างล่างขึ้นมาข้างบน หรือถ้าต้องการแช่ 3 คืน หลังจากคืนที่ 2 แล้วต้องพลิกใบครามขึ้นมา หรือถ้าต้องการแช่ 1 คืน เมื่อเวลาผ่านไป 12 ชั่วโมงแล้ว จะต้องพลิกใบครามกลับขึ้นมา การแช่จะต้องทำให้ครบวัน ครบคืน กล่าวคือ ถ้าแช่ตอนไหน ก็ต้องนำไปกวนตอนนั้น ในระหว่างที่แช่น้ำ น้ำที่แช่จะขึ้นเป็นฟองสีคราม และน้ำมีสีอ่อนใสเหมือนสีเขียวสะทอนแสง หรือในบางที่บอกว่าน้ำที่แช่ครามมีสีเหมือนเขียววัว แสดงว่าใช้ได้ แต่ถ้าน้ำไม่มีสีเขียวสดดังกล่าว โองครามนี้ใช้กวนแล้วจะไม่ได้ครามหรือกล่าวว่าโองนี้เสีย ใช้ไม่ได้ สาเหตุที่หม้อแช่ครามเสีย เกิดจากการแช่นานเกินไปหรือใส่ใบครามแน่น โองมากเกินไป หม้อแช่ครามจึงเสีย

กวน หลังจากแช่ครามได้ที่แล้ว คือประมาณ 1-3 วัน ให้นำใบครามออกจากโองให้หมด เหลือไว้แต่น้ำแช่ใบคราม ซึ่งจะต้องนำมากวนต่อไป การกวนทำได้โดยนำปูนกินหมากสีขาว ซึ่งได้จากการเผาเปลือกหอยไปละลายลงในน้ำครามแล้วใช้มือหรือตะกร้ากวน หรือออกจนเกิดฟอง การกวนนี้ใช้เวลาประมาณ 1 – 2 ชั่วโมง เราจะสังเกตเห็นว่าการกวนนั้นเพียงพอแล้วจากฟองที่เกิดขึ้นนั้นจะมีสีคราม และจะมีลักษณะเป็นฟองละเอียด อยู่ได้นาน ไม่แตกง่าย น้ำแช่ครามก็จะเป็นสีครามด้วยเช่นกัน อัตราส่วนของปูนที่ใส่จะขึ้นอยู่กับปริมาณของน้ำแช่ใบคราม คือถ้าน้ำแช่ใบคราม 1 โอง มังกรจะใส่ปูนขาวราวคาประมาณ 3 บาท หรือ 300 กรัม ใส่ลงไป ถ้าโองเล็กกว่านี้จะใส่ปูนขาวลดลงไปตามส่วน ถ้าหลังจากการกวนแล้ว ฟองที่ได้เป็นสีขาวและน้ำครามเป็นสีเขียวขี้ม้า แสดงว่าน้ำครามโองนี้ใช้ไม่ได้ ซึ่งอาจจะมีสาเหตุมาจากการใส่ปูนขาวมากเกินไป หรือกวนมากเกินไป

การเก็บครามเปียก

หลังจากกวนน้ำครามจนได้ผลตามต้องการแล้ว ให้ตั้งโองครามนั้นทิ้งไว้อีกประมาณ 2 – 3 ชั่วโมง เนื้อครามจะตกตะกอนลงข้างล่าง น้ำข้างบนจะใส ให้รินน้ำใสทิ้ง เหลือไว้แต่ตัวครามที่ตกตะกอน นำตะกอนครามไปกรองเอาน้ำออกอีกทีต้องระวังไม่ให้ออกไปหมด ครามจะแห้งเกินไป สังเกตดูพอเหลือเนื้อครามก็ใช้ได้ นำเนื้อครามนี้ไปเก็บไว้ใน โองแล้วปิดฝาไว้ ครามที่เก็บไว้นี้จะเก็บไว้ใช้ได้นาน แต่งต้องระวังอย่าให้น้ำแห้ง ถ้าแห้งต้องนำน้ำค่างมาเติมไว้ ครามที่เก็บแบบนี้เรียกว่า ครามเปียก เป็นวิธีการเก็บครามที่นิยมกันทั่วไป เพราะเชื่อว่าครามเปียกใช้ก้อหม้อครามได้ดี

การเก็บครามแห้ง

ในบางท้องที่แถบจังหวัดสุรินทร์ นิยมเก็บครามอีกวิธีหนึ่งคือ การเก็บครามแห้ง การเก็บครามแห้งนี้ทำได้โดยหลังจากที่รินน้ำใสตอนบนของหม้อครามออกและเหลือแต่ตะกอนครามแล้วนั้น ให้นำตะกอนครามไปใส่ผ้ากรองน้ำออกให้หมด แล้วนำเนื้อครามที่ได้ ปั้นเป็นก้อนขนาดเท่าสบู่ แล้วนำไปตากแดดก็จะได้อเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่ขึ้นต้นการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ครามแห้ง ซึ่งก่อนจะนำมาใช้ต้องตำครามให้ละเอียดเสียก่อน ครามแห้งนี้สามารถเก็บไว้ได้นานเท่าไรก็ได้ ถ้าแช่คราม 1 โองม้งกร จะได้ครามแห้งประมาณ 10 ก้อน (ใบครามตัดครั้งแรก)

การก่อกหม้อคราม

ดั่งที่ได้กล่าวมาแล้วว่า การก่อกหม้อครามนั้นจะมีกรรมวิธีในการก่อกหลายแบบ ส่วนผสมที่ใช้ก็มี ต่างๆกันตามความเชื่อและสิ่งแวดล้อมของแต่ละท้องถิ่น การก่อกหม้อครามที่ใช้ขี้ยมเส้นฝ้ายก็จะมีลักษณะ แตกต่างจากหม้อครามที่ใช้ขี้ยมใหม่ แต่อย่างไรก็ดี หม้อครามของแต่ละถิ่นก็จะมีลักษณะที่ คล้ายคลึงกัน ดังนั้นจึงสามารถศึกษาได้จากบางตัวอย่างที่นำมาเสนอในที่นี้

การก่อกครามขี้ยมใหม่

การก่อกครามขี้ยมใหม่นี้พบในแถบจังหวัดสุรินทร์ โดยชาวเขมรซึ่งในที่นี้จะกล่าวถึงวิธีการก่อกหม้อ ครามของนางนา สายแก้ว จากบ้านนาเห้ว ต.สวาย อ.เมือง จ.สุรินทร์ และนางเบียน ภูมิสุข บ้านนาดัง ต. เข วาสินรินทร์ อ.เมือง จ.สุรินทร์

ส่วนผสมที่ใช้ในการก่อกหม้อคราม

1. ครามเปียก
2. น้ำคั้นแดง ซึ่งได้จากการนำตัวมดแดงประมาณ 1 รั้งใหญ่และใบตมุง (ตมุง – ภาษาเขมร, โมง ภาษาอีสาน, ชะมวง ภาษากลาง, Gereina ภาษาอังกฤษ) ประมาณ 300 กรัม มาต้มเข้าด้วยกันให้ เตือดประมาณครึ่งชั่วโมง แล้วยกลงทิ้งให้เย็น
3. น้ำค้างที่ใช้สำหรับฟอกไหม ซึ่งได้จากเปลือกจิ้งหรีดหรือเปลือกมะพร้าวที่รสไม่เค็มจัด ในขั้นของ การก่อกหม้อครามนั้นใช้คราม 4 ทัพพี ขนาดกลาง (ประมาณ 360 กรัม) ด่าง 1 กระจบอง (ประมาณ 1 ลิตร) และน้ำคั้นแดง 1 กระจบอง (ประมาณ 1 ลิตร) คนให้เข้ากันแล้วนำอ่างคราม ไปตากแดดไว้ บนแท่นไม้ให้สูงจากพื้นดิน เพราะถ้าตั้งไว้บนพื้นดินจะทำให้หม้อครามเย็น บริเวณที่ตั้งหม้อครามจะต้องเป็นบริเวณที่แสงส่องถึงสม่ำเสมอ ในวันต่อๆมาก็ให้นำคราม น้ำ ค้าง และน้ำคั้นแดงมาเติมหม้อครามอีก โดยเติมครามประมาณ 1 ทัพพี น้ำคั้นแดงและน้ำค้างอีก ประมาณ 1/4 กระจบอง หรืออาจจะเติมน้ำคั้นแดงวันละนิดหน่อย ประมาณ 1/6 กระจบอง สัก ประมาณ 3 วัน ก่อนก็ได้ จึงจะมาเติมด่าง เพราะในช่วงแรกของการก่อกหม้อครามนั้น หม้อ ครามควรจะมีรสเปรี้ยวมากกว่ารสเค็ม ถ้าหม้อครามมีรสเค็มหม้อครามจะเป็นยาก ถ้ามีหม้อ ครามเก่าใช้ได้แล้วให้เติมน้ำในหม้อครามเก่าลงไปประมาณ 1 ทัพพี จะช่วยให้หม้อครามเป็น เร็วขึ้น การเติมน้ำค้าง หรือน้ำส้มครามนั้น มีอัตราส่วนไม่แน่นอนตายตัวลงไป ผู้ก่อกจะต้อง สังเกตจากสภาพของหม้อครามว่าเป็นอย่างไร ถ้าหม้อครามมีสีเขียวเหมือนสีขี้ไก่ก่อน (เขียวน้ำ เงิน) แสดงว่าหม้อครามอยู่ในสภาพที่ดี ระยะเวลาที่ใช้เติมส่วนผสมต่างๆ จนหม้อครามใช้ขี้ยม ใต้นี้ประมาณ 9 – 10 วัน ผู้ก่อกจะรู้ว่าหม้อครามใช้ขี้ยมได้หรือไม่ นั้น สังเกตจากไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

เอกสารเป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ ซึ่งการเผยแพร่ในอินเทอร์เน็ตโดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ฟอง หรือที่ชาวบ้านเรียกว่า ปลวก ซึ่งได้จากการคนและการคักน้ำครามขึ้นมา เทกลับลงไปให้อ่างเหมือนเดิม (การ โຈກ) จะเกาะอยู่ด้านบนของหม้อครามนาน ไม่แตกไปง่าย
- ด้านบนของหม้อครามจะเกิดเป็นฝ้าสีน้ำเงินเข้มอยู่เต็มหม้อ
- น้ำครามจะมีสีเขียวเหมือนขี้ไก่อ่อน (เขียวน้ำเงิน) แต่ถ้าหม้อความเป็นครามแล้ว และต่อมาในหม้อเปลี่ยนจากสีเขียวน้ำเงิน ไปเป็นสีเหลืองเหลือง หรือสีเหลืองเทาๆ แสดงว่าหม้อครามกำลังจะเสียไปแล้ว ให้เติมน้ำมดแดงและน้ำค้างลงไป เพื่อแก้ไขให้หม้อครามดีเหมือนเดิม

การเติมหม้อคราม

ถึงแม้ว่าหม้อครามจะเป็นครามแล้วและสามารถนำสั้ใหม่มาชูปย้อมได้ แต่หม้อครามก็จะต้องเติมส่วนผสมเพิ่มอย่างค่อเนื่อง ไม่เช่นนั้นหม้อครามจะเสียไป มีผู้กล่าวถึงลักษณะเช่นนี้ของหม้อครามว่า หม้อครามนั้นเปรียบเสมือนคน มีชีวิตจิตใจเมื่อทำงานเสร็จแล้ว(ชูปหม้อครามแล้ว) ก็ต้องกินอาหารเปรี้ยว หวาน เค็ม เพิ่มเติม (หมายถึงน้ำคราม น้ำมดแดง และค้าง)

ดังนั้น เมื่อชูปครามแล้วก็ต้องเติมส่วนผสมลงไป ในหม้ออีก ที่บ้านนาแห้วนี้ เจ้าของจะเติมส่วนผสมต่างๆในตอนสายเมื่อเริ่มมีแดด คือ ประมาณ 9.00-10.00 น. การเติมจะต้องเติมน้ำมดแดงและน้ำค้างทุกวัน วันละประมาณ 1/3 - 1/2 กระจบอง ส่วนครามนั้น เติมน้อยหรือมากขึ้นอยู่กับความถี่ในการนำหม้อครามไปใช้ ถ้าหม้อครามใช้ย้อมมากก็ต้องเติบครามบ่อยๆ แทบจะทุกวัน แต่ถ้าหม้อครามไม่ใช้ย้อมมาก อาจจะเติมคราม 2 - 3 วันครั้งก็ได้ อย่างไรก็ตามผู้ก่อหม้อครามจะต้องสังเกตสีของหม้อคราม ฟอง และฝ้าที่เกิดขึ้นอยู่เสมอๆ ถ้ามีสิ่งใดผิดปกติไป ต้องนำส่วนผสมต่างๆมาทดลองใส่ลงไป จนกว่าหม้อครามจะเป็น นอกจากนั้นยังพบว่า ในครั้งที่หม้อครามต้องใช้ย้อมมาก เจ้าของหม้ออาจเติมเหล้าขาวลงไปประมาณ 1 เป็ก (53 มิลลิลิตร) ก็จะช่วยให้หม้อครามไม่เสียไปง่าย

ในกรณีที่หม้อครามเป็นแล้ว แต่ไม่ได้ใช้ย้อม ก็ให้ตั้งหม้อทิ้งไว้ไว้อย่างนั้น แต่ต้องคอยสังเกตไม่ให้หม้อครามแห้ง ถ้าหม้อครามแห้งจะต้องเติมน้ำค้างไว้เสมอๆ เวลาที่ต้องการย้อมก็ให้นำหม้อครามที่เก็บไว้นี้ไปตากแดดและเติมคราม น้ำมดแดง และค้างอีกสักกระษะหนึ่งหม้อครามก็จะกลับเป็นขึ้นมาใช้ย้อมเส้นไหมได้อีก การดูแลรักษาหม้อครามลักษณะนี้ อาจทำให้หม้อครามสามารถเก็บไว้ได้นาน 2 - 5 ปีเลยทีเดียว

การชูปคราม

การชูปครามจะกระทำในช่วงบ่ายๆ หลังจากหม้อครามตากแดดและอุณหภูมิในหม้อครามเพิ่มสูง จนรู้สึกอุ่นมือ ให้ค่อยๆรินน้ำครามออกจากอ่างใส่กะละมังหรือภาชนะอื่นๆ ที่ใช้ชูปคราม ขณะที่รินน้ำครามออกมาจะต้องระวังมิให้ตะกอนครามติดออกมา เมื่อได้น้ำครามแล้ว ให้นำเส้นไหมซึ่งชูปน้ำเปียกดีแล้วไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ของโรงเรียนเอกชนสอนไหมและผ้าไหมบ้านนาแห้ว

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชุปในกะละมังที่รินน้ำครามไว้แล้ว ค่อยๆบีบให้น้ำครามเข้าไปในเส้นไหมจนทั่ว เมื่อรู้สึelnน้ำครามเย็นลง จึงนำเส้นไหมออกตาก ส่วนน้ำครามที่เหลืออยู่นั้น ก็จะรินกลับไปในหม้อครามดั้งเดิม ถ้าเสียดายน้ำครามที่อาจจะติดอยู่กับกะละมัง บ้างก็ให้ใช้น้ำคแดงล้างกะละมังให้สะอาด แล้วเทคืนกลับหม้อครามก็ได้

การตากเส้นไหมนั้น จะตากไว้กลางแจ้งจนข้ามคืน เรียกว่า ตากแดดตากหมอก จึงจะนำมาชุปครามต่อในวันรุ่งขึ้นจนกว่าจะใช้ได้ ซึ่งถ้าต้องการสีน้ำเงินเข้ม อาจต้องชุปถึง 6 – 7 ครั้ง จึงจะได้สีตามต้องการ ซึ่งใช้เวลาหลายวัน จึงพบว่าเจ้าของหม้อครามจะก่อครามไว้ใช้ที่ละหลายๆหม้อ ดังนั้นในวันหนึ่งอาจชุปหม้อครามทีละ 3 หม้อ ก็จะทำให้ระยะเวลาในการชุปน้อยลงไป

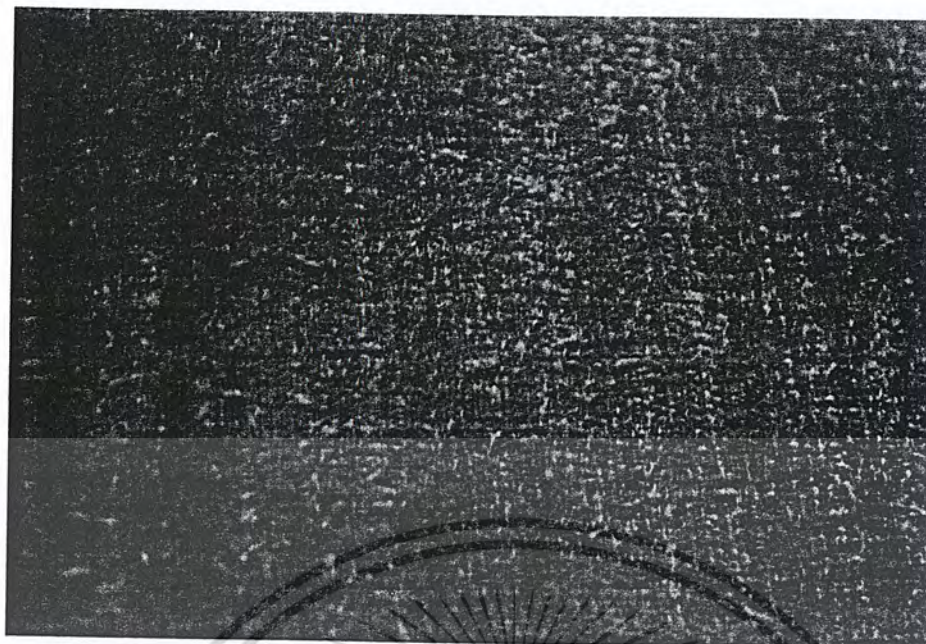
นอกจากการชุปหม้อครามให้ได้เส้นไหมสีครามแล้ว ยังสามารถชุปให้ได้สีอื่นๆอีกด้วย เช่น ถ้าต้องการให้ได้สีเขียว ให้ย้อมไหมด้วยประโศด นำมาชุปในหม้อครามก็จะได้สีเขียว หรือถ้าต้องการสีม่วง หรือสีแดงคล้ำ ก็ให้นำเส้นไหมไปย้อมครั้งให้ได้สีแดงเสียก่อน จึงจะนำมาชุปครามก็จะได้สีม่วงหรือสีแดงตามที่ต้องการ เมื่อได้เส้นไหมสีต่างๆแล้ว ให้นำเส้นไหมไปล้างน้ำคแดง แต่ถ้าไม่มีน้ำคแดงก็ใช้น้ำธรรมดาแทนได้ และถ้ามีน้ำมะพร้าวอยู่ก็จะสามารถนำน้ำมะพร้าวมาใช้ล้างเป็นขั้นตอนสุดท้ายได้ ซึ่งจะทำให้เส้นไหมมีสีสวยงามเป็นเงายิ่งขึ้น

คราม

ภาพที่ 17 แสดงภาพหม้อคราม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 18 แสดงภาพผ้าที่เกิดจากการย้อมด้วยคราม

2.5 ข้อมูลเกี่ยวกับการย้อมมะเกลือ

2.5.1 ลักษณะทั่วไปของต้นมะเกลือ

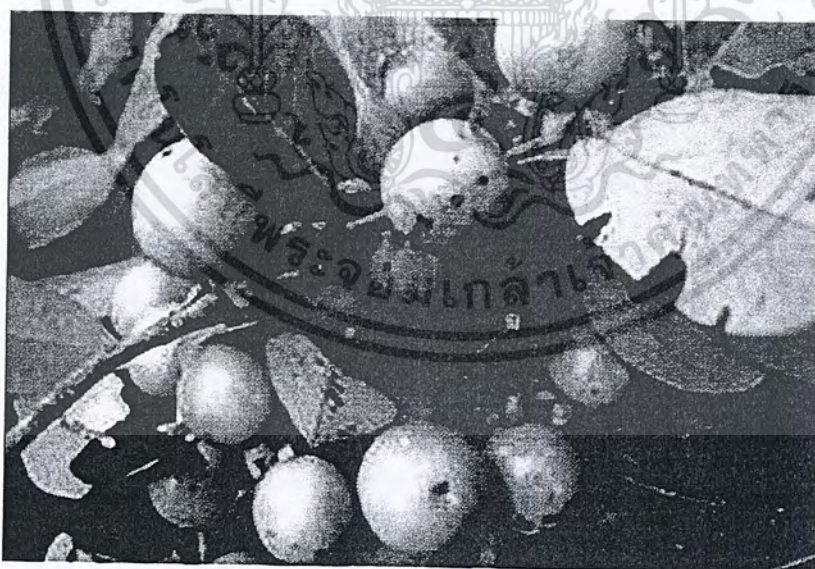
มะเกลือ หรือ Ebony tree เป็นพืชในวงศ์ EBENACEAE มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Diospyros mollis* Griff. มะเกลือมีชื่อเรียกตามท้องถิ่นดังนี้ ขนเผ่าเงี้ยวทางภาคเหนือเรียกว่า ผีเผา คนท้องถิ่นภาคเหนือเรียกว่า มะเกีย มะเกือ หรือ มะเกลือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เรียก มั๊กเกลือ หมักเกลือ ส่วนภาคใต้เรียกว่า เกลือ

มะเกลือเป็นไม้ยืนต้นขนาดกลางจนถึงใหญ่ เปลือกเป็นรอยแตก กิ่งมีขนอ่อนนุ่มประปราย ใบขนาดเล็ก รูปไข่หรือรูปรี ปลายสอบแคบเข้าหากัน ส่วน โคนใบกลมมน เนื้อใบบางเกลี้ยง ท้องใบเห็นเส้นใบชัดเจน ออกดอกเป็นช่อตามง่ามใบ ดอกเพศผู้และเพศเมียอยู่ต่างต้นกัน โคนกลีบดอกเชื่อมกันเป็นรูปถ้วย ผลเป็นทรงกลม ผลอ่อนมีเปลือกสีเขียว เมื่อสุกจะเปลี่ยนเป็นสีดำ มะเกลือขยายพันธุ์โดยใช้เมล็ด จะพบมากในป่าเบญจพรรณ ถูกรมเกลือใช้ทำเป็นสีย้อมผ้า ได้แก่ สีเทา สีน้ำตาลและดำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 19 แสดงภาพต้นมะเกลือ

ภาพที่ 20 แสดงภาพผลมะเกลือสำหรับย้อม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5.2 กรรมวิธีการข้อมมะเกลือ

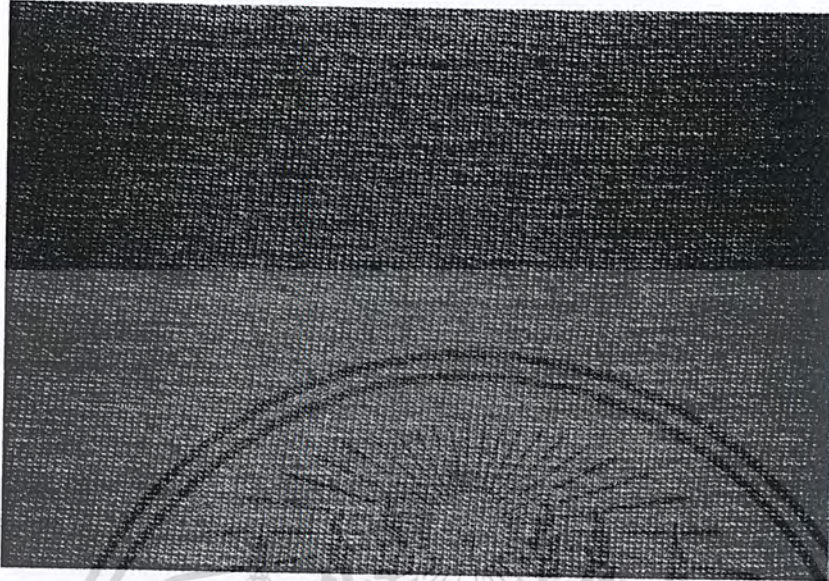
การข้อมมะเกลือ

การข้อมมะเกลือจะใช้ผล ซึ่งปีหนึ่งจะออกผลเพียงครั้งเดียวในช่วงฤดูฝน และผลจะแก่ประมาณปลายฤดูฝน ผลมะเกลือจะมีลักษณะกลมป้อม ที่ขั้วมีกลีบเลี้ยงเป็นกลีบกลมๆ โดยรอบคล้ายผลมังคุดหรือผลตะโก แต่เล็กกว่ามาก เปลือกนอกจะมีสีเขียวอ่อน ส่วนเนื้อในจะมีสีขาวขุ่น เมื่อถูกอากาศภายนอกจะกลายเป็นสีดำ ดั้มมะเกลือจะออกผลเมื่อมีอายุประมาณ 8 – 10 ปี

ชาวบ้านนิยมใช้ผลมะเกลือที่ไม่แก่จัดมาข้อมซึ่งจะอยู่ในช่วงเดือนสิงหาคม – กันยายนของทุกปี โดยทั่วไปการข้อมมะเกลือจะเป็นการข้อมเย็น กล่าวคือ ใช้ผลมะเกลือสดที่ดำละเอียด ผสมกับน้ำสะอาด จากนั้นกรองเอากากทิ้ง แล้วนำผ้าไหมลงข้อม การข้อมมะเกลือจะต่างจากการข้อมสีอื่นๆ เพราะมักจะนิยมข้อมผ้าไหมมากกว่าเส้นไหม เนื่องจากสีดำที่ได้นั้นเกิดจากการตากแดด โดยที่เมื่อนำผ้าไหมลงชุบในน้ำมะเกลือแล้ว ชาวบ้านจะนำผ้าขึ้นตากแดด ซึ่งนิยมตากไปบนพื้นดิน จากนั้นก็จะหมั่นกลับผ้าให้โดนแสงแดดอย่างทั่วถึง เมื่อผ้าแห้งก็จะนำไปข้อมมะเกลือใหม่ แล้วนำกลับมาตากแดดอีก ทำอยู่แบบนี้ทั้งวัน วันไหนแดดดีก็จะข้อม ได้หลายครั้ง แต่ถ้าแดดไม่ดีก็จะใช้เวลาข้อมหลายวัน จึงจะได้สีดำตามต้องการ ดังที่กล่าวมาแล้ว ว่าชาวบ้านจะข้อมมะเกลือกับผ้าแพรเหยียบเท่านั้น ส่วนผ้าไหมชนิดอื่นๆ ไม่ค่อยพบว่ามี การข้อมมะเกลือ สำหรับเส้นไหมชาวบ้านจะไม่ข้อมมะเกลือ เพราะข้อมมะเกลือจะทำให้เส้นไหมแข็ง ยากแก่การทอ และขณะที่ตากแดดนั้น เส้นไหมจะกระจายถูกแดดไม่ทั่วถึง จึงไม่สามารถข้อมให้ดำทั่วกัน ได้ การข้อมผ้าแพรเหยียบนั้น ชาวบ้านจะนิยมข้อมซ้ำอีกครั้งหนึ่ง คือ ถ้าข้อมเสื้อผ้าแพรเหยียบได้แล้ว ชาวบ้านจะใส่ไปทำงานประมาณครึ่งปีถึงหนึ่งปี แล้วจึงนำกลับมาข้อมซ้ำอีกครั้ง ซึ่งจะทำให้เสื้อมีสีดำเป็นเงางาม ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากเส้นไหมที่ใช้ทอผ้าแพรเหยียบสำหรับตัดเสื้อ เป็นเส้นไหมดิบหรือไหมใหญ่ ที่มีขี้ไหมติดอยู่มาก เมื่อนำเสื้อไปใช้ซักกระยะหนึ่ง ขี้ไหมเหล่านี้จะหลุดออกไป ดังนั้นการนำเสื้อกลับมาข้อมซ้ำอีกครั้งหนึ่งก็จะทำให้เสื้อมีสีดำเป็นเงางามมากยิ่งขึ้น นอกจากนั้นเมื่อผ้าแพรเหยียบถูกใช้ไปนานๆ ลายในผ้าจะมีลักษณะเป็นมันวาว เพราะได้ขัดถูกับมือและสิ่งต่างๆ ผ้าแพรเหยียบสีดำมะเกลือ เป็นของเก่าใช้มาหลายๆปี จึงมีความสวยงามมาก เพราะเป็นผ้าที่มีน้ำหนักเนื่องจากสีของมะเกลือ แต่นุ่มและทิ้งตัวได้ดีตามคุณสมบัติของผ้าไหม และในขณะเดียวกัน ก็มีเนื้อผ้าที่แน่น และมีความเป็นมันวาวมากกว่าผ้าไหมพื้นทั่วไป เพราะเป็นผ้าแพรเหยียบ

การข้อมสีดำมะเกลือต้องข้อมทีละหลายๆครั้ง และหลายๆวัน ตามแต่วัตถุประสงค์ในการใช้ คือ ถ้าข้อมน้อยครั้งก็ต้องนำกลับมาข้อมใหม่หลังการใช้ไปซักกระยะหนึ่ง แต่การข้อมเป็นจำนวนครั้งมากๆ ก็ไม่จำเป็นต้องนำกลับมาข้อมใหม่ การข้อมมะเกลือนั้น ส่วนผสมของน้ำกับเนื้อมะเกลือเป็นส่วนที่สำคัญมาก ด้านการคัดเลือกสารนี้เป็นเอกสารที่สวทช.ไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาก็เท่านั้น เมื่ออยู่ในน้ำข้อมนั้น เมื่ออยู่ในน้ำข้อมนั้นไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพราะการใช้อัตราส่วนที่เข้มข้นเกินไป ผ้าจะติดสีได้น้อย และไม่สม่ำเสมอ ผ้าจะด่างหรือกลายเป็นสีน้ำตาลแดงได้ง่าย ในทางกลับกันถ้าใช้ส่วนผสมที่เจือจางเกินไป การติดสีก็จะไม่ดี

ภาพที่ 21 แสดงภาพผ้าที่ได้จากการย้อมด้วยมะเกลือ

2.6 ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์

2.6.1 ข้อมูลเกี่ยวกับเสื้อผ้า

ขั้นตอนการผลิตเสื้อผ้าในระบบอุตสาหกรรม

2.6.1.1 อุปกรณ์ที่ใช้ในการตัดเย็บ

อุปกรณ์ที่ใช้ในการทำแบบตัด

อุปกรณ์ที่ใช้ในการแบบตัดจะช่วยให้การทำงานสะดวก และเหมาะสมกับการทำงานในระบบอุตสาหกรรม

อุปกรณ์ที่ใช้ในการทำแบบตัด ได้แก่

1. โต๊ะทำงาน (Working Surface) ความเป็นโต๊ะที่มีความสูงเหมาะกับการยืน
2. กระดาษสร้างแบบ (Pattern making paper) กระดาษที่ใช้ในการสร้างแบบตัดอุตสาหกรรมเป็นกระดาษสีน้ำตาล (Pattern making paper) ขนาด 13 x 43 นิ้ว
3. ดินสอสร้างแบบ เป็นดินสอสีอ่อนสีดำ เนื้อนุ่ม ใช้วาดแบบหรืองานขยายแบบตัด
4. ชอล์กขีดผ้า เป็นชอล์กสำหรับขีดผ้า มีหลายสีให้เลือกใช้ตามความเหมาะสมของสีผ้าเช่น เหลือง เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่หรือนำไปใช้ในการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แดง น้ำเงิน และขาว สีที่นิยมใช้มาก ได้แก่ สีเหลือง ใช้ทำเครื่องหมายบนผ้าชั่วคราว เขามือตบผ้าเบาๆก็จะหลุดออก หรือจะหลุดออกในขณะเก็บ

5. ไม้บรรทัดอ่อนไนไล เป็นไม้บรรทัดอ่อนไนสีขาว 12 นิ้ว หรือ 30 เซนติเมตร ใช้ขีดเส้นตรงสั้นๆ หรือ โคง์ แนวคอ วงแขน และอื่นๆ แต่ผู้ใช้ต้องความชำนาญในการใช้งาน
6. ไม้บรรทัดยาวและไม้บรรทัดโค้ง เป็นไม้บรรทัดที่มีความยาว 24 นิ้ว หรือ 60 เซนติเมตร ชนิดตรงใช้ขีดเส้นที่มีความยาวมาก โคง์ใช้โค้งสะโพกกระโปรงหรือกางเกง
7. ไม้ฉาก เป็นไม้บรรทัดพลาสติกใส สามเหลี่ยมมุมฉาก ใช้ในการสร้างแบบลด ขยายแบบตัด หรือใช้หามุม 45 องศาสำหรับตัดผ้าเฉียง
8. ลูกกลิ้ง ใช้ทำเครื่องหมายบนผ้า หรือบนกระดาษสร้างแบบ
9. กรรไกร ต้องมีทั้ง 2 ชนิด กรรไกรด้านโค้งขนาด 8-10 นิ้ว ใช้ตัดกรรไกรด้านตรง ขนาด 8-10 นิ้ว ใช้ตัดกระดาษแบบตัด
10. สก๊อตเทปหรือกาว ทั้ง 2 ชนิด ใช้ต่อกระดาษทำแบบตัด
11. เข็มหมุด เข็มหมุดด้วยยาวหัวโค้งใช้กลัดแบบตัดผ้า หากเป็นตัวสั้นหัวเล็กมีความยาว 13 ซม. ใช้กลัดผ้าทำแบบตัดบนหุ่น
12. ผ้าสำหรับทำแบบตัด ในการทำแบบบนหุ่นจะต้องใช้ผ้าดิบหรือผ้ามีสลิ
13. วงเวียน เป็นเครื่องมือทำแบบตัดอย่างหนึ่งใช้วาดวงกลม จะช่วยให้ได้แบบตัดที่ได้สัดส่วนถูกต้องมากขึ้น
14. สายวัด ทำจากวัสดุทนความร้อน หัวและท้ายหุ้มด้วยโลหะมีความยาว 60 นิ้ว หรือ 150 ซม. ทั้งสองด้านสะดวกต่อการใช้งาน ใช้วัดความยาวในขณะที่สร้างแบบตัด
15. เครื่องเจาะกระดาษ ใช้เจาะแบบตัดที่ทำเสร็จแล้ว ร้อยรูเพื่อแขวนจัดเก็บให้เป็นหมวดหมู่เพื่อความสะดวกในการใช้งาน

อุปกรณ์ที่ใช้ในการตัด

การตัดผ้าในระบบอุตสาหกรรม เครื่องมือที่ใช้ผ้าต้องเหมาะสมกับการใช้งาน การเลือกใช้เครื่องตัดผ้าแต่ละชนิดจะต้องขึ้นอยู่กับเนื้อผ้า ความหนาของผ้า ลักษณะของแบบตัด เป็นต้น เครื่องตัดผ้าที่ใช้ในงานอุตสาหกรรมมีหลายชนิด การเลือกใช้ต้องเหมาะสมกับงาน ดังนี้

1. กรรไกรตัดด้วยมือ เป็นกรรไกรด้านโค้งเหมาะกับการจัดผ้า 1-2 ชั้น หรือ มีไว้ใช้งาน สำหรับตัดผ้าเสื้อตัวอย่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. เครื่องตัดใบมีดตรง เป็นเครื่องตัดที่ใช้มอเตอร์หมุนให้ใบมีดตัดผ้า เหมาะสำหรับตัดผ้าแนวตรงและแนวโค้งที่มีรัศมีมีความโค้งไม่มากนัก ใบมีดมีความยาวตั้งแต่ 10-32 ซม.

3. เครื่องตัดใบมีดกลม เครื่องตัดผ้าใบมีดกลม ขับเคลื่อนด้วยมอเตอร์สามารถตัดผ้าที่มีความหนา 6 ซม. จนถึง 20 ซม. เครื่องตัดชนิดนี้ตัดผ้าได้น้อยกว่าใบมีดตรง ไม่เหมาะกับชิ้นงานที่มีมุมโค้งแคบเนื่องจากความกว้างขอบใบมีดซึ่งมีความกว้างมากจะตัดไม่ดีเหมือนใบมีดตรง แต่ใบมีดกลมเหมาะที่จะใช้ตัดผ้าลู่มากๆ เพราะ ใบมีดหมุนไปทางเดียว

4. เครื่องตัดผ้าสายพาน เป็นเครื่องตัดที่มีมอเตอร์อยู่ที่โต๊ะเครื่องตัดผ้าระบบนี้ใบมีดจะอยู่กับที่จะต้องนำผ้าที่จะตัดเคลื่อนเข้าหาใบมีด ใบมีดมีขนาดเล็กและคมมาก เหมาะที่จะตัดผ้าที่มีขนาดเล็ก เช่น ชุดชั้นในหรือทำงานที่ต้องการความประณีต

5. เครื่องเจาะรู เป็นเครื่องเจาะรูทำเครื่องหมายบนกลางตัวเสื้อ เช่น ตำแหน่งเจาะกระเป๋ าแปะกระเป๋ าจำตำแหน่งการต่อลวดลายผ้า การทำเครื่องหมาย จะเจาะให้รูต่ำกว่าแนวเย็บ หรือตำแหน่งจริง 0.5 ซม. ผ้าบางชนิดจะละลายขณะเจาะเข็มของเครื่องสามารถปรับอุณหภูมิความร้อนตามลักษณะของผ้าได้

6. เครื่องบากตะเข็บ เครื่องบากตะเข็บใช้ทำเครื่องแนวตะเข็บที่จะเย็บหรือแนวต่อของวงแขนเช่น คอตะเข็บข้าง ชายเสื้อ เป็นต้น

7. โต๊ะปูผ้า โต๊ะสำหรับปูผ้าอุตสาหกรรม โดยทั่วไปจะมีความสูงประมาณ 30-37 นิ้ว ความกว้าง 72 นิ้วความยาวตั้งแต่ 5 หลา เป็นต้นไป โต๊ะปูผ้ายังจะช่วยประหยัดผ้าในการตัดมากขึ้น โต๊ะปูผ้าที่ดี ผิวพื้นจะเรียบ เคลือบด้วยวัสดุทนไฟ ไม่ลื่น ทำความสะอาดง่าย โต๊ะที่ใช้ปูผ้าแบ่งออกเป็น 3 ชนิด คือ

7.1 ชนิดใช้มือปูบนพื้นราบ ผ้าที่ปูบน โต๊ะชนิดนี้จะใช้คู่กับเครื่องตัดหน้าผ้า เอาผ้าใส่แกนเหล็กค้ำหนึ่งแล้วลากผ้าที่จะปูผ่านเครื่องตัดหน้าผ้าเป็นปูได้ความยาวตามที่กำหนดแล้ว กดสวิทซ์ให้เครื่องตัดผ้า เครื่องจะตัดผ้าและถอยหลังมาที่เดิม ขณะที่เครื่องสามารถนับจำนวนชั้นของผ้าที่ตัดในแต่ละครั้งได้

7.2 ชนิดใช้มือปูบนพื้นฉาก โต๊ะชนิดนี้มีลักษณะคล้ายชนิดที่ 1 หากแตกต่างกันที่พื้นโต๊ะ สามารถพลิกตั้งฉากขนานกับพื้นได้ ริมโต๊ะจะมีเหล็กแหลมไว้สำหรับแขวนริมผ้าตลอดแนว การปูผ้าชนิดนี้ใช้พนักงานปูคนเดียวก็ได้ ปูจนครบชั้นผ้า แล้วจึงพลิกพื้นกำลังพลิกพื้น โต๊ะกลับมาตามปกติ

7.3 ชนิดใช้เครื่องปูอัตโนมัติ โต๊ะปูผ้ากับเครื่องตัดริมผ้าจะเป็นชุดมาพร้อมกัน ชุดปูผ้าชนิดนี้ มีราคาแพงเหมาะสมกับโรงงานเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่ทันสมัย มีกำลังการผลิตสูง ใช้งาน สะดวก ปูเร็วมีให้เลือกหลายแบบตามลักษณะใช้งาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6.1.2 เครื่องจักรที่ใช้ในการตัดเย็บ

เครื่องจักรที่ช่วยให้การผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปในเชิงอุตสาหกรรมส่วนใหญ่มีคุณสมบัติใช้งาน โดยเฉพาะทำงานได้ชนิดเดียวไม่สามารถทำงานหลายๆชนิดในเครื่องจักรตัวเดียวได้เหมือนจักรบ้าน ซึ่งทำงานอเนกประสงค์ เครื่องจักรในอุตสาหกรรมแต่ละชนิดจะมีราคาค่อนข้างแพง แล้วแต่ชนิดของจักรยิ่งมีความเร็วมากจะมีราคาแพงกว่า เครื่องจักรที่มีราคาแพงน้อยกว่า หากมีการใช้เทคโนโลยีด้านคอมพิวเตอร์เข้าไปช่วยควบคุมการทำงานด้วยแล้วจะทำให้ราคาค่อนข้างสูง

1. จักรอุตสาหกรรม ในการผลิตเสื้อผ้าอุตสาหกรรมสำเร็จรูป จักรเย็บผ้าเป็นหัวใจสำคัญของการผลิตอีกอย่างหนึ่ง แต่เนื่องจากจักรอุตสาหกรรมแต่ละประเภท มีราคาค่อนข้างแพง ดังนั้นการเลือกใช้จักรจึงต้องคำนึงถึงความเหมาะสมและเครื่องจักรที่จำเป็นต้องมีไว้ในการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป ได้แก่

1.1 จักรอุตสาหกรรมเส้นตรง เป็นจักรเย็บเส้นตรงอย่างเดียวมีความแข็งแรง ทนทาน มีความเร็วรอบระหว่าง 3500-7000 รอบต่อนาที สามารถถอด ติดตั้งอุปกรณ์พิเศษเข้าไปช่วยให้งานมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

1.2 จักรพั่นริม เป็นจักรใช้สำหรับพั่นริมสำเร็จจะเย็บมีหลายชนิดเช่น 1 เข็ม 3 เส้นด้ายเหมาะสมกับพั่นริมตะเข็บทั่วไป 2 เข็ม 5 เส้นด้าย เหมาะสมกับการสำเร็จตะเข็บเสื้อเชิ้ต เย็บแล้วพั่นริมพร้อมกันตะเข็บแนวเย็บ จะเป็นลูกโซ่ ชนิด 2 เข็ม 4 เส้นด้าย เหมาะสมกับตะเข็บของผ้าชนิด แข็งแรง ทนทาน

1.3 จักรถักรังคุม

เป็นจักรสำหรับถักรังคุมมีทั้งชนิดหัวตัด หัวตัดและรังคุมเสื้อสูท เลือกใช้ได้ตามความเหมาะสมทำงานด้วยระบบอัตโนมัติ คือ จักรจะถักรังคุมตั้งแต่ต้นจนจบและจะมีใบมีดผ่ากลางรังคุมให้ด้ายทำงานได้สะดวกและรวดเร็ว

1.4 จักรติดกระดุม

เป็นจักรคู่กันกับจักรถักรังคุม ติดกระดุมได้ทั้งชนิด 2 และ 4 รู มีทั้งระบบกรไกรตัดด้ายและระบบกระดุกด้ายขาด

1.5 จักรสอยชาย

เป็นจักรที่มีความจำเป็นสำหรับการผลิตเสื้อผ้าระบบอุตสาหกรรมอย่างมาก เพราะหากขาดจักรตัวนี้แล้วงานก็จะไม่เสร็จ ขบวนการเย็บจักรสอยชายมักใช้เข็ม ไค้มีรอบการทำงานต่ำ

2.6.1.3 การตัดเย็บเสื้อผ้า

การจัดตัวมาตรฐานเพื่อสร้างแบบ

การวัดตัวอย่างถูกวิธี และถูกต้องเหมาะสมจะทำให้ได้ขนาดตัวใกล้เคียงสัดส่วนผู้สวมใส่มากที่สุด ในการเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปจะใช้ขนาดตัวมาตรฐานในการสร้างแบบ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าการผลิตนั้นจะผลิตให้ชาติใด
 สวมใส่ เช่น หากผลิตให้ชนชาติยุโรป อเมริกา ก็ต้องใช้ขนาดมาตรฐานของชาวยุโรป อเมริกา หากผลิต
 เสื้อผ้าสำเร็จรูปให้ชาวญี่ปุ่น ซึ่งเป็นชาวเอเชีย สักส่วนที่ใช้สร้างแบบก็ควรเป็นขนาดตัวของชาวเอเชีย

วิธีบอกขนาดตัวมาตรฐานของเสื้อบุรุษ

- A คือ เส้นรอบอก วัดรอบอกโดยรอบ
- B คือ รอบสะโพกล่าง วัดต่ำจากเอว 20-22 ซม
- C คือ เส้นเอวบน วัดเอวโดยรอบ
- D คือ เส้นรอบเอวล่าง วัดต่ำกว่าเส้นเอวบน 4 ซม
- E-F คือ ครึ่งหนึ่งของบ่าหลัง
- G-H คือ กลางคอหลังถึงถึงเอว
- G-J คือ กลางคอหลังถึงเส้นรอบอก
- J คือ รอบอก
- K-L คือ ความยาวแขน หัวไหล่ถึงข้อมือ (ใช้สร้างแขนเสื้อขึ้นเดียว)
- E-M คือ ความยาวแขน วัดจากกลางบ่าหลังผ่านข้อศอกถึงข้อมือ
- N-O คือ ความยาวจากกางเกงด้านใน วัดจากใต้เป้ากางเกงถึงพื้น
- P-Q คือ ความสูงของเป้ากางเกง วัดจากเอวถึงพื้นที่นั่ง
- R คือ ความกว้างของรอบข้อมือ วัดข้อมือ โดยรอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 6 แสดงขนาดตัวของมาตรฐานของเสื้อบุรุษ ความสูง 170-178 ซม

รายการวัดตัว	ขนาดวัดตัว (ซม)								
A คือ เส้นรอบอก	88	92	96	100	104	108	112	116	120
B คือ รอบสะโพกล่าง	92	96	100	103	108	113	118	122	126
C คือ เส้นเอวบน	74	78	82	86	90	98	102	106	110
D คือ เส้นรอบเอวล่าง	77	81	85	89	93	100	104	108	112
E-F คือ ครึ่งหนึ่งของบ่าหลัง	18.5	19	19.5	20	20.5	21	21.5	22	22.5
G-H คือ กลางคอหลังถึงเอว	43.4	43.8	44.2	44.6	45	45	45	45	45
G-J คือ กลางคอหลังถึงเส้นรอบอก	22	22.8	23.6	24.4	25.2	26	26.4	26.8	27.2
J คือ รอบอก	37	38	39	40	41	42	43	44	45
K-L คือ ความยาวแขน 1 ชั้น	63.6	64.2	64.8	65.4	66	66	66	66	66
E-M คือ ความยาวแขน 2 ชั้น	79	80	81	82	83	83.5	84	84.5	85
N-O คือ ความยาวจากกางเกงด้านใน	78	79	80	81	82	82	82	82	82
P-Q คือ ความสูงของเป้ากางเกง	26.8	27.2	27.6	28	28.4	28.8	29.2	29.6	30
R คือ รอบข้อมือ	16.4	16.8	17.2	17.6	18	18.4	18.8	19.2	19.6
รอบปลายแขนเสื้อเทเลอร์	27	28	29	30	31	31.6	32.2	32.8	33.4
รอบปลายจากางเกง	23.5	24	24.5	25	25.5	26	26	26	26
รอบปลายจากาเกงยีนส์	20.5	21	21.5	22	22.5	23	23	23	23
รอบคอเสื้อเชิ้ต	37	38	39	40	41	42	43	44	45
รอบปลายแขนเสื้อเชิ้ต	22	22.5	22.5	23	23	23.5	23.5	24	24

ที่มา: Winifed Aldrich. Metric Pattern Cutting for Menswear 2nd ed. (Great Britain : The University Press, Cambridge, 1991) p.10

การสร้างแบบตัดมาตรฐานของบุรุษ

วิธีสร้างเสื้อแผ่นหน้า และแผ่นหลังของบุรุษ

ขนาดตัว

รอบอก 100 ซม

กลางคอหลังถึงอก 24.4 ซม

กลางคอหลักถึงเอว 44.6 ซม

รอบคอ 40 ซม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บ่าหลัง 20 ชม

ความยาวเสื่อแล้วแต่นิยม

วัดเส้นจากจากจุดที่ 0

- 0-1 = กลางคอกหลังถึงเส้นนอก บวก 3 ชม
- 0-2 = กลางคอกหลังถึงเวย บวก 1 ชม
- 0-3 = กลางคอกหลังถึงชายเสื่อ บวก 1 ชม
- 2-4 = 21 ชม วัดทุกเส้นให้ขนานกัน
- 0-4 = ½ ของ 0-1 บวก 1 ชม
- 0-5 = ½ ของ 0 ถึง 5
- 0-6 = ¼ ของรอบคอก ลบ 1.5 ชม
- 7-8 = 2 ชม โคนคอกหลังจาก 0-8
- 1-9 = บ่าหลัง บวก 2 ชม วัดเส้น 9-10-11
- 11-12 = 2 ชม
- 12-13 = 2 ชม
- 10-14 = 1.5 ชม
- 9-15 = ½ ของ 9-10 ลบ 1.5 ชม
- 5-16 = 0.5 ชม
- 9-17 = 2.5 ชม วัดเส้น 17-18
- 1-19 = ½ ของรอบคอก บวก 7.5 ชม วัดเส้นขนานจะได้จุด 20, 21, 22
- 22-23 = 2 ชม
- 1-24 = 1/3 ของรอบคอก บวก 0.5 ชม
- 24-25 = ½ ของ 9-24 ลบ 1 ชม วัดเส้นตะเข็บข้าง 25-26
- 24-27 = 2.5 ชม
- 20-28 = ¼ ของรอบคอก ลบ 2 ชม วัดเส้น 28-11
- 28-30 = 8-13 ลบ 0.7 ชม
- 30-31 = 1.75 ชม วัดเส้นไหล่หน้าจาก 28-31
- 31-32 = ½ ของ 31-27

ที่จุด 24 วัดออก 1.75 ชม จุดที่ 9 วัดออก 3 ชม โคนวงแขนเสื่อจากจุด 13, 14, 15, 25, 27, 31
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการเชิงนโยบายเท่านั้น ไม่สามารถนำออกเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขนาดที่ใช้

รอบอก 100 ซม

วัดรอบวงแขนของแบบตัด แผ่นหน้า และแผ่นหลังรวมกัน

ความยาวแขนเสื้อ 65.4 ซม และบวกความยาวเพิ่มอีก 1.5 ซม และบวกตะเข็บ 1 ซม

O เป็นจุดตะเข็บข้างใต้ท้องแขนของแผ่นหน้าและแผ่นหลัง

FP เป็นจุดที่ 27 ของแผ่นหน้า ซีดเส้น FP ลงมาหา 1 จุด

1-2 = 2/3 ของกลางคอหลัง ถึงเส้นอก (1/3 ของ 0-1 ของวิธีสร้างเสื้อ)

1-3 + 1/2 ของ 1-2 ซีดเส้นจาก 1, 2, 3 ให้ขนานกันไปทางซ้ายมือ และไปพบ BP ที่วงแขนแผ่นหลัง

จุด 4 และ 5 เป็นจุดหัวไหล่ของเสื้อแผ่นหน้าและหลัง

FP-6 = 4 - FP บวก 2 ซม (เสื้อเชิ้ตบวก 1.5 ซม) ซีดเส้น FP-6

6-7 = 5 - BP บวก 1.5 ซม (เสื้อเชิ้ตบวก 1.25 ซม) ซีดเส้น 6-7

FP-8 = FP - O ซีดเส้น FP-8

7-9 = BP - O ซีดเส้น 9-14

6-10 = ความยาวแขนบวก 1 ซม ซีดเส้นจาก 8 และ 9 ตัดกับจุด 10 ที่จุด 11 และ 12

11-13 = 5 ซม ซีดเส้น 8-13

12-14 = 5 ซม ซีดเส้น 9-14

10-15 = 1/2 ของ 10-14

15-16 = 1 ซม โค้งปลายแขนจาก 10-16-14

จากจุด 16 วัดขึ้นไป 10 ซม เป็นจุดผ่าปลายแขน

- โค้งใต้ท้องแขน 7-9 โดยให้ลดลง 0.75 ดังรูป
- แบ่งครึ่ง 6-7 วัดออก 1.5 ซม โค้งข้างแขนแผ่นหลัง 6-7 ดังรูป
- แบ่ง 6-FP ออกเป็น 3 ส่วน

จุด 17 วัดหัวแขน แผ่นหน้า โค้งออก 2 ซม

จุด 18 ห่างจาก 4 ซม โค้งหัวแขน 6-18 EP ดังรูป

- โค้งใต้ท้องแขนแผ่นหน้าจาก FP-8 โดยลดใต้ท้องแขน 0.75 ดังรูป

11-19 = 1/2 ของ 8-11 บวก 2.5 ซม เป็นเส้นข้อศอก

การสร้างแบบเสื้อแจ็กเก็ต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสื้อแจ็กเก็ต คือเสื้อนอกตัวสั้น ซับผ้าด้านใน ตัดเย็บจากผ้าทอ หรือผ้าขนสัตว์ (Isabel B. Wingate, 1975:301) ซึ่งก็ตรงกับ Unavriaged ได้อธิบายความหมายของคำว่า เสื้อแจ็กเก็ต คือเสื้อนอกมีแขน ใช้สวมทับคลุมเสื้อด้านใน

เสื้อแจ็กเก็ตเป็นเสื้อนอก (Outer wear) ที่มีหลายรูปแบบ แต่สามารถแบ่งลักษณะของเสื้อแจ็กเก็ตออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. จัมเปอร์ แจ็กเก็ต (Jumper Jacket)

เป็นเสื้อนอกตัวปล่อยมีแขน ชายหรือปลายแขนมักใช้ยางยืด ฟ่านิด หรือใช้เชือกเพื่อรัดให้เกิดความพองฟู เป็นเสื้อที่มีการตัดเย็บพิเศษ มักจะแทรกในด้วยใยสังเคราะห์ เพื่อให้เกิดความพองฟูมักจะตกแต่งเสื้อด้วยเชือก (Pipy) การบุวม (Quilting) การปะแต่ง (Appliquess) บางครั้งอาจตกแต่งด้วยผ้าที่มีผิวสัมผัสต่างกัน สีต่างกัน ผ้าพื้นมักนิยมตกแต่งด้วยตะเข็บคู่บางครั้งมีผ้าคลุมศีรษะ สามารถถอดเก็บได้ มักนิยมใช้ฉีปเป็นเครื่องเกาะเกี่ยว ด้วยเสื้อสามารถสวมใส่ได้ 2 ด้าน ใช้ในงานประเภทเสื้อกีฬา เช่น สกี ตกปลา เสื้อลาลอง เสื้อกันหนาว นิยมใช้ทั้งกระเป่าปะและกระเป่าเจาะ

2. เทเลอร์แจ็กเก็ต (Tailored Jacket)

เป็นเสื้อนอกตัวปล่อยเข้ารูปมีปกหรือไม่มีก็ได้ ตัวสั้น มีแขน มักใช้กับงานที่เป็นทางการ งานพิธีเป็นทางการ เย็บฝีมือประณีต นิยมใช้กระดุมเป็นเครื่องเกาะเกี่ยว มีกระดุมแถวเดียวหรือสองแถว

หากเป็นเสื้อแจ็กเก็ตใช้ในงานกีฬาจากประเทศอังกฤษ จะเรียกว่า “Blazar” Zeshu Takamura

(1993:32) เสื้อประเภทนี้จะมีกระเป่าสองหรือสามใบ มีทั้งกระเป่าหนังเจาะ และกระเป่าปะ

การวางแบบตัดบนผ้า

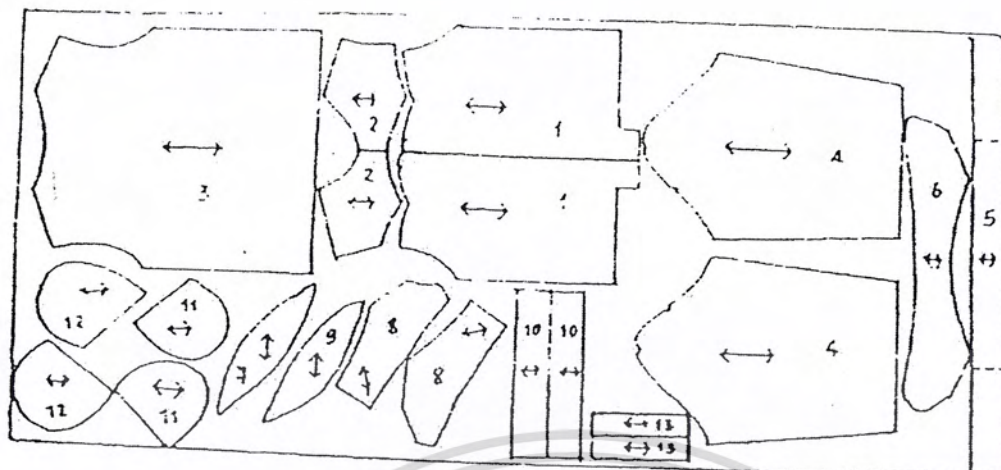
ในการตัดเย็บเสื้อนอกพวกแจ็กเก็ตจะใช้ผ้ามากกว่าเสื้อปกติ เพราะเป็นเสื้อตัวนอกสวมทับเสื้อตัวใน ดังนั้นขนาดจึงจะใหญ่และยาวมากกว่าเสื้อปกติ ดังนั้นในการวางแบบตัดเสื้อจัมเปอร์ แจ็กเก็ต จะมีการวางแบบตัดต่างจากเสื้อปกติ ซึ่งมีหลักในการวางดังนี้

1. หลักการวางแบบตัดของเสื้อแจ็กเก็ต

โดยปกติเสื้อจัมเปอร์ แจ็กเก็ต จะมีหลายแบบ แต่แบบที่จะวางแบบตัดเป็นตัวอย่างนี้จะเป็นแบบเสื้อที่นิยมมาก อาจแตกต่างเรื่องการตกแต่งเนื้อผ้า รูปทรงของเสื้อ ขนาดของปก ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสมัย โดยมีการวางแบบเพื่อจัด ดังนี้

2. การวางแบบตัดเสื้อจัมเปอร์ แจ็กเก็ต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

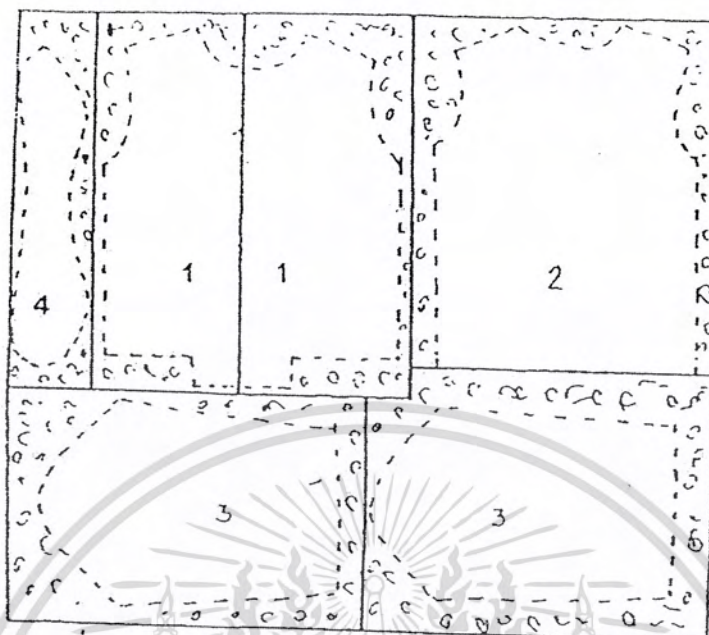
ภาพที่ 22 แสดงภาพวิธีวางแบบตัดเสื้อแจ็คเก็ต

1. คือ แผ่นหน้าซ้ายและขวา
2. คือ แนวต่อแผ่นหน้าซ้ายและขวา วางแบบให้ติดกัน (ผ่าลายตาหรือลายทาง)
3. คือ เสื้อแผ่นหลัง
4. คือ แขนซ้ายและขวา
5. คือ ผ้าห้อยขางซ้าย
6. คือ ปกบนค่านนอก
7. คือ ปกล่างค่านนอก
8. คือ ปกบนค่านใน
9. คือ ปกล่างค่านใน
10. คือ ผ้าห้อยขางปลายแขน
11. คือ ดูกกระเป๋าลึกซ้ายและขวา
12. คือ ดูกกระเป๋าลึกใหญ่ซ้ายและขวา
13. คือ ปากกระเป๋

หมายเหตุ ตัดผ้ารองใน ที่ปากกระเป๋าค้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. วิธีวางแบบตัดแทรกในของเสื้อจัมเปอร์ แจ็กเก็ต

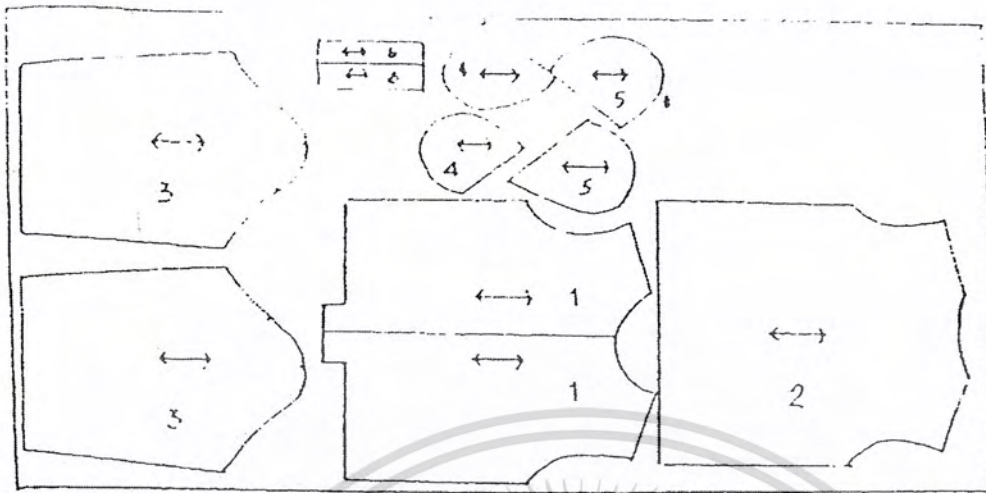

ภาพที่ 23 แสดงภาพวิธีวางแบบตัดแทรกในของเสื้อจัมเปอร์ แจ็กเก็ต

1. คือ เสื้อแผ่นหน้าชายและขวา
2. คือ เสื้อแผ่นหลัง
3. คือ แขนชายและขวา
4. คือ ปกเสื้อ

การวางแบบตัดผ้าแทรกใน (Interlining) ของเสื้อจัมเปอร์ แจ็กเก็ต จะใช้ใยโพลีเอสเตอร์แทรกใน เวลาวางแบบตัดใยโพลีเอสเตอร์ที่ใหญ่กว่าแบบตัด 2-3 ซม. โดยรอบ จัดใยโพลีเอสเตอร์เป็นรูปสี่เหลี่ยมไม่ต้องจัดแบบพอดีแบบ เพราะใยโพลีเอสเตอร์มีความยืดหยุ่น เวลาเย็บจับในติดกับโพลีเอสเตอร์แล้วจึงตัดส่วนเกินออกไป

4. วิธีการวางแบบตัดของผ้าชั้นในเสื้อจัมเปอร์แจ็กเก็ต

ภาพที่ 24 แสดงภาพวิธีการวางแบบตัดชั้นในของเสื้อจัมเปอร์ แจ็กเก็ต

1. คือ แผ่นหน้าซ้ายและขวา
2. คือ แผ่นหลัง
3. คือ แขนซ้ายและขวา
4. คือ ถุงกระเป๋าดังซ้ายและขวา
5. คือ ถุงกระเป๋าดังใหญ่ซ้ายและขวา

2.6.2 ข้อมูลเกี่ยวกับกระเป๋าดัง

ขั้นตอนการผลิตกระเป๋าดังในระบบอุตสาหกรรม

ในการผลิตกระเป๋าดังโดยทั่วไปนั้น จะมีวิธีการหรือกระบวนการผลิตที่คล้ายคลึงกันกับการผลิตสิ่งทอสำเร็จรูปทั่วไป ในที่นี้จะกล่าวถึงขั้นตอนการผลิตที่จำเป็น และมีความสำคัญในการผลิตกระเป๋าดัง ดังต่อไปนี้

1. ขั้นตอนในการเตรียมผ้าและวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการผลิต มี 6 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1.1 การวางแบบและการสร้างแพทเทิร์น

เมื่อออกแบบกระเป๋าดังได้ตามรูปแบบที่ต้องการแล้ว จึงนำมาสร้างเป็นแพทเทิร์นของกระเป๋าดังที่ออกแบบเอาไว้ (ขนาดเท่าแบบจริง) ลงในกระดาษแข็ง โดยแยกออกเป็นชิ้นส่วนต่างๆ ทั้งหมดที่จะนำมาประกอบเป็นกระเป๋าดัง หลังจากสร้างแพทเทิร์นเสร็จแล้ว จึงตัดให้เป็นชิ้น

1.2 การวางแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นการนำแพทเทิร์นที่ตัดไว้ตามชิ้นส่วนต่างๆ มาวางลงบนผ้า แล้วใช้ดินสอเขียนผ้าลอกลายตามเส้นรอบแพทเทิร์นกระดาษแข็ง การวางแผนนั้นก็ควรจะวางให้เป็น ควรใช้เนื้อที่ของผ้าให้น้อยที่สุดเพื่อความประหยัดต้นทุนการผลิต

1.3 การวางผ้า

เป็นการปูผ้าลงบนโต๊ะสำหรับตัดผ้า อาจใช้กำลังคนถ้าผ้ามีจำนวนไม่มาก หรือใช้เครื่องปูผ้าอัตโนมัติในกรณีที่ต้องปูผ้าซ้อนกันหลายๆ

1.4 การตัดผ้า

เป็นการตัดผ้าตามแพทเทิร์นที่ลอกไว้ หากผ้าที่จัดมีจำนวนมาก ก็ต้องใช้เครื่องตัดไฟฟ้าซึ่งมีด้วยกัน 3 แบบ คือเครื่องตัดผ้าแบบใบมีดตรง เครื่องตัดผ้าแบบใบมีดวงเดือน เครื่องตัดผ้าแบบใบมีดสายพาน การใช้เครื่องตัดไฟฟ้านั้นจะทำให้เกิดความเที่ยงตรงแม่นยำ และเป็นการประหยัดเวลาในการตัด

1.5 การแยกชิ้นส่วนของผ้าที่ตัด

หลังจากผ่านการตัดผ้าเรียบร้อยแล้ว ต้องนำผ้าที่ตัดนั้นมาคัดเป็นชิ้นส่วนต่างๆ ของกระเป๋าแล้วตรวจสอบความเรียบร้อย

1.6 การเตรียมวัสดุที่จะใช้ประกอบกับกระเป๋า

เตรียมวัสดุที่ใช้ประกอบกับกระเป๋า เช่น เตรียมสายสะพายของกระเป๋า เครื่องมือเกาะเกี่ยวที่จะใช้กับกระเป๋า เป็นต้น โดยต้องเตรียมวัสดุทุกอย่างให้อยู่ในสภาพพร้อมที่จะประกอบเข้าเป็นกระเป๋า

2. การเย็บกระเป๋า แบ่งได้ 3 ขั้นตอนดังนี้

2.1 เย็บส่วนประกอบย่อย

โดยการนำส่วนประกอบย่อยของกระเป๋ามาเย็บก่อน เช่น ซองเก็บของในกระเป๋า ก็ต้องทำการเย็บก่อนที่จะนำไปประกอบกับตัวกระเป๋า

2.2 เย็บส่วนประกอบหลัก

นำส่วนประกอบย่อยๆ ที่เย็บเสร็จแล้วมาประกอบกับชิ้นส่วนของตัวกระเป๋า (ส่วนประกอบหลัก) ตามตำแหน่งต่างๆ ที่กำหนดไว้ในแบบ แล้วจึงประกอบชิ้นส่วนหลักนี้ให้สำเร็จเป็นตัวกระเป๋า หลังจากนั้นทำการตกแต่งและเย็บพันริมให้เรียบร้อย

2.3 เย็บสายสะพายและเครื่องเกาะเกี่ยวของกระเป๋า

เป็นการนำเอาสายสะพายที่จะใช้กับกระเป๋ามาเย็บประกอบกับตัวกระเป๋าตามตำแหน่งที่ออกแบบไว้ จากนั้นจึงเย็บหรือติดเครื่องเกาะเกี่ยวของกระเป๋า ซึ่งได้แก่ ซิป กระดุมแป๊ป ฯลฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนการผลิตกระเป๋าถึงคงรูป

การผลิตกระเป๋าถึงคงรูปมีขั้นตอนคล้ายกับกระเป๋าผ้า แตกต่างกันที่กระเป๋าผ้าส่วนมากใช้วิธีเข้ารูปด้วยจักรเย็บ แต่กระเป๋าถึงคงรูปอาจใช้วิธีอื่นประกอบในการเข้ารูปที่บางจุดไม่สามารถนำมาเย็บด้วยจักรได้ ซึ่งอาจเป็นเพราะความแข็งแรงของวัสดุหรือลักษณะของกระเป๋า กรรมวิธีการประกอบเข้ารูปทรงนอกจากการเย็บเข้ารูปแล้วอาจใช้วิธี ดังต่อไปนี้

1. การติดตาไก่
2. การติดหมุดย้ำ
3. การติดกระดุมแป๊ป
4. การทากาว

บางครั้งอาจมีการเสริมความแข็งแรงด้วยการกั้นใส่ไม้ การหุ้มขอบ เป็นการเพิ่มความสวยงามให้กระเป๋าอีกด้วย ขั้นตอนการผลิตที่สำคัญมีดังนี้

1. การเตรียมวัสดุในการผลิต (เหมือนกับขั้นตอนการเย็บกระเป๋าผ้า)
2. การเย็บและการประกอบเข้ารูป
3. การเย็บประกอบส่วนย่อย คือนำส่วนประกอบชิ้นเล็กๆ เช่น กระเป๋าเล็กด้านหน้าช่องใส่ของ เบ็ดเหล็ก นำไปประกอบบนชิ้นส่วนใหญ่ให้เรียบร้อยก่อน
4. ประกอบชิ้นส่วนหลัก คือนำส่วนประกอบหลักแต่ละชิ้น ไปประกอบเข้ารูปกัน เช่น ส่วนผนังข้างประกอบเข้ากับส่วนผนังด้านหน้าและด้านหลัง
5. นำไปตกแต่ง คือเมื่อประกอบเข้ารูปทรงเสร็จแล้ว จึงทำการตกแต่งบางส่วนที่แยกย่อยออกมา เช่น สายสะพาย หูหัว

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับกระเป๋า

ลักษณะกระเป๋าบรรจุสัมภาระของนักท่องเที่ยวทั่วไป มีด้วยกันหลายรูปแบบ แตกต่างกันตามวัตถุประสงค์การใช้งาน โดยทั่วไปแล้ว เราสามารถจำแนกประเภทกระเป๋าได้ดังนี้

1. จำแนกประเภทกระเป๋าตามโครงสร้าง

การจำแนกประเภทกระเป๋าตามโครงสร้าง วัสดุเป็นสิ่งสำคัญที่มีผลโดยตรงกับโครงสร้างกระเป๋า ซึ่งวัสดุที่ใช้มีหลายชนิด เช่น ผ้า พลาสติก หนัง ฯลฯ เราแบ่งประเภทของกระเป๋าได้เป็น 3 แบบ คือ

1. กระเป๋าสำหรับบรรจุสัมภาระแบบคงรูป (Luggage or Case)

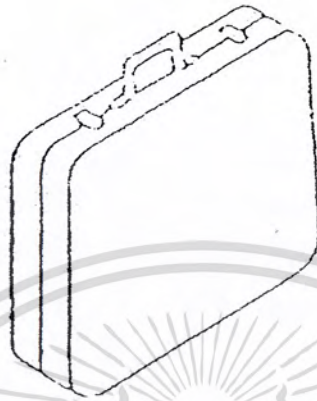
ลักษณะ โครงสร้างของกระเป๋าเป็นโครงแข็งที่คงรูป ส่วนใหญ่ทำจากวัสดุแข็ง เช่น พลาสติก ABS หรือไฟ

เบอร์กลาส ซึ่งสามารถอัดให้แข็งเป็นรูปลักษณะตามที่ต้องการ และจะคงรูปนั้นตลอดไป กระเป๋าประเภทนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ในเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ในการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีลักษณะแข็งแรง ทนต่อแรงกระแทก กันน้ำได้ และทำความสะอาดได้ง่าย แต่มีข้อเสีย คือมีน้ำหนักมาก ราคาแพง เพราะมีขั้นตอนการผลิตที่ยุ่งยาก อีกทั้งยังเป็นรอยขีดข่วนได้ง่าย

ภาพที่ 25 แสดงภาพกระเป๋าสำหรับบรรจุสัมภาระแบบคงรูป (Luggage or Case)

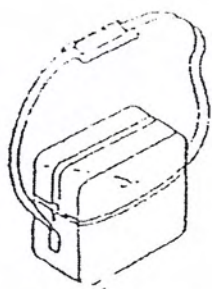
ตารางที่ 7 แสดงขนาดกระเป๋าใส่เสื้อผ้าสำหรับผู้ชาย

รูปแบบ	ความกว้าง (cm)	ความสูง	ความหนา
แบบ Carry - on	50	42.5	17.5
แบบ Three – suitor	67	54	22.5
แบบ Overseas	80	50	25

2. กระเป๋าสำหรับบรรจุสัมภาระแบบไม่คงรูป (Bag)

ลักษณะ เป็นกระเป๋าที่มีลักษณะใช้ถือหรือสะพายก็ได้ ไม่มีโครงสร้างเสริมความแข็งแรง ไม่สามารถคงรูปตั้งอยู่ได้ วัสดุที่ใช้มักมีความอ่อนนุ่ม มีได้หลายชนิด เช่น ผ้า ร่ม พลาสติกบาง ฯลฯ สามารถทำรูปทรงได้หลายรูปแบบตามต้องการ โดยมากนิยมใช้กับการท่องเที่ยวข้างแรมระยะสั้นหรือใช้ชั่วคราว กระเป๋าประเภทนี้มีน้ำหนักเบา ราคาถูก ผลิตง่าย และทำความสะอาดง่าย รับน้ำหนักได้ไม่มาก และวัสดุบางชนิดไม่กันน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 26 แสดงภาพกระเป๋าสะพาย

(SHOULDER BAG)

ภาพที่ 27 แสดงภาพกระเป๋าสะพายผ้าแบบติดตัว

(KIT BAG)

ภาพที่ 28 แสดงภาพกระเป๋าหรือถุงทะเล

(DUFFEL BAG)

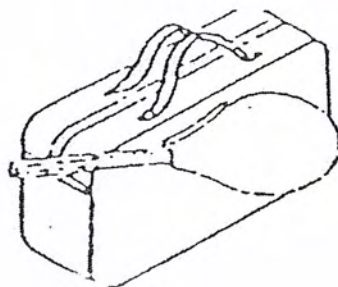
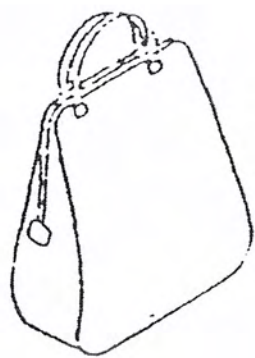
ภาพที่ 29 แสดงภาพกระเป๋าสำหรับใส่เสื้อผ้าชั่วคราว

(FLIGHT BAG)

3. กระเป๋าสำหรับบรรจุสัมภาระแบบกึ่งคงรูป (Trunks)

ลักษณะ เป็นกระเป๋าที่มีรูปทรงค่อนข้างแน่นอน มีลักษณะอยู่ระหว่างกระเป๋าทั้ง 2 ประเภทดังที่กล่าวมาข้างต้น มีโครงสร้างที่สามารถทำให้กระเป๋าตั้งอยู่ได้ แต่ไม่เป็นที่สามารถคงรูปถาวร วัสดุที่ใช้มีหลายชนิด มีทั้งวัสดุอย่างอ่อนเสริมโครงสร้างแข็ง และวัสดุอย่างแข็งที่สามารถคงรูปได้ด้วยตัวเองแต่ไม่มีโครง กระเป๋าประเภทนี้มีน้ำหนักเบา มีรูปทรงสวยงาม ทำความสะอาดง่าย ถ้าเลือกใช้วัสดุและวิธีการตัดเย็บที่เหมาะสม จะมีความทนทานสูง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 30 แสดงกระเป๋าสำหรับบรรจุสัมภาระแบบกึ่งคงรูป (Trunks) แบบต่างๆ

การจำแนกประเภทกระเป๋าตามลักษณะการใช้งาน

เป็นการจำแนกโดยใช้ลักษณะการใช้งานมาเป็นตัวกำหนดรูปแบบว่าควรมีลักษณะอย่างไรจึงจะเหมาะสม แบ่งออกได้เป็น

- LUGGAGE เป็นกระเป๋าที่มักมีการออกแบบให้มีลูกล้อที่กั้นกระเป๋า โครงสร้างมีความแข็งแรงคงรูป
คงภูมิฐาน
- BAGGAGE เป็นกระเป๋าสำหรับการใช้ชั่วคราว มีรูปทรงนูน กึ่งแข็งตัว ไม่มีการเสริม โครงสร้างภายใน
- PORTFOLIO มีลักษณะรูปร่างเหมือนหีบ แข็งมีความคงรูป มักใช้ใส่ของที่มักมีลักษณะเป็นแผ่น
- CASE คล้าย LUGGAGE แต่ไม่มีโครงสร้าง
- GARMENT เป็นกระเป๋าใส่เสื้อผ้าเป็นชุดๆ สามารถกางออกเพื่อแขวนชุดนั้นๆ ได้
- BAG เป็นกระเป๋าสะพายกึ่งคงรูป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6.3 ข้อมูลเกี่ยวกับหมวก

หมวก หมายถึง เครื่องสวมศีรษะมีรูปร่างต่างๆ : เครื่องสวมหัวไม้ เช่น หมวกแจว (ที่มา : พจนานุกรม
นักเรียน ฉบับเพิ่มคำศัพท์ปรับปรุงใหม่, 2529, หน้า 458)

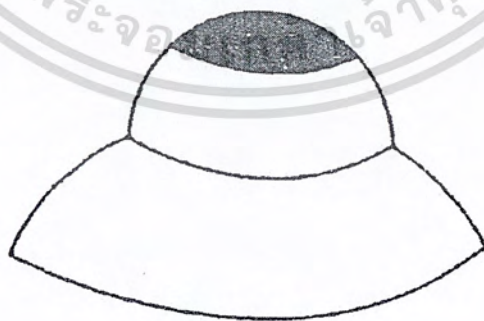
2.6.3.1 ส่วนประกอบของหมวก

1. กะโหลกหมวก (Crown) คือส่วนประกอบของหมวกทั้งหมดที่อยู่เหนือปีกหมวก อาจทำด้วยวัสดุ
ชนิดเดียวกัน

ภาพที่ 31 แสดงภาพกะโหลกหมวก (Crown)

2. ยอดหมวก (Tip) คือส่วนที่อยู่บนสุดของกะโหลกหมวก รูปทรงมักเป็นรูปไข่

ภาพที่ 32 แสดงภาพยอดหมวก (Tip)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. แถบด้านข้างหมวก (Sideband) คือส่วนล่างของกะโหลกหมวก (Crown) อยู่ใต้ออดหมวก แต่อยู่เหนือปีกหมวก

ภาพที่ 33 แสดงภาพแถบด้านข้างหมวก (Sideband)

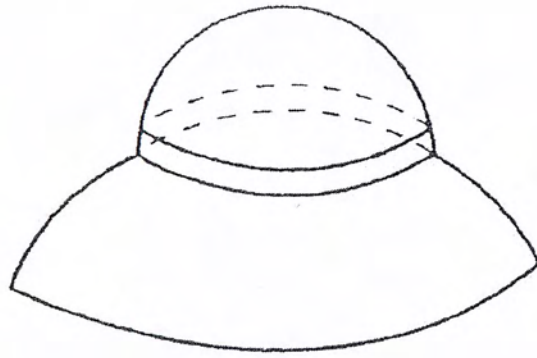
4. ปีกหมวก (Brim) จะอยู่ใต้กะโหลกหมวก มีทั้งขนาดใหญ่และขนาดเล็ก มีทั้งแบบเปิดปีกหมวกหงายขึ้น แบบแบนราบ และปีกหมวกหุบต่ำ

ภาพที่ 34 แสดงภาพปีกหมวก (Brim)

5. สายรัดศีรษะ (Head Fitting Headband) เป็นเส้นคาดด้านกะโหลกหมวก เป็นส่วนที่สัมผัสกับศีรษะ และทำให้หมวกมีขนาดพอดีกับศีรษะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 35 แสดงภาพสายรัดศีรษะ (Head Fitting Headband)

6. สายรัดหมวก (Hat band) เป็นสายคาดด้านนอก ซึ่งรัดพอดีรอบหมวกอยู่ด้านบนนอกของสายรัดศีรษะ เป็นส่วนที่ปกปิดรอยต่อระหว่างปีกหมวกกับกะโหลกหมวก

ภาพที่ 36 แสดงภาพสายรัดหมวก (Hat band)

2.7 ข้อมูลเกี่ยวกับเทคนิคในการสร้างสรรค์ลวดลายด้วยวิธีต่างๆ

2.7.1 เทคนิคการปัก

การปักผ้าสามารถทำได้ 2 วิธี ได้แก่ การปักด้วยมือ และ การปักการจักร

2.7.1.1 การปักด้วยมือ ทำได้โดยลอกลายที่ต้องการปักลงบนผืนผ้า แล้วจึงเข้ากับสะดึงเพื่อช่วยในการดึงผ้าให้ตึงจากนั้นทำการปักตามสี และลวดลายที่ออกแบบไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.7.1.2 การปักด้วยจักร มีทั้งการปักด้วยจักรเย็บธรรมดาซึ่งจะคล้ายกับการปักมือแต่จะรวดเร็วขึ้น และการปักด้วยจักรขนาดใหญ่ ซึ่งควบคุมด้วยระบบคอมพิวเตอร์

การลอกลาย

ลอกลายบนเนื้อผ้าอย่างละเอียดถี่ถ้วน ในการออกแบบให้ใช้กระดาษครอยที่มีสีคล้ายๆกับสีของงานที่จะปักอย่าใช้สีที่ตัดกันมากนัก เพราะจะทำให้สีของไหมที่ปักไม่สวยเท่าที่ควร อย่าใช้ดินสอ หรือกระดาษก๊อปปี้เป็นอันขาด วางผ้าลงบนโต๊ะ ให้เส้นด้ายในเนื้อผ้าขนานกันมากที่สุด ทั้งในทางขวางและทางยาวของเนื้อผ้า ทั้งนี้จะทำได้โดยใช้หมุดกดไว้ตรงส่วนบนของเนื้อผ้า และทางด้านนอกของแบบ ถัดจากนั้นให้เอาหมุดกดไว้จนเส้นผ้าทั้งเส้นตรงดีแล้วจึงเอาแบบวางลงตรงที่จะทำใช้หมุดกดไว้เพื่อกันไม่ให้ผ้าหดสำหรับการลอกแบบลงบนผ้าโปร่ง ผ้ากำมะหยี่ ควรใช้กระดาษแก้วลอกแบบไว้ก่อน และกระดาษแก้วนั้นควรหนาหน่อย เมื่อออกแบบเสร็จแล้วจึงเอาไปทาบไว้บนผ้า เนาให้เรียบร้อยเพื่อเวลาใส่สะดิงจะดี ต่อจากนั้นเดินเนาฝีมั้มไปรอบๆเพื่อให้อยู่คงที่ ถ้าปักด้วยสีขาวแนวของฝีมั้มควรมีขนาดเดียวกับด้ายที่ใช้ปัก ถ้าหากเป็นผ้าสีแนวของฝีมั้มก็ควรใช้ไหมหรือด้ายสีเดียวกับที่ใช้ในการปัก หลังจากนั้นให้เอากระดาษแก้วออก(ฝีมั้มที่เย็บไปรอบๆแบบนี้ควรให้มีขนาด 25 ฝีมั้มต่อ 1 นิ้ว เพื่อจะได้เอากระดาษแก้วออกได้ง่ายๆ) ในกรณีที่ผ้าสีเข้มควรปฏิบัติตามวิธีเดียวกันแต่ใช้กระดาษกรอบสีขาวเหลือง หรือ สีอ่อนๆ สำหรับผ้าชนิดบางๆ จะต้องลอกลายในวิธีตรงกันข้าม คือ เอาลายวางไว้บนโต๊ะก่อน แล้วจึงเอาผ้าวางทับไว้ข้างบน วิธีนี้เป็นวิธีที่ง่าย แม่นยำ และสะดวก

ลักษณะการเดินฝีมั้มหรือเดินเส้น

1. ลายปักข้ามไหมเส้นเดียว

วิธีการปัก

เดินฝีมั้มจากจุด ก เดินฝีมั้มธรรมดาต่อเมื่อเย็บถึงจุด ข ลดเข็มแทงลงไปบนเนื้อผ้าลึกประมาณ 1/2 นิ้ว แล้วหมุนสะดิงไปถึง 1/4 ของรอบพร้อมกับเย็บฝีมั้มลงบนเส้นที่ขีดไว้ไปในระยะประมาณ 1/9 นิ้ว ถัดจากนั้นให้ลดเข็มอีกพร้อมหมุนสะดิงไปที่ 1/4 ของรอบ เช่นเดียวกับที่ทำไว้แล้ว ซึ่งจำทำให้ผ้ากลับมาอยู่ตรงฝีมั้มเส้นแรก เว้นแต่จุดเริ่มต้นจะต้องอยู่ทางขวาของสะดิง ฝีมั้มแนวนี้จะต้องเย็บขนานกันไปกับฝีมั้มแนวแรกจนถึงขอบตรงก้นข้าม

2. ลายปักข้ามไหมเส้นคู่

วิธีการปัก

ขีดเส้นคู่ให้ห่างกันประมาณ 1/2 กระเบียด ห่างกันระหว่างเส้นคู่ประมาณ 1/2 นิ้ว ปักเดินเส้นจาก 1 ถึง 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จาก 3 ถึง 4 ปีกให้ข้ามเส้นที่เดินฝึ้มหรือเดินเส้นไว้ทั้ง 2 เส้น จนถึงจุดที่ 3 ถึง 5 จาก 5 ถึง 6 จาก 6 ถึง 7 จาก 7 ถึง 8

ลักษณะการปักแบบต่างๆ

1. การปักแบบลายฉลุ

เป็นการปักแน่นหนาและธรรมดาที่สุดแบบหนึ่ง เหมาะแก่การปักสิ่งของที่ทำด้วยผ้าลินินทุกชนิด เช่น ผ้าคลุมตู้เย็น ผ้าปูโต๊ะ ผ้า màn เป็นต้น และเป็นการปักชนิดหนึ่งที่ใช้กันมากที่สุดตามบ้านเรือน ทำได้ด้วยผ้าทุกชนิดตั้งแต่หนาที่สุดจนถึงบางที่สุด ใช้วิธีการปักใหม่ข้ามเส้นคู่

2. การปักแบบฉลุลายโยง

เป็นการปักแน่นหนาและธรรมดาที่สุดแบบหนึ่ง เพราะทำได้ง่าย โดยมากปักด้วยผ้าลินินชนิดทั้งหนาและบาง

3. การปักผ้าแบบฉลุตีตาราง

การปักแบบนี้มีประโยชน์มาก เพราะจะต้องเอาไปประกอบในลายปักที่ต้องการให้ลายนั้น โปร่ง ผ้าที่ปักนั้นควรเป็นผ้าลินิน หรือผ้าชนิดอื่นๆ ที่คล้ายคลึงกัน

4. การปักแบบนูนและแบบวงโค้ง

การปักแบบนี้เป็นการปักที่มีประโยชน์ที่สุดในบรรดาการปักทั้งหมด เพราะ ปักได้ทั้งเสื้อผ้า ผ้าปูที่นอน ผ้าปูโต๊ะ การปักแบบนูนและแบบวงโค้งจะทำได้โดยปฏิบัติตามการทำวิธีข้ามเชือก

5. การปักแบบซอยใหม่หรือสาดใหม่

การปักแบบนี้แตกต่างจากการปักแบบอื่นๆ ทั้งหมด คือ สะดียงจะต้องเลื่อนไปข้างหน้าและถอยหลัง จะหมุนไปทางด้านข้างไม่ได้เป็นอันขาด ฝึ้มจะต้องปักเดินหน้าสองฝึ้มและปักถอยหลังหนึ่งฝึ้มสลับกัน เป็นการปักประสานฝึ้มไปเรื่อยๆ ผ้าที่จะใช้ปักควรเป็นผ้าตัวนหรือผ้าชนิดหนาและจะต้องใช้ผ้าบางๆ เสริมเอาไว้ด้านหลังของงานถ้าใช้ผ้าเครป ผ้าไหมที่ซึกได้ หรือผ้าโปร่ง ให้ใช้ผ้าอแกนดี หรือผ้าแคมบริด เสริมเมื่อปักเรียบร้อยแล้วจะต้องตัดเอาผ้าเสริมออกให้หมด เพื่อมิให้กริดข้างลักษณะอันสวยงามของงานปัก นิยมใช้ปักชายกระโปรง หลังเสื้อ หมอนอิง ผ้าคลุม

6. การปักซอยใหม่สลับลี

เป็นการปักที่สวยงามอีกวิธีหนึ่งของการปักซอยใหม่ ผ้าที่ใช้ควรเป็นผ้าตัวนหรือผ้าเนื้อหนาแล้วเอาผ้าบางเสริมไว้ด้านหลังของงาน

7. การปักแบบทาบบนผ้าโปร่ง หรือผ้าแก้ว

การปักบนผ้าโปร่ง จะทำการปักลวดลายประสานกันหลายชนิด นิยมนำไปใช้ติดผ้า màn ผ้าปูที่นอน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาติให้นำไปเผยแพร่หรือใช้ในการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมอนอิง ทั้งยังเป็นแบบที่ทำได้ง่ายเพราะประกอบด้วยการเย็บทำเส้นและปักนูนผสมกัน ผ้าที่ใช้ควรเป็นผ้า เกรป ผ้าไหมที่ซักได้หรือผ้าชนิดอื่นๆที่คล้ายกัน

8. การปักแบบทาบผ้า

เป็นการปักผ้าชนิดหนึ่งที่ทำได้ง่ายและสวยงามมาก นิยมนำไปใช้ทำผ้าม่าน หมอนอิง ผ้าปูโต๊ะ ปัก หน้าอกเสื้อ ปักกระโปรง เป็นต้น

9. การปักแบบปักเพ้นท์

นิยมใช้ปักหน้าอกเสื้อ แขนเสื้อ

10. การปักแบบแทรกผ้าแก้ว

เป็นการปักแบบเส้นเชือกนูน ต้องทำด้วยการบรรจุสายที่มีชนิดและขนาดต่างกันลงไว้เพื่อการเย็บทับ ด้วยฝีมัดถักเมื่อทำสำเร็จรูปแล้วพื้นนอกของเส้นเชือกจะราบเรียบนิยมใช้ผ้าลินิน โดยใช้สำหรับปักอกเสื้อ ริมผ้าต่างๆ

11. การปักแบบแทรกผ้าแก้ว

เป็นการปักที่มีความสวยงาม โดยมีประโยชน์ในการปักริมผ้าปูโต๊ะ โดยวางดอกไม้ห่างกัน ปักเสื้อ กระโปรง

12. การปักบนผ้ากำมะหยี่ หรือพรม

การปักชนิดนี้ใช้สำหรับทำหมอนอิง ผ้าปูโต๊ะ และพรมทุกชนิด หรือ ใช้ปักของที่มีลวดลายเฟ้นซี ต่างๆ

การปักด้วยจักรอุตสาหกรรม

1. ต้องนำลวดลายที่ออกแบบไว้มาทำบล็อกปิดด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ เป็นตัวกำหนดการปักอัตโนมัติ ทั้งความละเอียดของฝีมัดและทิศทางของการปัก โดยลวดลายที่ออกแบบต้องไม่เกินความสามารถของ เครื่องจักรซึ่งโดยทั่วไปมีขนาดประมาณ 11x14 และปักได้ 7 สี

2. นำบล็อกปักที่ได้ใส่ในจักรเพื่อทดสอบงานปักที่ได้ แล้วแก้ไขให้สมบูรณ์ ราคาของบล็อกปักขึ้นอยู่กับ ขนาดไม่ใช่ปริมาณสี

3. ทำการปักโดยใช้ที่ปักนั้น จะเป็นการปักที่หัวปักตั้งแต่ 6,12,24,36 เป็นต้น ซึ่งทำการปักไปพร้อมกัน ทุกตัวซึ่งในประเทศไทยนิยมการปักแบบ 6 หัว และ 12 หัว การปักสามารถทำในลักษณะของลายที่ เหมือนกันแต่มีสีที่แตกต่างกันได้โดยการร้อยไหมที่ต่อกันในแต่ละหัวปัก ไหมที่ใช้ในการปักเป็นไหมโพลี เอสเตอร์ มีลักษณะเหนียวมีความทนทานต่อแรงจักรปัก มีสีให้เลือกมากมาย ในการปักต้องนำผ้ามารองที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านล่างของการปัก ซึ่งจะเรียกว่า มินาเล่ จะมี 2 ชนิดด้วยกัน ที่ใช้ในการปักทั่วไป สามารถย่อยสลายในน้ำ กับที่ไม่สามารถย่อยสลายในน้ำได้ ใช้กับงานปักหมวก ปักไหมพรม ปักงานที่มีซับใน และใช้ปักผ้าที่มีเนื้อ บางหรือย่น

2.7.2 เทคนิคการเพิ่มผิวสัมผัสให้กับผืนผ้าโดยการเย็บ

วิธีการเย็บแล้วทำให้เกิดผิวสัมผัสใหม่ทำได้หลาย วิธี เช่น

1. การเย็บต่อกัน (Patch Work)

การนำผ้ามาเย็บต่อกันนั้นก็ทำได้หลายลักษณะ คือต่อด้วยผ้าผืนเดียวกัน ต่อด้วยผ้าชนิดต่างกัน ต่อด้วย ผ้าชนิดเดียวกันต่างสี ต่อด้วยผ้าและวัสดุชนิดอื่นๆ เช่น หนัง หนังกลับ เป็นต้น ซึ่งวิธีนี้สามารถดัดแปลงได้ อีกมากมายขึ้นกับประสบการณ์ของผู้ทำแต่ละคน

2. การเย็บแทรกผ้า หรือวัสดุอื่นเพิ่มเติม เช่น ลูกไม้ เป็นต้น

การเย็บแบบแทรกผ้าเป็นการตกแต่งผ้าตามขอบผ้าด้วยวัสดุอื่นๆเช่น ลูกไม้,ผ้าลุลลาย เป็นต้น เพื่อทำ ให้ผ้ามีลักษณะที่ดูอ่อนหวาน นุ่มนวลมากขึ้น ซึ่งจำเป็นจะต้องเลือกวัสดุตกแต่งนี้ให้เหมาะสมกับผ้า ด้วย เนื่องวัสดุตกแต่งบางอย่างทำมาจากใยสังเคราะห์อาจไม่เหมาะสมกับผ้าทอมือได้

3. การเย็บย่น หรือ จับจีบ

การเย็บย่น และการจับจีบนั้นทำให้ผืนผ้าเป็นการเพิ่มผิวสัมผัสให้กับผืนผ้า ทำให้ดูพลิ้วไหวมีมิติมาก ขึ้น ซึ่งการเย็บแบบนี้นิยมใช้กับการตัดเย็บเสื้อผ้ามาก

- การเย็บย่นหรือจับจีบและเดินเส้นด้วยด้ายสี

- การเย็บย่นแล้วเย็บผ้าอีกชั้นทับด้านบน

4. การเจาะผ้าเป็นลวดลายต่างๆแล้วซ่อนผ้าด้านหลังอีกชั้น

การเจาะผ้าและซับผ้าอีกชนิดหนึ่งไว้ด้านหลังที่ใช้ในการทดสอบ คือ จะใช้ผ้าที่ผืนแรกไม่ยืดหยุ่นและอีก ผืนที่ซับด้านหลังมีความยืดหยุ่นก็จะให้ความรู้สึกต่างออกไป

การเพิ่มผิวสัมผัสให้กับเนื้อผ้าทำได้หลายวิธี เช่น

1. การสาน คือการนำเอาผ้ามาสานกันเหมือนกับการสานของเครื่องสานซึ่งเป็น งานหัตถกรรมที่นำเอา มาดัดแปลงเป็นการสานแบบขัดกันซึ่งใช้ผ้าคนละสีมาสานกัน

2. การถักเปีย คือ การตัดผ้าเป็นเส้นยาวๆจากนั้นนำผ้าไปเย็บแล้วกลับเอาด้านในออกมาข้างนอก ทำซ้ำ อย่างนี้เรื่อยๆจำนวน 3 เส้น หลังจากนั้นก็นำมาถักเป็นเปีย อาจนำไปทำเป็นส่วนสายสะพาย หูหิ้วของ กระเป๋า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. การบิดเกลียว คือ การทำคือการนำผ้าตัดให้ได้ความยาวตามต้องการแล้วนำผ้าทั้งสองมาบิดเกลียวกัน ให้มีความยาวตามต้องการ ใช้เป็นส่วนไว้ตกแต่งได้

4. การทำเป็นโบว์ คือ วิธีการทำ คือตัดผ้าให้ได้ความยาวตามต้องการแล้วปลายสองด้านหันมาทาบกัน ตรงกลางแล้วก็ใช้เชือก หรือด้ายมัดตรงกลางแล้วจัดทรงให้ได้ทรงของโบว์ตามต้องการ

5. การทำเป็นทรงดอกไม้ คือ ทำได้โดยการผ่าตัดผ้าเป็นแนวยาวแล้วนำผ้ามาเย็บด้วยการเนาจากปลายด้านหนึ่งจนไปจรดอีกด้านหนึ่งแล้วก็รูปปลายด้ายทั้งสองข้างเข้าด้วยกัน หลังจากนั้นก็นำมาบิดเกลียวเข้าหาจุดศูนย์กลางซึ่งเมื่อนำไปทำเป็นของตกแต่งได้

2.7.3 เทคนิคการทำผ้าบาติก

เทคนิคที่ใช้ในการทำผ้าบาติกมีหลายวิธีการ โดยแต่ละเทคนิคจะขึ้นอยู่กับความต้องการในการสร้างลวดลายและรูปแบบที่แตกต่างเพื่อตอบสนองความต้องการในด้านของประโยชน์ใช้สอยและในด้านของความสวยงาม

2.7.3.1 การทำผ้าบาติกด้วยเทคนิคการเขียนเทียนและข้อมสี

เป็นการทำผ้าบาติกที่ใช้เทคนิคของการเขียนเทียนเพื่อกั้นสี หรือปิดส่วนที่ไม่ต้องการให้ติดสีแล้วนำไปข้อมสีบาติก โดยในการข้อมจะสามารถใช้สีที่แตกต่างกันออกไปได้โดยเริ่มต้นจากการข้อมสีอ่อนก่อน เมื่อแช่ผ้าที่ข้อมไว้ตามกำหนดเวลาจะนำผ้าไปซักเพื่อนำกาสิที่ข้อมออกให้หมด หากต้องการให้ผ้าบาติกที่ข้อมมีหลายสีสามารถทำได้โดยนำผ้าบาติกที่ข้อมครั้งแรกไปตากไว้จนแห้งสนิทแล้วนำมาเขียนลวดลายเทียนปิดทับลงไปอีกครั้ง เมื่อเขียนเทียนเสร็จจึงนำไปข้อมสีเป็นครั้งที่สอง โดยจะใช้เทคนิคเดียวกันในการข้อมสีครั้งต่อไปเพื่อหาคู่สีตามที่ต้องการ

2.7.3.2 การทำผ้าบาติกด้วยเทคนิคการพิมพ์ข้อมสี

การทำผ้าบาติกด้วยเทคนิคการพิมพ์ข้อมสีเป็นงานที่ใช้ในเวลาที่ต้องการปริมาณในการผลิตคราวละมากๆ ในเวลาอันสั้น โดยเทคนิคที่ใช้จะคล้ายกับเทคนิคการเขียนเทียนและข้อมสี แต่จะใช้วิธีพิมพ์เทียนให้เกิดลวดลายแทนการเขียนด้วยปากกาหรือกรวย โดยแม่พิมพ์ที่จะใช้ทำจากโลหะประเภททองแดง ทองเหลือง สังกะสี ไม้ฉลุหรืออาจทำมาจากเชือก แม่พิมพ์หรือบล็อกพิมพ์ที่ใช้จะเรียกว่า แคป (Tjap) โดยแม่พิมพ์ที่ทำมาจากโลหะจะเป็นแม่พิมพ์ที่มีคุณภาพดีโดยเฉพาะโลหะประเภททองแดงจะสามารถเก็บความร้อนและน้ำเทียนได้ดีที่สุด นอกจากนี้ยังสามารถแสดงรายละเอียดได้มากกว่าแม่พิมพ์แบบอื่นๆ โดยหลังจากที่พิมพ์เทียนเรียบร้อยแล้ว จะนำผ้าไปข้อมสีตามที่ต้องการ โดยใช้เทคนิคเดียวกันกับเทคนิคการเขียนเทียนและข้อมสี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.7.3.3 การทำผ้าบาติกด้วยด้วยเทคนิคการพิมพ์เทียนระบายสี

ผ้าบาติกประเภทนี้จะอาศัยการพิมพ์เทียนเพื่อสร้างลวดลาย โดยส่วนใหญ่จะพบในระบบอุตสาหกรรม หรือโรงงานที่ต้องการปริมาณการผลิตจำนวนมากๆเมื่อพิมพ์เทียนด้วยแม่พิมพ์แล้ว จะทำการระบายสี เพื่อให้เกิดรูปแบบและสีสันทที่สวยงาม

2.7.3.4 การทำผ้าบาติกด้วยเทคนิคการระบาย

การทำผ้าบาติกด้วยเทคนิคการระบายเป็นการพัฒนาจากงานในระบบหัตถอุตสาหกรรมมาเป็นงานที่ใช้ฝีมือโดนเปลี่ยนจากการข้อมสีมาเป็นการระบายด้วยพู่กันแทน โดยใช้เทคนิคการเขียนเทียนหรือการพิมพ์เทียน แต่โดยทั่วไปนิยมเขียนเทียนด้วยปากกาเขียนเทียนมากกว่า ลักษณะพิเศษของการทำผ้าบาติกด้วยเทคนิคการระบายอยู่ที่ผลงานแต่ละชิ้นจะมีความแตกต่างกันออกไป ซึ่งจะให้คุณค่าทางศิลปะสูงกว่าผลงานประเภทอื่นๆ รวมทั้งมีการพัฒนารูปแบบและเทคนิคที่ใช้ได้อย่างต่อเนื่อง

2.7.3.6 การทำผ้าบาติกด้วยเทคนิคผสม

เป็นการทำบาติกที่ใช้เทคนิคมากกว่า 1 เทคนิคขึ้นไป โดยอาจจะเป็นการระบายสีและข้อมสี หรือทั้งพิมพ์และเขียนลวดลาย ซึ่งจะทำให้ได้ผลงานที่มีความหลากหลายยิ่งขึ้น

2.8 ข้อมูลเกี่ยวกับวัสดุ

ประเภทเส้นใย

1. เส้นใยธรรมชาติ (Natural Fiber) ได้แก่ ฝ้าย ลินิน ไหม ขนสัตว์ ไยหินและอื่นๆ เช่น ใยสับปะรด ใยกันขง ใยกล้วย

2. ใยสังเคราะห์จากสารเคมี (Chemical Synthetic Fiber) มีมากกว่า 30 ชนิด ที่ใช้มากในวงการสิ่งทอ ได้แก่ ไนลอน โพลีเอสเตอร์ อโครลิก โมดาโครลิก และสเปนเด็กซ์

3. ใยสังเคราะห์จากวัตถุดิบธรรมชาติ (Natural Synthetic Fiber) ได้แก่ เรยอน และอะซิเตท

เส้นใยธรรมชาติแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มคือ เส้นใยจากพืชหรือเส้นใยเซลลูโลส เส้นใยจากสัตว์หรือเส้นใยโปรตีน เส้นใยแร่ โลหะ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. เส้นใยจากพืชหรือเส้นใยเซลลูโลส (Cellulose fibers)

เส้นใยเซลลูโลสเป็นคาร์โบไฮเดรตชนิดหนึ่งเกิดจากเซลลูโลสยึดเกาะกันด้วยพันธะเคมี เป็นโมเลกุลใหญ่มีสูตรทางเคมีเป็น $(C_6H_{10}O_5)_x$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงสร้างเคมีของเซลลูโลสมีความสำคัญต่อคุณสมบัติของเส้นใย กล่าวคือในโมเลกุลเซลลูโลสจะเกิดจากหน่วยโมเลกุลซ้ำ (Repeat units) จับยึดกันเป็นสายยาว หน่วยโมเลกุลซ้ำคือ เซลโลไบโอส (Cellobiose) เกิดจากบีต้า ไบโอส 2 โมเลกุลยึดเกาะกันด้วยพันธะ C-O-C ในโมเลกุลเซลลูโลสจะมีหมู่ไฮดรอกซิล (-OH) อยู่มากมาย จะทำหน้าที่ดึงดูดน้ำ หรือเกิดปฏิกิริยาจับกับหมู่ธาตุอื่นๆ การจัดเรียงตัวของโมเลกุลเซลลูโลสมีความมีระเบียบ (Crystalline) ค่อนข้างมากคือ 80 – 95% และระหว่างสายโมเลกุลจะมีการยึดจับกันด้วยพันธะไฮโดรเจน (Hydrogen bond) เป็นระยะๆ ซึ่งมีผลทำให้เส้นใยเซลลูโลสมีความเหนียวแข็งแรงค่อนข้างสูง

2.8.1 ฝ้าย (Cotton)

ฝ้ายเป็นใยเก่าแก่ชนิดหนึ่งซึ่งรู้จักและใช้กันมาตั้งแต่สมัยโบราณจนกระทั่งปัจจุบัน แม้จะมีเส้นใยชนิดใหม่ๆ เกิดขึ้นมาก แต่ฝ้ายก็ยังเป็นเส้นใยที่ใช้กันมากที่สุด เราจะพบผ้าฝ้ายหรือผ้าผสมใยฝ้ายอยู่ทั่วไปรอบๆ ตัวเรา เช่น เสื้อ กระโปรง ผ้าปูที่นอน ผ้าห่ม ผ้าเช็ดตัว ผ้าเช็ดหน้า หรือผ้า màn

ฝ้ายมีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า *Gossypium* spp มีทั้งหมด 20 ชนิด แต่ที่นำมาปลูกเพื่อการค้าคือ *G. Herbaceum* L., *G. Arboreum*., *G. Hirsutum* L. และ *G. Barbadenes* L.

ปัจจุบันประเทศที่ผลิตฝ้ายที่สำคัญมากคือ สหรัฐอเมริกา สหภาพโซเวียต สาธารณรัฐประชาชนจีน อินเดีย ตุรกี ปากีสถาน บราซิล ในประเทศไทยปลูกฝ้ายกันมากทางภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง จังหวัดที่มีการปลูกฝ้ายมากคือ จังหวัดเลย นครสวรรค์ ลพบุรี เพชรบูรณ์ ปราจีนบุรี สุโขทัย จันทบุรี อุทัยธานี

คุณสมบัติของเส้นใยฝ้าย

1. รูปร่างและส่วนประกอบทางเคมี

เส้นใยฝ้ายนั้นเป็นใยสั้น (Staple) มีความยาวทั่วไปโดยเฉลี่ย 0.3 – 5.5 ซม. (1/8 – 2 1/4 นิ้ว) สีของใยฝ้ายนั้นมีตั้งแต่สีขาวไปจนถึงเหลือง เทา ใยฝ้ายมีส่วนประกอบเป็นเซลลูโลส 87 – 90% และสารอื่นๆ คือ ไขมันและความชื้น เซลลูโลสของฝ้ายเป็นโมเลกุลใหญ่ ประกอบด้วยกลูโคสในสายโซ่โพลิเมอร์ถึง 9,000 – 10,000 หน่วย

2. สมบัติทางกายภาพ

ความยาวของเส้นใย 0.3 – 5.5 ซม. (1/8 – 2 1/4 นิ้ว) สีขาว ครีมน้ำตาลหรือเทา การสะท้อนแสงไม่ดีนัก มีความมันต่ำ นอกจากฝ้ายที่ผ่านการชุบด่าง เส้นใยจะพองกลมทำให้ความมันเพิ่มขึ้น ความเหนียวขณะแห้งมีความเหนียว 3.0 – 5.0 กรัม/เดเนเยอร์ เมื่อเปียกความเหนียวเพิ่มเป็น 3.6 – 6.0 กรัม/เดเนเยอร์ ความคืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวผ้าฝ้ายจึงง่าย ความทนต่อการขัดถูพอใช้จนถึงดี ความคงรูปไม่ดี ผ้าฝ้ายที่ไม่ได้ผ่านการตกแต่งสำเร็จด้วยด่าง (Mercerization) เมื่อซักฟอกจะหดตัว การดูดความชื้นได้ต่างๆกันตามสภาวะ

3. สมบัติทางเคมี

ฝ้ายมีความทนต่อสารฟอกขาวทุกชนิด ทั้งชนิดที่เป็นสารฟอกขาวประเภทคลอรีน (Chlorine bleach) เช่น โซเดียมไฮโปคลอไรท์ และสารฟอกขาวประเภทออกซิเจน (Oxygen bleach) เช่น ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ มีความทนต่อด่างได้ดี ไม่ทนต่อกรดแก่ ทนต่อความร้อนและแสงแดดได้ดี แสงแดดไม่ทำอันตรายต่อผ้าที่ตากแดดจนแห้ง แต่ถ้าปล่อยให้ถูกแสงสว่างเป็นเวลานานและตลอดเวลาจะทำให้เซลล์ลูโลสถูกออกซิไดซ์ ซึ่งทำให้ผ้าลดความเหนียวได้และเปลี่ยนเป็นสีเหลือง การซักตากผ้าฝ้ายควรให้แห้งสนิท การรีดควรใช้อุณหภูมิ 218 องศาเซลเซียส หรือ 425 องศาฟาเรนไฮต์ สีย้อมที่ใช้ผ้าได้คือ สีโคเรล รีแอคทีฟ วัต แนฟทอล และที่ย้อมคิดเส้นใยได้ทนมากที่สุด คือ สีวัต

4. สมบัติทางชีวภาพ

ฝ้ายที่อยู่ในสภาพเปียกชื้น และอับจะไม่ทนต่อเชื้อเห็ดรา โดยราดำจะขึ้นได้ง่ายบนฝ้ายทำให้เกิดจุดดำฝังแน่นในเส้นใย แบคทีเรียจะทำให้เสื้อผ้าที่หมักแช่ไว้นานๆมีกลิ่นเหม็นและเปื่อยขาดได้ง่าย ตัวมอด ตัวด้วงไม่กัดกินผ้าฝ้าย แต่แมลงบางชนิด เช่น ตัวสามง่าม (Silverfish) จะชอบกัดกินฝ้าย โดยเฉพาะผ้าที่ลงแป้ง

5. สมบัติในการติดไฟ

ติดไฟจะลุกไหม้อย่างรวดเร็ว

6. สมบัติในการเป็นตัวนำไฟฟ้าและความร้อน

ฝ้ายเป็นตัวนำความร้อนและไฟฟ้าได้ดี

การใช้ประโยชน์และการดูแลรักษา

ผ้าฝ้ายมีความเหมาะสมที่จะใช้ประโยชน์หลายด้าน ทั้งการทำเป็นเสื้อผ้า เครื่องใช้ในบ้าน งานอุตสาหกรรม สำหรับการใช้ทำเสื้อผ้ามีความเหมาะสมอย่างยิ่ง เนื่องจากผ้าฝ้ายให้ความสบายในการสวมใส่หลายประการ เช่น เป็นตัวนำความร้อนที่ดีจึงไม่สะสมความร้อน คุณความเปียกชื้นได้ดี และระเหยไปได้เร็ว ผ้าจึงดูดซับความเปียกชื้นได้อยู่เรื่อยๆ กล้ายใส่จะเก็ยดูดซับน้ำมัน คุณสมบัตินี้เรียกว่า Wickability ผ้าไม่สะสมประจุไฟฟ้าสถิต จึงเหมาะจะสวมใส่ในขณะที่อากาศเย็นและมีความชื้นต่ำ

ผ้าฝ้ายบาง น้หนักเบา เช่นผ้ามุสลิม (muslin) ผ้าแกวอร์แกนดี (organdy) ผ้าบาติส (batiste) เหมาะใช้ทำเสื้อผ้าเด็กอ่อน ผ้าเช็ดหน้า ตกแต่งหรือตัดเป็นเสื้อผ้าสตรีตามแบบเหมาะสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผ้าฝ้ายหนาปานกลาง เช่น ผ้าปอปลิน (poplin) ผ้าทาฟต้า (taffeta) ผ้าฝ้ายพิมพ์ลายตาราง (pacale) ผ้าออกซ์ฟอร์ด (oxford) ผ้าสำลี (flannel) เหมาะสำหรับใช้ตัดเสื้อผ้า เช่น เสื้อเชิ้ต เสื้อตัวเดียว เสื้อคลุม เสื้อนอน เครื่องใช้ในบ้าน ปลอกหมอน ผ้าปูที่นอน

ผ้าฝ้ายหนามาก เช่น เสรีจ (serge) การ์บาดิน (gabardine) เหมาะสำหรับตัดกางเกง กระโปรง สูท เครื่องแบบ ผ้าขนหนู (terry) เหมาะที่จะใช้ทำผ้าเช็ดตัว เช็ดหน้า เสื้อกันหนาว เสื้อคลุม ผ้ากำมะหยี่ (velvet, velveteen) ใช้ตัดเสื้อผ้าที่สวยงามหรูหรา ผ้าเดนิม (denim) หรือที่เรียกว่า ฝ้ายีนส์ ใช้ตัดกางเกง กระโปรง เสื้อแจ็กเกต ผ้ากำมะหยี่ลูกฟูก (corduroy) ใช้ตัดกางเกง เสื้อแจ็กเกต ผ้าใบ (canvas) ใช้ทำคันทัน เป็นต้น

2. เส้นใยโปรตีน

เส้นใยโปรตีนคือ เส้นใยที่ได้จากขนของสัตว์ เช่น เส้นใยขนแกะ ขนกระต่าย หรือได้จากโปรตีนที่หมอนไหมปล่อยออกมา เป็นเส้นใยจากค่อมที่ปาก เพื่อจะสร้างเส้นใยล้อมรอบตัวเมื่อกลายเป็นดักแด้ เส้นใยชนิดนี้คือ เส้นใยไหม เส้นใยที่ได้จากขนของสัตว์นั้น ถ้าเป็นเส้นยาวและหยาบไม่อ่อนนุ่มเรียกว่า ขน (Hair) เช่น ที่ได้จากแกะ แพะ อูฐ แต่ถ้าเป็นเส้นละเอียดอ่อนนุ่มเรียกว่า เฟอร์ (Fur) เช่น เฟอร์ของกระต่าย มิงค์ เส้นใยโปรตีนธรรมชาติที่คนนิยมนำมาผลิตเป็นผ้ามากที่สุด คือ ไหม (Silk) และขนแกะ (Wool)

2.8.2 ไหม (Silk)

ไหมเป็นเส้นใยโปรตีนที่มีคุณภาพที่ดีเหมาะแก่การทำเป็นเสื้อผ้า เพราะให้ความสบาย ความสวยงาม และมีความทนทาน

คุณสมบัติของเส้นใยไหม

1. รูปร่างและส่วนประกอบทางเคมี

ความยาวของเส้นใยไหมประมาณ 400 – 700 เมตร ต่อรัง โดยทั่วไป เส้นใยจากรังไหมเป็นโปรตีน 97% นอกจากนั้นเป็นขี้ผึ้ง คาร์โบไฮเดรต วัตลูมิส สารอินทรีย์ เส้นใยไหมเลี้ยงมี ไฟโบรอิน 70% เซรีซิน 20 – 30% ส่วนไหมป่า (Tussah) มีไฟโบรอิน 70 – 90 % เซรีซิน 5 – 20%

2. สมบัติทางกายภาพ

ความเหนียว 2.4 – 5.1 กรัม/เดเนเยอร์ ยืดตัวได้สูงสุด 15% ถ้ายืดตัวออกไป 2 จะหดตัวกลับได้ 90% การคืนตัวอยู่ในระดับปานกลางทนต่อการขัดถูได้ดี ทนต่อการยืดหดได้ดี เมื่อผ่านการซักผ้าจะหด แต่เมื่อคั่งหรือรีดก็จะกลับสู่ขนาดเดิมได้ คุณความชื้น 11%

3. สมบัติทางเคมี

ไม่ควรใช้สารฟอกขาวชนิดที่มีคลอรีนเป็นส่วนประกอบกับไหม เพราะทำให้เส้นใยลดความเหนียว เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไมอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แข็งแรง ควรใช้สารฟอกขาวที่ไม่แรง เช่น ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ และเปอร์บอเรต กรดแอม്മอนีัมและด่างแอม്മอนีัมจะละลายไหมได้ กรดไนตริกจะทำให้ไหมสีเหลือง ทนต่อสารทำลายอินทรีย์ทุกชนิดได้ แสงแดดและความร้อนสูงจะทำให้เส้นใยลดความเหนียวลงเนื่องจากทำให้โปรตีน สลายตัวเร็วขึ้น การย้อมสีสามารถย้อมติดได้ด้วย สีไครเรค สีกรด สีเบสิกและสีวัต

4. สมบัติทางชีวภาพ

ไหมมีความทนต่อการเกิดเชื้อราได้ดี แมลงไม่กัดกินหากไม่มีสิ่งสกปรกติดอยู่ที่ผ้า

5. สมบัติในการติดไฟ

เมื่อติดไฟจะลุกไหม้ช้าๆ เมื่อนำออกจากแหล่งให้ความร้อนเปลวไฟจะดับเองได้

6. สมบัติในการเป็นตัวนำไฟฟ้าและความร้อน

เป็นตัวนำไฟฟ้าและความร้อนที่ไม่ดี

การใช้ประโยชน์และการดูแลรักษา

ไหมใช้ประโยชน์ได้มากเมื่อนำไปทอหรือถักเป็นผืนผ้าหนาหรือบางได้ตามความต้องการ เช่น ผ้าชนิดบางเหมาะสำหรับใช้ทำเสื้อผ้าเนื้อละเอียดบางเบา ผ้าพันคอ ผ้าคลุมผม เนคไท โบลท์ไท ผ้าชนิดหนาเหมาะใช้ตัดเสื้อ กางเกง หรือเสื้อผ้าเมืองหนาว ผ้าที่มีเนื้อหนายามเหมาะจะใช้ทำผ้าปูเตียง เครื่องประดับบ้าน เฟอร์นิเจอร์ ผ้าคลุมเตียง เป็นต้น

3. เส้นใยประดิษฐ์ (Man – made fibers)

เส้นใยประดิษฐ์ คือ เส้นใยที่ผู้ผลิตทำขึ้นโดยการนำสาร โพลีเมอร์ธรรมชาติ หรือสารเคมี โมเลกุลเล็ก ๆ ไปทำปฏิกิริยาเคมีที่เหมาะสมจนได้สาร โพลีเมอร์ แล้วนำสาร โพลีเมอร์นั้นไปทำเส้นใย อาจแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. เส้นใยประดิษฐ์ที่ทำจากสาร โพลีเมอร์ธรรมชาติ โดยนำวัตถุดิบที่เป็นเซลลูโลสหรือ โปรตีน มาทำปฏิกิริยาเคมีตามขั้นตอนจนได้สาร โพลีเมอร์ชั้นหนืดแล้วนำไปอัดเป็นเส้นใย เช่น วิสโคสเรยอน เซลลูโลสอะซิเตท แอชลอน ฯลฯ
2. เส้นใยประดิษฐ์ที่ผลิตจากสารเคมีโมเลกุลเล็ก โดยนำวัตถุดิบที่เป็นสารเริ่มต้น เช่น เอทิลีน โพรพิลีน เบนซีน นาฟทาลีน ไซลีน ฯลฯ มาทำปฏิกิริยาตามขั้นตอน จนได้สาร โพลีเมอร์แล้วอัดออกเป็นเนใย อาจเรียกเส้นใยที่ทำโดยวิธีนี้ว่า เส้นใยสังเคราะห์ (synthetic fibers) เช่น ไนลอน โพลีเอสเตอร์ อะคริลิก สแปนเดกซ์ เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การผลิตเส้นใยประดิษฐ์นั้น ต้องมีวัตถุดิบที่เป็นสารเริ่มต้นการผลิต ซึ่งส่วนใหญ่ได้มาจากน้ำมันปิโตรเลียม และจึงใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อผลิตโพลิเมอร์ (Polymerization) เทคโนโลยีการอัดเส้นใย (Fiber spinning) และขั้นตอนการทำเส้นใยที่ผลิตได้มีสมบัติที่ดีเพิ่มขึ้นเหมาะสำหรับใช้ประโยชน์ในด้านต่างๆ เส้นใยประดิษฐ์ที่ควรรู้มีดังนี้

2.8.3 วิสโคส เรยอน (Viscose rayon)

เรยอนเป็นเส้นใยที่มีความมัน อ่อนนุ่มคล้ายไหม ผลิตออกมาใหม่เป็นที่นิยมมาก ต่อมาเมื่อได้มีการผลิตเส้นใยสังเคราะห์ได้ ความนิยมในเรยอนจึงลดต่ำลง

คุณสมบัติของเส้นใยวิสโคสเรยอน

1. รูปร่างและส่วนประกอบทางเคมี

เส้นใยเรยอนเป็น Cellulose polymer เช่นเดียวกับฝ้าย แต่มีจำนวนกลูโคสในสายโมเลกุลต่ำกว่าจำนวนกลูโคสในโมเลกุลของเซลลูโลสในเส้นใยฝ้าย

2. สมบัติทางกายภาพ

ความเหนียวเพิ่มขึ้นอยู่กับชนิดของเรยอน ถ้าเป็นธรรมดา มีค่า 2 กรัม/เดเนเยอร์ เมื่อเปียกความเหนียวจะลดลง ชนิด High wet modulus (HWM) มีค่า 4.5 กรัม/เดเนเยอร์ ความทนต่อการขัดถูต่ำ การดูดความชื้น 12-13%

3. สมบัติทางเคมี

ทนสารฟอกขาวได้ทั้งชนิดออกซิไดซ์ และรีดิวซิ่ง ไม่ทนต่อการด่างต่างเข้มข้น จะทำให้เส้นใยพองตัว และลดความเหนียวลง ทนต่อสารทำลายอินทรีย์ ความร้อนสูงเกิน 300 องศาฟาเรนไฮต์ จะทำให้เส้นใยลดความแข็งแรง สามารถย่อยสลายได้ง่ายด้วยสไตรค วัต ซัลเฟอร์

4. สมบัติทางชีวภาพ

ไม่ทนต่อเชื้อรา หากชื้นอับและสกปรก แมลงบางชนิดจะชอบกัดกิน โดยเฉพาะผ้าสกปรก

5. สมบัติการติดไฟ

ลุกติดไฟได้ง่าย รวดเร็ว

6. สมบัติการเป็นตัวนำไฟฟ้าและความร้อน

เป็นตัวนำไฟฟ้าและความร้อนที่ดี

การใช้ประโยชน์และการดูแลรักษา

ผ้าที่ผลิตจากเส้นใยวิสโคสเรยอน จะมีลักษณะอ่อนนุ่มเป็นมันคล้ายผ้าไหม สวมใส่สบายแต่จะยับง่าย เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จึงเหมาะที่จะผลิตเป็นผ้า โดยนำไปผสมกับเส้นใยชนิดอื่น เช่น โพลีเอสเตอร์ อคริลิก ไนลอน การดูแลรักษา ทำเช่นเดียวกับผ้าฝ้าย

คุณสมบัติการดูแลรักษาและการทดสอบด้วยการเผา

ใยธรรมชาติ

ฝ้าย (Cotton) เป็นเส้นใยเซลลูโลสได้จากดอกของฝ้าย ผ้าที่ผลิตจากฝ้ายพันธุ์ดีเส้นใยยาว ผิวของผ้าจะเรียบเนียนและทนทาน คุณภาพของฝ้ายขึ้นอยู่กับพันธุ์ ความยาว และความเรียบของเส้นใย ใยฝ้ายเองไม่ใคร่แข็งแรงนัก แต่เมื่อนำมาทอเป็นผ้า จะได้ผ้าที่แข็งแรง ยิ่งทอเนื้อหนาแน่น จะยิ่งแข็งแรง ทนทาน คุณภาพขึ้นได้ดี เหมาะสำหรับการทำผ้าเช็ดตัว ผ้าเช็ดหน้า ผ้าฝ้ายเนื้อบางถึงเนื้อหนापานกลาง ใช้เป็นชุดสวมในฤดูร้อนจะรู้สึกเย็นสบาย คุณลักษณะเด่นของผ้าฝ้ายคือ

- ยับง่าย รีดให้เรียบได้ยาก แต่ปัจจุบันมีการตกแต่ง (Finish) ทำให้ผ้าไม่คราบน้ำและรีดให้เรียบได้ง่ายขึ้น
- ชักได้ด้วยผงชักฟอก ชักรีดได้ที่อุณหภูมิสูง
- แผลงไม่กิน แต่จะขึ้นรา
- คิดไฟ ไม่มียาง ไหม้เหมือนกระดาษ ถ้ามีสีเทา นุ่ม

ลินิน (Linen) ทำจากต้น flax สามารถนำมาผลิตเป็นผ้าที่มีเนื้อบางมากๆ จนถึงผ้าเนื้อหนามาก เป็นเส้นใยธรรมชาติที่แข็งแรงที่สุด ใช้จนผ้าสึกบางจึงขาด ผ้ามีความเงามัน ผิวเรียบแข็ง ดูดซับน้ำได้ดี คุณลักษณะเด่นของผ้าลินินคือ

- ยับง่าย รีดให้เรียบได้ยาก ควรตกแต่งกันยับ
- ชักด้วยผงชักฟอก รีดขณะที่ยังอุณหภูมิสูง
- ถ้าเก็บผ้าลินินไว้นานๆ ต้องม้วนใส่แกนเก็บไว้ เพราะถ้าพับรอยพับจะหัก
- ลักษณะการคิดไฟเหมือนฝ้าย

ไหม (silk) เป็นเส้นใยโปรตีน ได้จากรัง (Cocoon) ของไหม ผ้ามีความมันนุ่มเป็นเงา ไม่ใคร่ยับ คงรูปทรงได้ดี เหมาะสำหรับการตัดชุด คุณภาพขึ้นได้ดี มีคุณสมบัติพิเศษคือ สามารถปรับตัวให้เข้ากับอุณหภูมิได้ดี จะรู้สึกเย็นสบายในหน้าร้อน และจะอบอุ่นในหน้าหนาว การซักผ้าไหม ถ้าจะให้คงความเงามัน คงรูปทรงไว้ ควรซักแห้ง ไหมบางชนิดซักได้ด้วยมือในน้ำสบู่อ่างอ่อน (ผงชักฟอกจะทำลายความเงามันของไหม) ใช้ผ้าหมาดๆ ปิดทับขณะรีด เผาไฟจะหดหนีไฟ พองตัว คิดไฟได้

ขนสัตว์ (wool) ผลิตจากขนสัตว์หลายชนิด เช่น แกะ แพะ อูฐ และกระต่าย แต่ที่ผลิตมากที่สุดได้แก่ขนแกะ ขนสัตว์จะให้ความอบอุ่นเพราะไม่นำความร้อน คุณภาพขึ้นได้ดีจึงสามารถถ่ายเทความร้อนจากร่างกายเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการแข่งขันเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ดูแลเว็บไซต์เห็นแจ้งขอสงวนสิทธิ์ในการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หรือบรรยากาศทำให้ไม่เหนอะหนะเวลาสวมใส่ เมื่อถูกความร้อนและชื้น ผ้าขนสัตว์จะเชื่อมติดกันแน่น เป็นแผ่น หดทุกครั้งเมื่อเปียก (Progressive Shrinkage) จึงไม่แนะนำให้ซักตัวเอง ควรส่งร้านที่มีความชำนาญในการซักผ้าขนสัตว์ เว้นเสียแต่จะมีป้ายที่ติดมากับเสื้อบอกว่าซักได้ (Washable) ผ้าขนสัตว์บางชนิดจะตกแต่งกันหด (Shrinkage control) และป้องกันไม่ให้เชื่อมติดกันเมื่อซัก วิธีดูแลรักษาอย่างง่าย คือ ใช้ปรองนุ่มๆ ปรองฝุ่นออกทุกครั้งหลังการใช้ ถ้าถูกน้ำให้สะบัดออก อย่าแขวนจนผ้าเปียกแขวนในที่ที่มีอากาศโปร่ง อย่าใช้เสื้อผ้าชุดเดียวติดต่อกันหลายวัน เพราะเมื่อขนสัตว์ถูกแรงดูไปนานๆ จะแข็งเป็นมัน บางชนิดจะหลุด ถ้าจะเก็บผ้าขนสัตว์ไว้ ควรซักแห้ง เก็บในถุงพลาสติกปิดผนึกให้สนิท มอด(Moth) ชอบกินขนสัตว์มาก ผ้าขนสัตว์จะผลิตจากด้ายสองประเภท ทำให้คุณสมบัติและราคาแตกต่างกันมาก ผ้าที่ผลิตจากด้าย wool เรียก woolen fabric ทำจากเส้นใยที่ผ่านการสาวครั้งเดียว เส้นใยมีความสั้น ยาว ปนกัน ผ้าย่อนข้างหยาบ บริเวณที่ถูกรน้ำหนักกดทับ เช่น ข้อศอก เข่า ก้น มักจะเป็น โป่งเป็นลู่และเรียบเป็นมัน

ผ้าที่ผลิตจากด้าย Worsted เรียก Worsted fabric ทำจากเส้นใยที่ผ่านการสาวสองครั้ง เส้นใยเล็ก ยาวละเอียด ด้ายเข้าเกลียวแน่น เนื้อผ้าเบา ละเอียด ราคาแพงกว่า Woolen มาก

2.9 สรุปแนวทางในการออกแบบ

สรุปเทคนิคการสร้างลวดลายผ้าและการตัดเย็บที่เป็นไปได้ น่าสนใจและเหมาะสมในการนำมาใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์

2.9.1 การตัดเย็บเน้นความประณีต รวมถึงรายละเอียด คุณภาพในการตัดเย็บ เพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความแข็งแรงและความสวยงามที่เป็นรายละเอียดที่ซ่อนอยู่ในตัวผลิตภัณฑ์

2.9.2 ลวดลายเกิดจากการย้อมสีธรรมชาติคือ ครามและมะเกลือ โดยใช้แรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ลวดลายจากต้นไม้ ทั้งลวดลาย พื้นผิว

2.9.3 เทคนิคการทำบาติก เพื่อสร้างลวดลายต่างๆ ให้กับผลิตภัณฑ์

2.9.4 เทคนิคการฟอกย้อมแบบ sand wash และ stone wash เพื่อเพิ่มความน่าสนใจให้กับชิ้นงานที่เป็นเสื้อผ้าผู้ชาย ทั้งสีสันทันและพื้นผิว

2.9.5 เทคนิคการปัก เย็บมือ สร้างลวดลายและพื้นผิวที่สวยงามให้กับผลิตภัณฑ์ รวมทั้งสร้างเอกลักษณ์ที่ไม่เหมือนใครในท้องตลาด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

การพัฒนาการออกแบบ

3.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

จากข้อมูลที่ได้ค้นคว้าและศึกษามานั้นได้นำมาทดลองด้วยเทคนิคต่างๆและสรุปผลเพื่อพร้อมที่จะนำไปใช้ในการออกแบบผลิตภัณฑ์ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

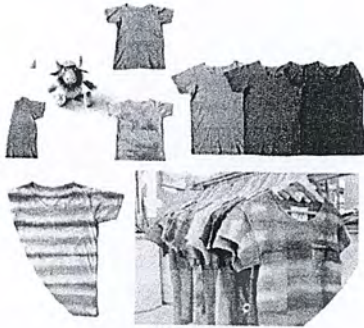

ภาพที่ 37 แสดงภาพสรุปประวัติของแบรนด์และแนวทางการออกแบบของผลิตภัณฑ์เดิม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงการออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอประเภทเครื่องแต่งกายสำหรับ
จากการย่อยสรีระชาติสำหรับแบรนด์ walk on the wild side
มายปีนรภมดี อาสาทางรัฐ 49020231

PRODUCT&PRICE

เสื้อยีน
สีล้วน (อ่อน) 380 - 400 บาท
สีล้วน (เข้ม) 420 บาท
มีตัวอักษร 480 บาท
เขียนมือ 860 บาท

before after
เสื้อยีนดก 380 - 480 บาท

ขนาด 850 บาท

ผ้าพันคอ 380 บาท

กระเป๋า
เขียนมือ 860 บาท
ขนาดเส้นผ่า 280 บาท
ขนาดใหญ่ 380 บาท

ภาพที่ 38 แสดงภาพรูปแบบผลิตภัณฑ์เดิมของแบรนด์ **walk on the wild side**

ภาพที่ 39 แสดงภาพแนวทางสวดลายและสีส้น รวมถึงกลุ่มเป้าหมายในการออกแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 การออกแบบและตกแต่งลวดลายบนพื้นผ้า

จากข้อมูลที่ได้เพื่อนำมาเป็นแนวทางนั้น ได้ทำการออกแบบลวดลายและการตกแต่งบนพื้นผ้าด้วยเทคนิคต่างๆ เพื่อสร้างมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์ โดยนำเทคนิคต่างๆมาประยุกต์ใช้กับการย้อมสีธรรมชาติ

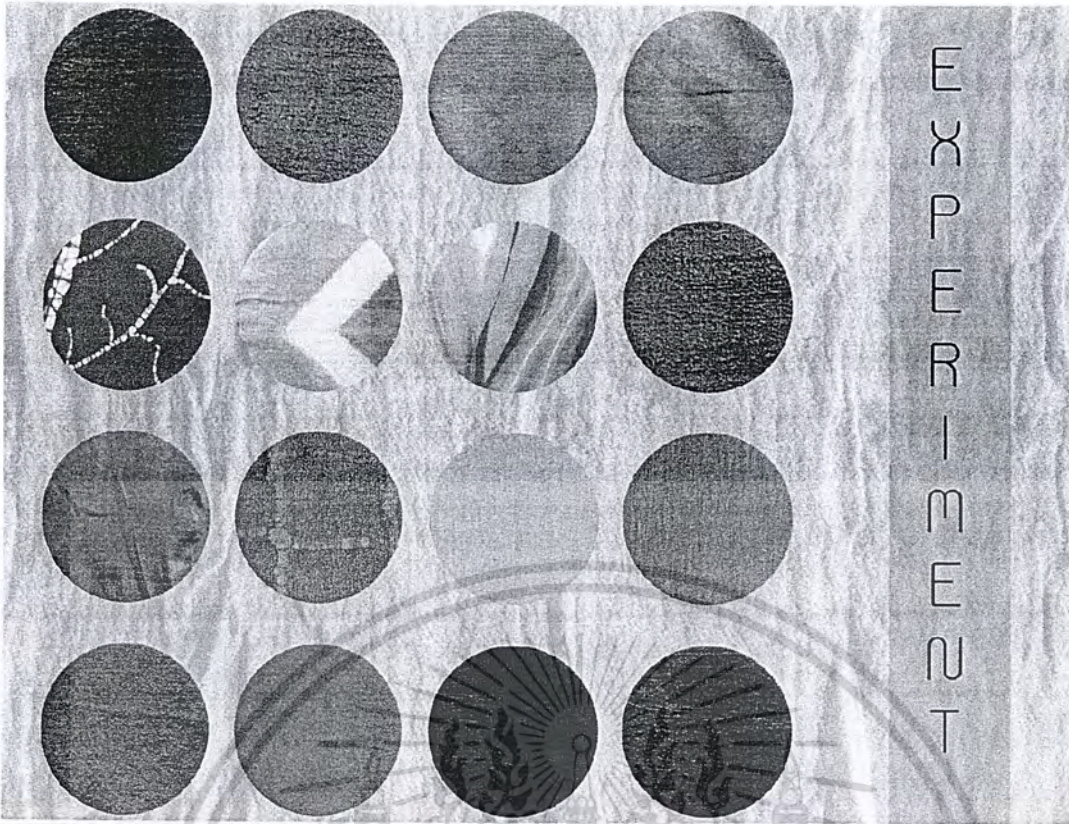
3.2.1 การออกแบบลวดลายขั้นต้น

ได้ทำการออกแบบลวดลายจากการทดลองย้อมผ้าด้วยครามและมะเกลือผสมผสานกับเทคนิคการตกแต่งบนพื้นผ้า โดยนำเอาแรงบันดาลใจจาก ต้น ไม้ และ ป่า มาใช้เป็นแนวทางในการออกแบบ

ภาพที่ 40 แสดงภาพลวดลายและแรงบันดาลใจที่นำมาใช้ในการออกแบบ

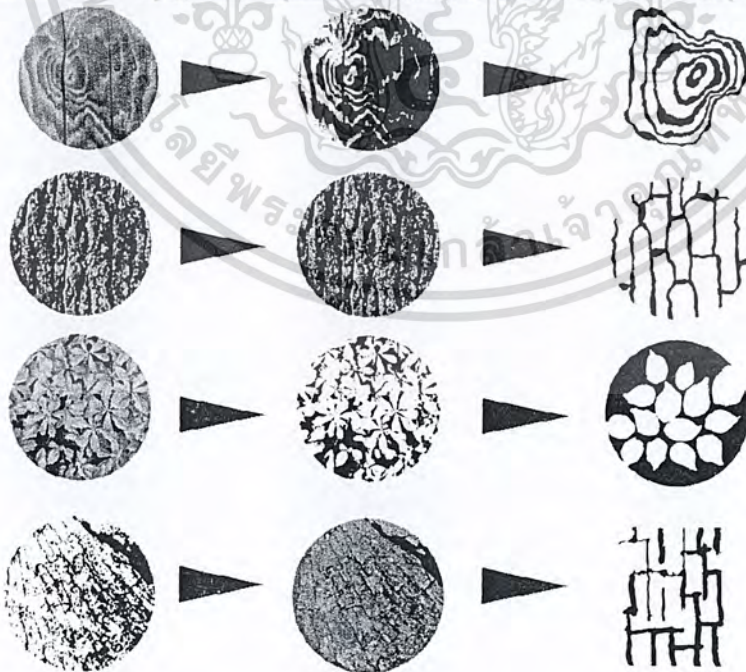
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 41 แสดงภาพการทดลองย่อยด้วยक्रमและมะเกลือ

โครงการออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอประเภทเครื่องแต่งกายลำลองบุรุษ
จากการย่อยสัรรวมชาติสำหรับแบรนด์ wall · on the wild side
นายพัฒนภานต์ อักษรเจริญ ๔9๐2๐3๘

SKETCH DESIGN

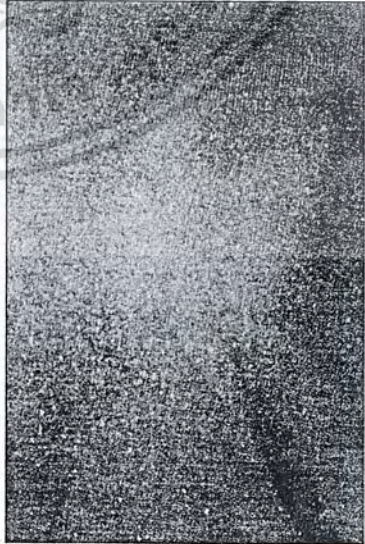
ภาพที่ 42 แสดงภาพลวดลายที่นำมาใช้ในการออกแบบและตกแต่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.2 การพัฒนาลวดลาย

การออกแบบลวดลายและการทดลองทำเทคนิคขั้นต้นนั้น ทำให้ได้ทราบถึงผลและลวดลายต่างๆที่ได้กับสีผ้า จึงทำให้เกิดการพัฒนาลวดลายเพิ่มมากขึ้นและนำเทคนิคที่แปลกใหม่ที่แตกต่างจากการย้อมโดยทั่วไปมาใช้ในการออกแบบ

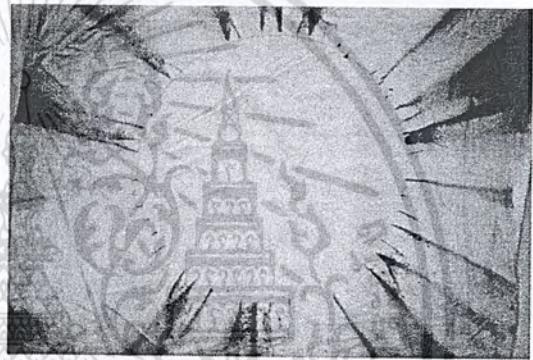
ตารางที่ 8 แสดงการพัฒนาเทคนิคและลวดลาย

การทดลองทำเทคนิค	การพัฒนาเทคนิคและลวดลาย
<p data-bbox="80 659 163 696"><u>การฟั่น</u></p> 	 <p data-bbox="808 1284 1128 1321">การฟั่นเป็นจุดๆด้วยมะเกลือ</p> <p data-bbox="739 1888 1201 1925">การฟั่นด้วยมะเกลือแล้วฟั่นด้วยสารกัตตี</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพ่นแล้วหยดด้วยสารกักตึ

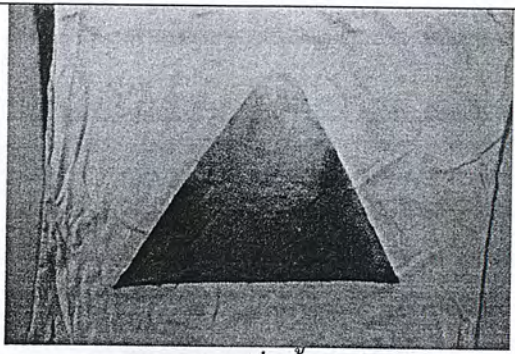

การเนาเป็นวงกลมแล้วพ่น

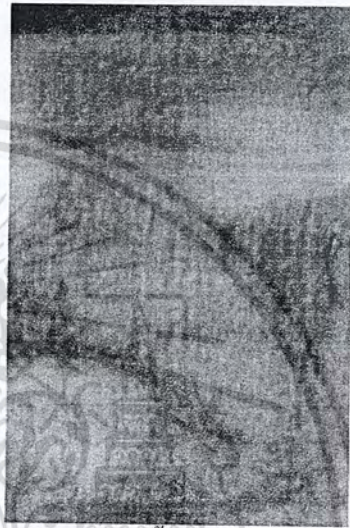

การกัสนึเป็นลายแล้วพ่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญเอตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเขียนเทียนเพื่อกันสีแล้วพ่น

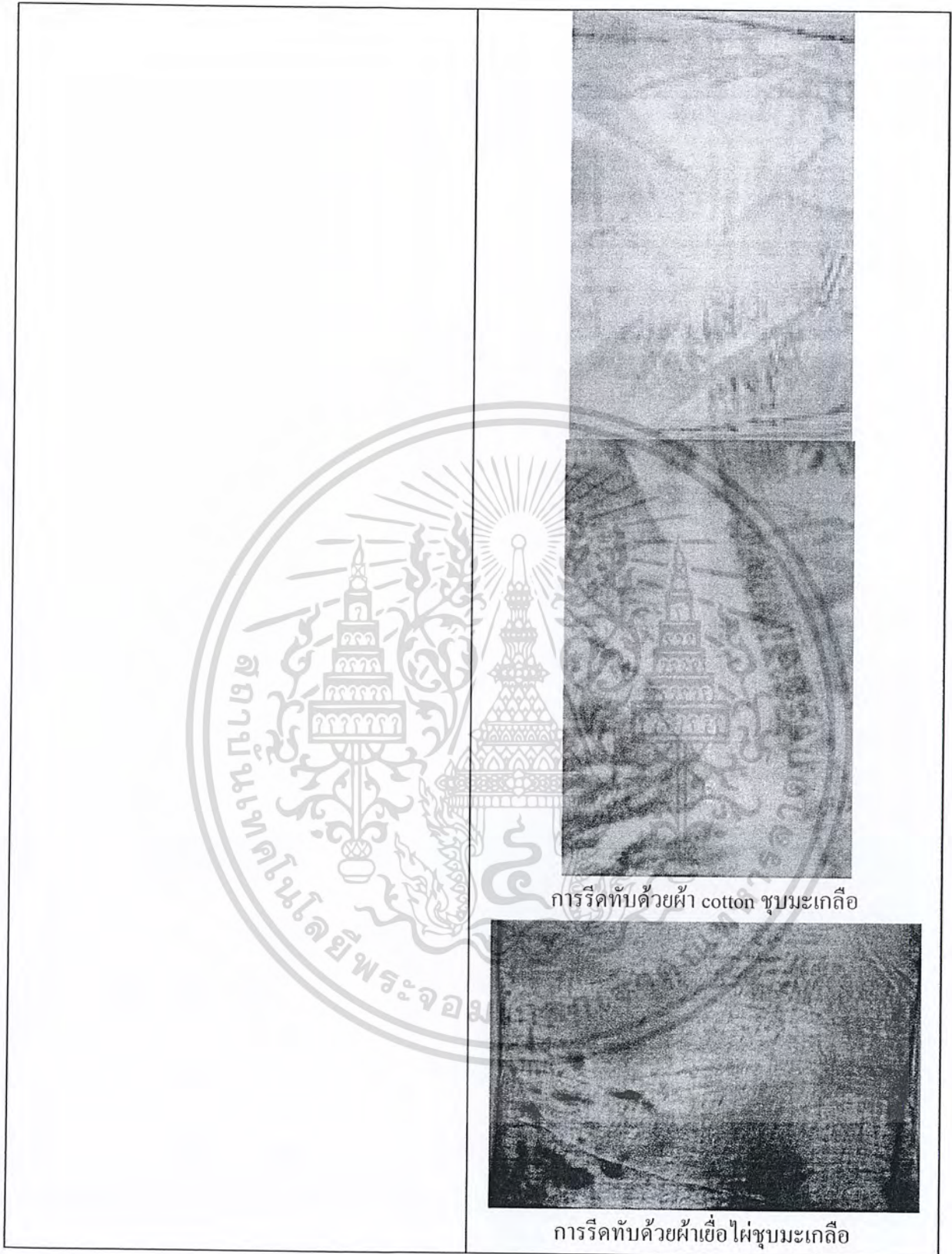
การวางต้นสีแล้วพ่น

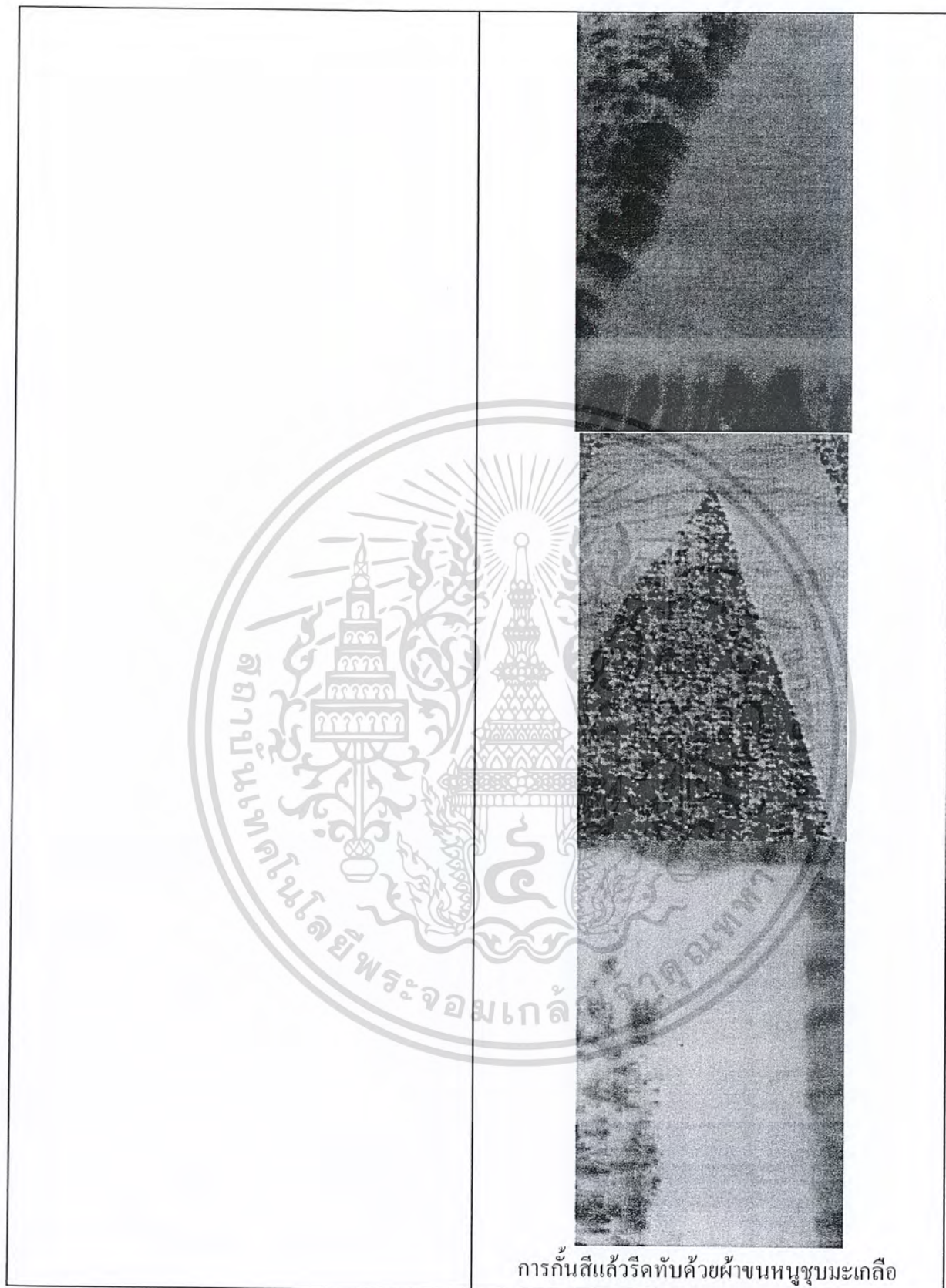
การรีดทับด้วยผ้าขนหนูชุบมะเกลือ

การรีดทับด้วยผ้าชุบมะเกลือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

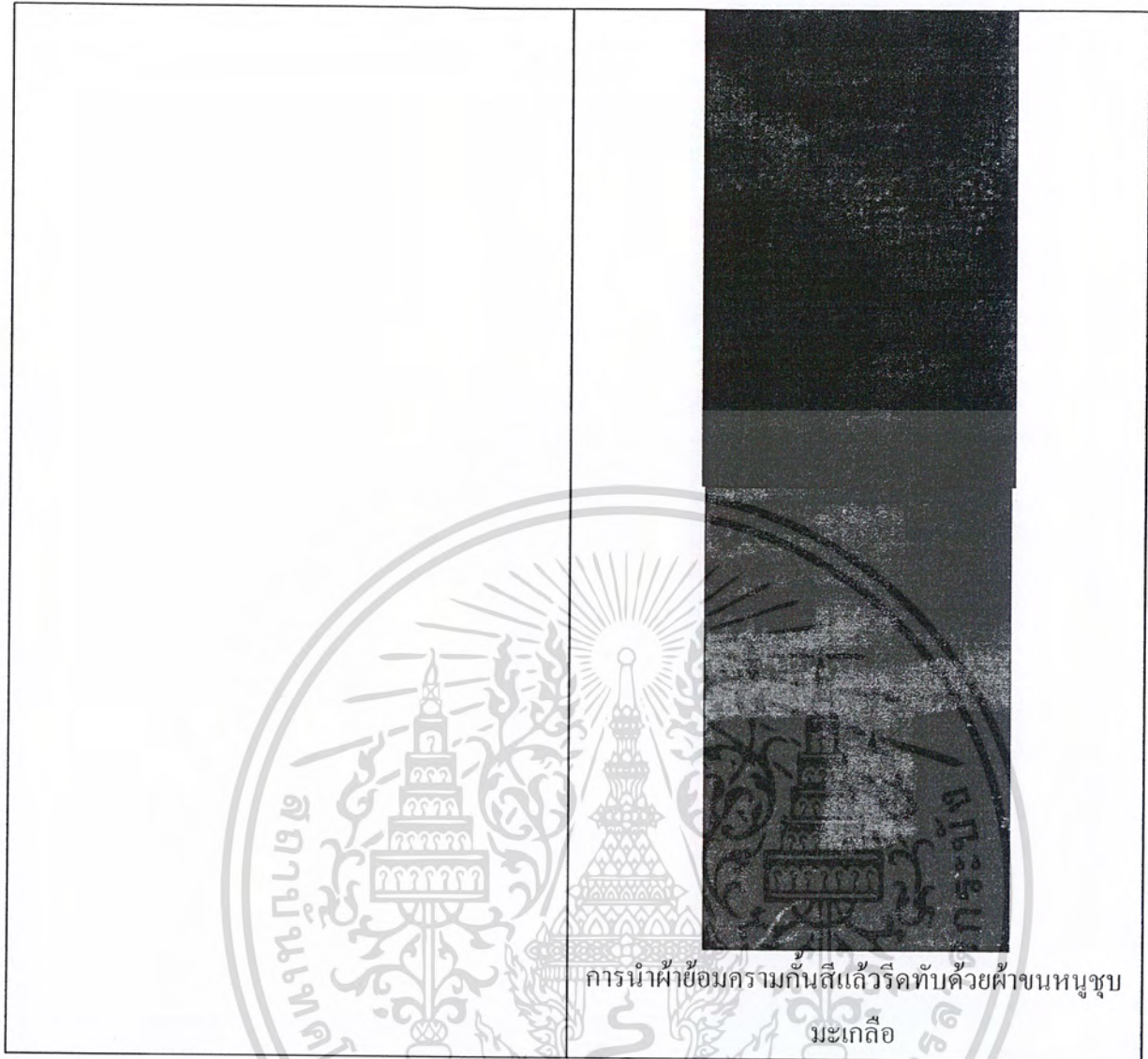

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การกันสีแล้วรีดทับด้วยผ้าขนหนูชุบมะเกลือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

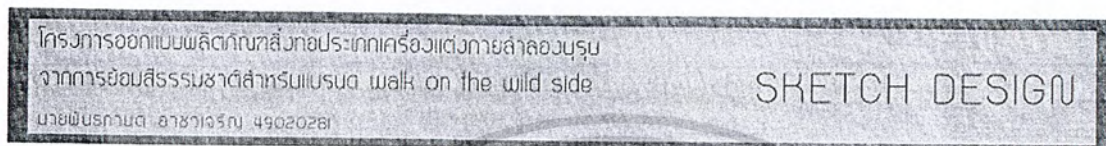

การนำผ้าข้อมक्रमกันสีแล้วรีดทับด้วยผ้าขนหนูชุบ
มะเกลือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 การออกแบบผลิตภัณฑ์

การออกแบบผลิตภัณฑ์โดยการนำเอาวดลายและเทคนิค รวมถึงแรงบันดาลใจมาใช้ในการออกแบบผลิตภัณฑ์ ซึ่งประกอบด้วย เสื้อยืดแขนสั้น เสื้อยืดแขนยาว กางเกงขาสั้น กางเกงขายาว กระเป๋า หมวก และผ้าพันคอ รวมทั้งหมด 11 ชิ้น

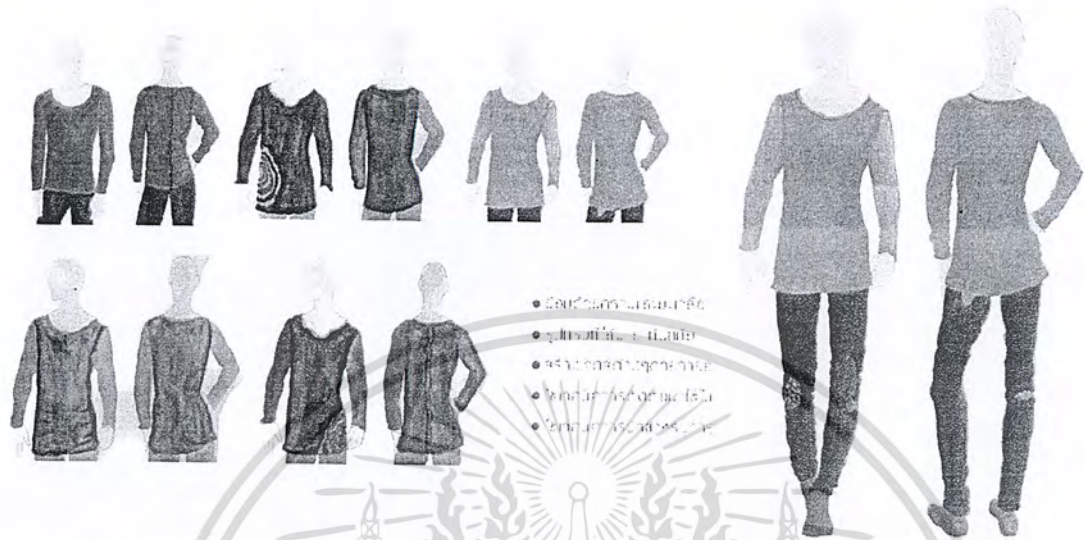

ภาพที่ 43 แสดงภาพการออกแบบผลิตภัณฑ์(เสื้อยืดแขนสั้น)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงการออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอประเภทเครื่องแต่งกายลำลองบุรุษ
จากการยอมรับธรรมชาติสำหรับแบรนด์ walk on the wild side
นายพนรณต์ อาชาวรรณ 49020281

SKETCH DESIGN

ภาพที่ 44 แสดงภาพการออกแบบผลิตภัณฑ์(เสื้อยืดแขนยาว)

โครงการออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอประเภทเครื่องแต่งกายลำลองบุรุษ
จากการยอมรับธรรมชาติสำหรับแบรนด์ walk on the wild side
นายพนรณต์ อาชาวรรณ 49020281

SKETCH DESIGN

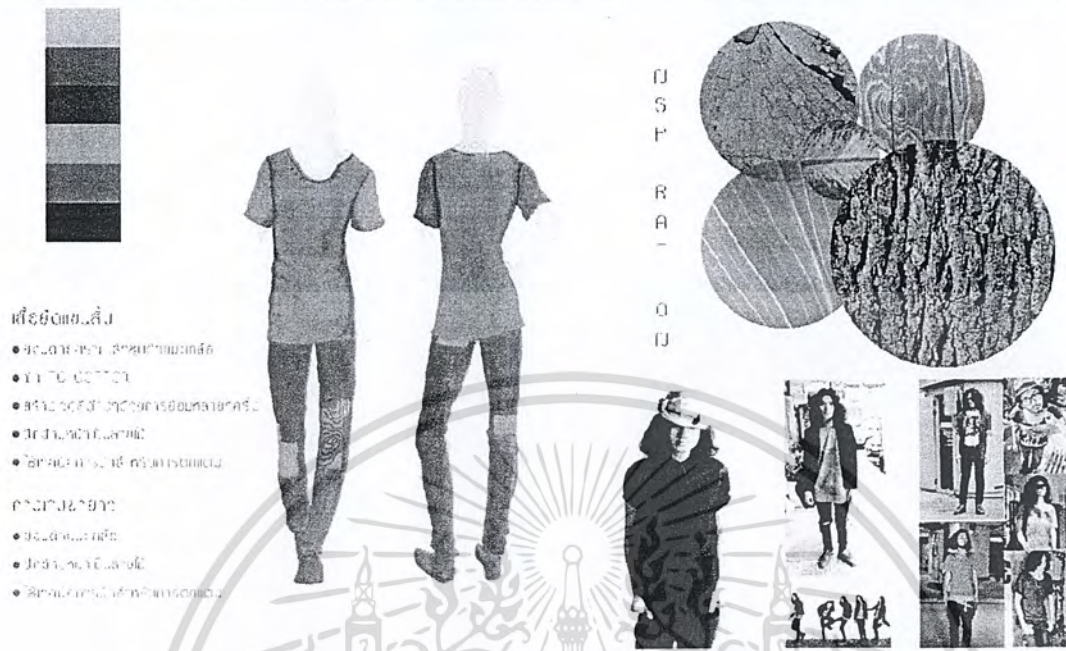

ภาพที่ 45 แสดงภาพการออกแบบผลิตภัณฑ์(หมวก)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงการออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอประเภทเครื่องแต่งกายลำลองบุรุษ
จากการขอมัธยมศึกษาสำหรับแบรนด์ **walk or the wild side**
นายพัฒนภนต์ อาษาเจริญ 49020281

FIX DESIGN

ภาพที่ 46 แสดงภาพการออกแบบผลิตภัณฑ์(เสื้อยืดแขนสั้นและกางเกงขาสั้น)

โครงการออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอประเภทเครื่องแต่งกายลำลองบุรุษ
จากการขอมัธยมศึกษาสำหรับแบรนด์ **walk or the wild side**
นายพัฒนภนต์ อาษาเจริญ 49020281

FIX DESIGN

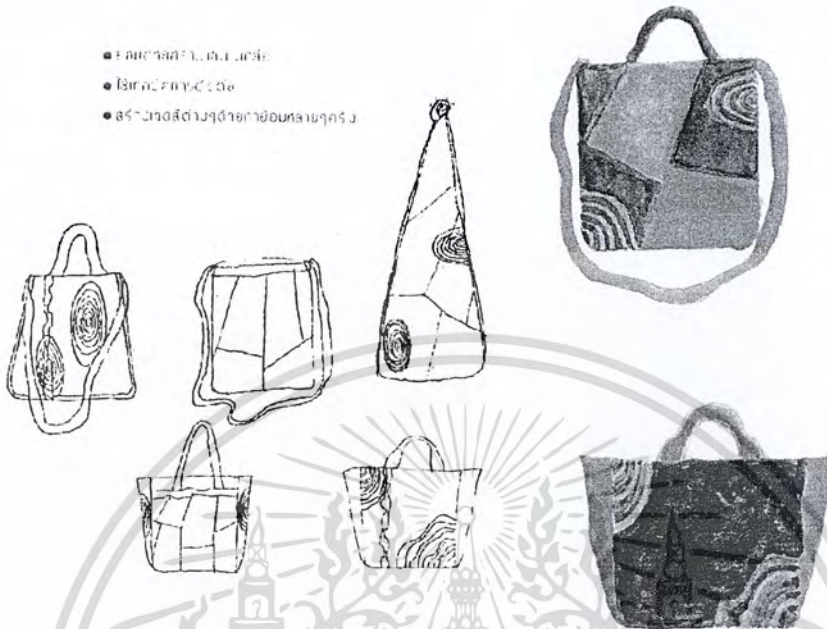
ภาพที่ 47 แสดงภาพการออกแบบผลิตภัณฑ์(เสื้อยืดแขนสั้นและกางเกงขาสั้น)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงการออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอประเภทเครื่องแต่งกายลำลองบุรุษ
จากการเยี่ยมชมธรรมชาติสำหรับแบรนด์ walk on the wild side
นายไพโรจน์ เกษมเจริญ 49520281

SKETCH DESIGN

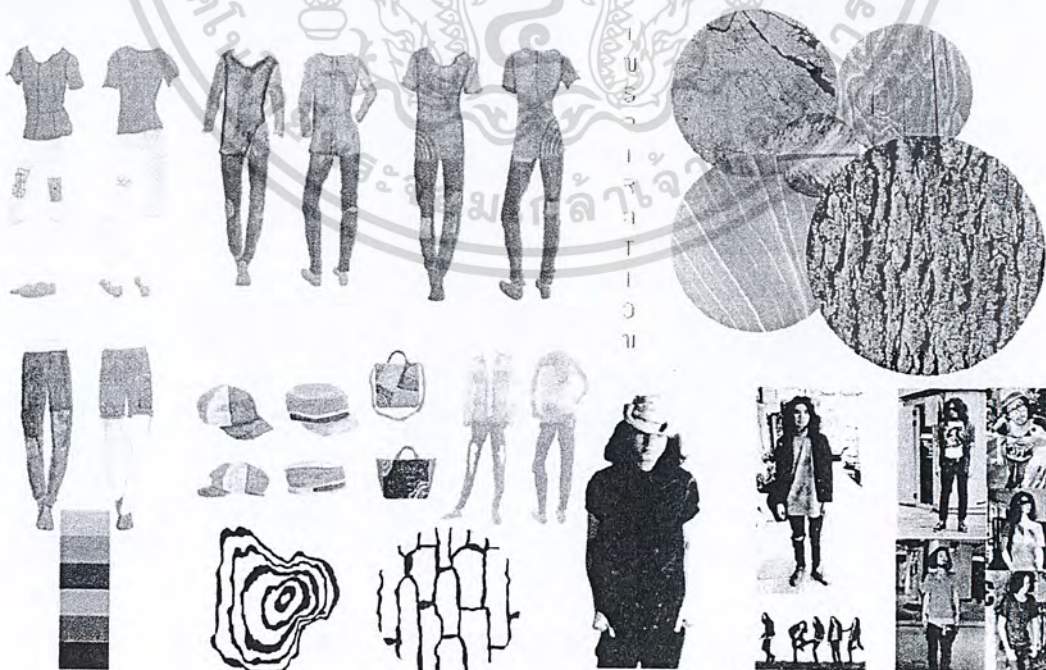
- ผสมผสานสีและลวดลาย
- ใช้วัสดุหลายชนิด
- สร้างจุดดึงดูดสายตาภายนอกหลายจุด

ภาพที่ 48 แสดงภาพการออกแบบผลิตภัณฑ์(กระเป๋า)

โครงการออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอประเภทเครื่องแต่งกายลำลองบุรุษ
จากการเยี่ยมชมธรรมชาติสำหรับแบรนด์ walk on the wild side
นายไพโรจน์ เกษมเจริญ 49520281

FIX DESIGN

ภาพที่ 49 แสดงภาพภาพรวมของผลิตภัณฑ์ทั้งหมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4 สรุปผลการออกแบบและความเห็นของคณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์

3.4.1 การตัดเย็บเสื้อผ้า ไม่เรียบร้อย ชุดที่ได้โครงเสื้อไม่สวย

3.4.2 เนื้อผ้าไม่เหมาะกับการตัดเสื้อ ทำให้เสื้อไม่คงรูปทรง

3.4.3 เพิ่มเทคนิคให้มีความแปลกใหม่มากขึ้น ผลผลิตงานที่ได้มีแต่การซ้อนและมัดซ้อน

3.4.4 ลายที่ปักใหญ่เกินไป ไม่มีความสวยงาม

3.4.5 รูปร่างเสื้อที่มีความสวยงามเพื่อนำมาใช้ในการออกแบบ

3.4.6 ทรงของกางเกงเชยและล้าสมัย

3.4.7 ทดลองหาเทคนิคใหม่ๆเพิ่มมากขึ้น ให้มีความแปลกใหม่กว่าผลิตภัณฑ์ซ้อนด้วยสีธรรมชาติทั่วไป

ในท้องตลาด แนวทางที่ทำยังไม่มีแปลกใหม่และแตกต่างจากผลิตภัณฑ์ทั่วไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การนำเสนอผลงานการออกแบบ

การนำเสนอผลงานขั้นตอนสุดท้ายหลังจากได้ปรับปรุงผลงานตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ
ตรวจวิทยานิพนธ์ ซึ่งประกอบด้วย

- 4.1 รายละเอียดของผลิตภัณฑ์ประกอบด้วย ภาพถ่าย เทคนิคและสวดลาย วัสดุที่นำมาใช้
- 4.2 การประเมินราคา
- 4.3 ภาพถ่ายผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

4.1 รายละเอียดผลิตภัณฑ์

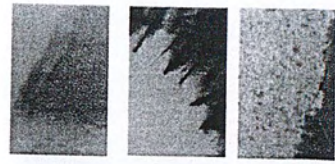

โครงการออกแบบผลิตภัณฑ์สวมใส่จากเครื่องแต่งกายลวดลายภูมิปัญญา
สำหรับแบรนด์ walk on the wild side

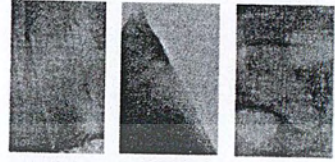
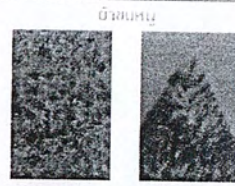
นายพนรณนที อาชวเจริญ 49020281

ภาพที่ 50 แสดงแผ่นนำเสนอลวดลายที่นำมาใช้ในการออกแบบ

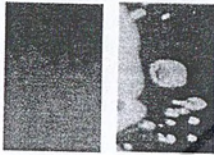
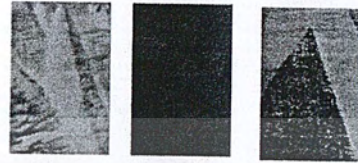
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

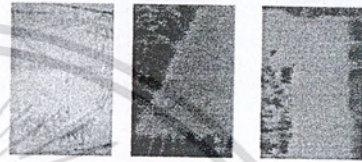
รัดด้วยความร้อน

cotton

การพ่น

โครงการออกแบบผลิตภัณฑ์ศิลปกรรม ภาควิชาศิลปการออกแบบสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สำหรับแบรนด์ walk on the wild side

นายพนรดาภรณ์ งามวาจา 49020281

ภาพที่ 51 แสดงแผ่นนำเสนอเทคนิคที่นำมาใช้ในการออกแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

walk on the wild side

T-SHIRT

TROUSERS

SHORTS

DETAIL

HAT

BAG

SCARF

ลายสามเหลี่ยม

วัสดุ : ฝ้ายยืด cotton 100%

เทคนิค : วัสดุ pattern และลายสวมบนผ้ายืดกับชิ้น
จากนิตยสารเกี่ยวกับแฟชั่นสลับบนส่วนต่างๆ
ทั้งด้านหน้า ด้านหลัง และแขนเสื้อ
ส่วนที่ไม่ได้ทับกันด้วยตะเข็บ
บริเวณชายใช้การรันสีและการพับสี

โครงการออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอประเภทเครื่องแต่งกายจากแรงบันดาลใจจากธรรมชาติ
สำหรับแบรนด์ walk on the wild side

วิทยานิพนธ์ 49020281
นายพัฒนภณ อาวเวริศ

ภาพที่ 52 แสดงแผ่นนำเสนอที่ 1 รายละเอียดผลิตภัณฑ์เสื้อยืดแขนสั้นคอกลม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

walk on the wild side

T-SHIRT

TROUSERS

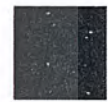
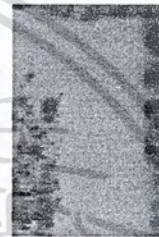
SHORTS

DETAIL

HAT

BAG

SCARF

ลายสีเหลี่ยม

วัสดุ ฝ้ายดีเซล 100%

เทคนิค ตัดกระดาษและผ้าขนหนูเป็นรูปสี่เหลี่ยม

วางกระดาษเพื่ออันสี่ลงบนเสื้อ

จากนั้นนำผ้าขนหนูมาเย็บเย็บแล้วรัดกับลงบนเสื้อ

ด้วยหลังใช้มะเกลือพันกั้วนั้นรวมกั้วตะเข็บภายใน

โครงการออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอประยุกต์จากผ้าลายกราฟิกสีธรรมชาติ

สำหรับแบรนด์ walk on the wild side

นายพินรณต์ อาชวเจริญ 49020281

ภาพที่ 53 แสดงแผ่นนำเสนอที่ 2 รายละเอียดผลิตภัณฑ์เสื้อยืดแขนสั้นคอวี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

walk on the wild side

T-SHIRT

TROUSERS

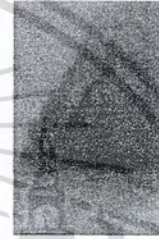
SHORTS

DETAIL

HAT

BAG

SCARF

ลายวงกลม

วัสดุ : ผ้าฝ้าย cotton 100%

ลักษณะผ้าเป็นรูปวงกลมขนาดเล็ก
โดยให้กระดาษอยู่ด้านหลังแล้วนำลวดลาย
จากมันพิมพ์ออกมาแล้วพับเป็นรูป
แบบวงกลม

โครงการออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอประเภทเสื้อผ้าสายแฟชั่นสำหรับแบรนด์ walk on the wild side

นายเพิ่มภรณ์ อาชวเรศ 49020281

ภาพที่ 54 แสดงแผ่นนำเสนอที่ 3 รายละเอียดผลิตภัณฑ์เสื้อยืดแขนยาวคอกลม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

walk on the wild side

T-SHIRT

TROUSERS

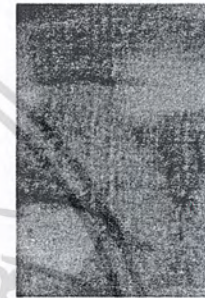
SHORTS

DETAIL

HAT

BAG

SCARF

วัสดุ : ผ้า cotton 100%
 กระดุมไม้
 เทคนิค : พิมพ์ลายสีลงบนผ้าและทำสิ่ง
 ของความเบาด้วยไฟฟุ้งละอองเกลือและต้นไม้นาๆ

โครงการออกแบบผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายสำหรับร้านกาแฟธรรมชาติ
 สำหรับแบรนด์ walk on the wild side

นายพรกานต์ ชาญวารณ 49020281

ภาพที่ 55 แสดงแผ่นนำเสนอที่ 4 รายละเอียดผลิตภัณฑ์กางเกงขายาว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

walk on the wild side

T-SHIRT

TROUSERS

SHORTS

DETAIL

HAT

BAG

SCARF

วัสดุ ผ้า ลินิน 100%
 กระดุมไม้
 ฝาปิด โป้เคมแบบธรรมชาติทำขึ้นด้วยตะเกียบ
 ขอบกางเกงด้านในมีตะกั่วช่วยป้องกันคราบ
 เพื่อให้ง่ายดาย ๓๘๕๔ จากนิพมกัณณะสือเป็ยตๆ

โครงการออกแบบคอลเลกชันทอทอว ไรทกรองเท้าทำด้วยผ้าลินินจากธรรมชาติ
 สำหรับแบรนด์ walk on the wild side

นายพันธานต์ ฮางวเรศ 49U2028.1

ภาพที่ 56 แสดงแผ่นนำเสนอที่ 5 รายละเอียดผลิตภัณฑ์กางเกงขาสั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

walk on the wild side

T-SHIRT

TROUSERS

SHORTS

DETAIL

HAT

BAG

SCARF

วัสดุ : ผ้าฝ้ายลายสลับสี

ผ้าฝ้ายสักวีนัดกางเกง

เทคนิค : ย้อมด้วยครามแล้วรดกวางด้วยยาเขียวและเกลือ
ขยี้จนเกิดภาพหมึกตัวตัวไม่จอกและดำใน
ใช้ย้อมด้วยครามใช้สั้่น

โครงการออกแบบผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับเครื่องแต่งกายสาขานิตยศาสตร์สมัยใหม่
สำหรับแบรนด์ walk on the wild side

นายพัฒนภานต์ อ้าวเจริญ 49020281

ภาพที่ 58 แสดงแผ่นนำเสนอที่ 7 รายละเอียดผลิตภัณฑ์หมวกสีฟ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

walk on the wild side

T-SHIRT

TROUSERS

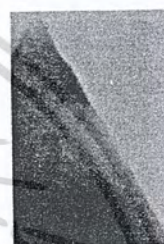
SHORTS

DETAIL

HAT

BAG

SCARF

วัสดุ : ผ้า ลักเกอร์
 ลักษณะ : พิมพ์ลายแบบตัวพิมพ์ ลวด
 ลวด ลวด ใช้เทคนิคการทอที่เก๋
 การดัดตัวผ้าให้สวย
 การเก็บตัวผ้าให้เรียบร้อย
 การพับด้วยมือทำ

โครงการออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอประเภทเครื่องนุ่งห่มสำหรับแบรนด์ walk on the wild side

นายพัฒนชาติ วาชรารณ 49020281

ภาพที่ 59 แสดงแผ่นนำเสนอที่ 8 รายละเอียดผลิตภัณฑ์กระเป๋าสีน้ำตาล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

walk on the wild side

T-SHIRT

TROUSERS

SHORTS

DETAIL

HAT

BAG

SCARF

วัสดุ : ผ้าเย็บได้

ส่วนหมวกเทียม

มี cotton ชัดในกระเป๋าคาด

สี

ลายฉลุ

เนื้อผ้าเย็บด้วยเครื่องโตะ 3 เหวสตี

กับสีด้วยแทนเป็นลวดลายต่างๆ

ทำด้วยหมวกริมทะเล่อ.เสิร์ดกับสมบ.เงา

นำลวดลาย.และสีที่แตกต่างกันเป็นส่วนต่าง

โครงการออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอและสิ่งทอพร้อมแต่งกายสำหรับอาชีพช่างศิลปะรวมตัว
สำหรับแบรนด์ walk on the wild side

ฝ่ายศิลปกรรมดี อวชวกรณ 49020281

ภาพที่ 60 แสดงแผ่นนำเสนอที่ 9 รายละเอียดผลิตภัณฑ์กระเป๋าสีฟ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

walk on the wild side

T-SHIRT

TROUSERS

SHORTS

DETAIL

HAT

BAG

SCARF

วัสดุ : ผ้าฝ้ายผสมใยไหม
 กางเกง : ยีนส์ดำสีเข้มกับกระดุม
 วัสดุ : ไนลอนลวดลายกราฟิก
 ผลิตด้วยช่างเย็บเย็บเย็บ
 ทำด้วยน้ำร้อน

โครงการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่วังทอง-ตาก ที่รวมเข้ากับวิถีชีวิตของชนบท
 สำหรับแบรนด์ walk on the wild side

นายพินิจานต์ อักษรเจริญ 49020281

ภาพที่ 61 แสดงแผ่นนำเสนอที่ 10 รายละเอียดผลิตภัณฑ์ผ้าพันคอสีฟ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

walk on the wild side

T-SHIRT

TROUSERS

SHORTS

DETAIL

HAT

BAG

SCARF

วัสดุ: ผ้าฝ้ายผสมขน

ราคา: 650 บาท
 ผลิตโดยช่างฝีมือ
 ไทย

โครงการออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ: ออกแบบโดยภาควิชาออกแบบและศิลปกรรม
 สำหรับแบรนด์ walk on the wild side

นายพนรชานต์ อาชวเรณู 49020281

ภาพที่ 62 แสดงแผ่นนำเสนอที่ 11 รายละเอียดผลิตภัณฑ์ผ้าพันคอลี้น้ำตาล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 การประเมินราคา

walk on the wild side

T-SHIRT

TROUSERS

SHORTS

HAT

BAG

SCARF

ประเมินราคา

แสดงราคาต้นทุนวัสดุที่ใช้ในการผลิตเสื้อยืดคอกลม 1 ชิ้น

แสดงค่าแรงรายทที่ใช้ในการผลิตเสื้อยืดคอกลม 1 ชิ้น

วัสดุ	ราคาต่อหน่วย	จำนวน	ราคา(บาท)
1. ผ้ายีสขาว	เมตรละ 40 บาท	1 เมตร	40
รวม			40

รายการ	ราคาต่อหน่วย	จำนวน	ราคา(บาท)
1. ค่าแรงตัดเย็บ	ชุดละ 60 บาท	1 ชุด	60
2. ค่าแรงย้อมสีและ ทำขอบเสย	ชุดละ 100 บาท	1 ชุด	100
3. ค่าความเสื่อมสภาพ ของเครื่องจักร	ชุดละ 50 บาท	1 ชุด	50
รวม			210

ราคากั๊วมดกั๊วใช้ในการผลิตเสื้อยืดคอกลม 1 ชิ้น กั๊วกั๊ว 250 บาท

รวมค่าภาษี 7% 17.50 บาท

ราคาขาย 700 บาท

กำไร 432.50 บาท

การออกแบบผลิตภัณฑ์เสื้อผ้า จากโครงร่างผลิตภัณฑ์ความเหมาะสมราคา

ทำเสื้อยืด walk on the wild side

นายพินธนาถ์ อาวเจริญ 49020281

ภาพที่ 63 แสดงแผ่นนำเสนอที่ 12 ราคาผลิตภัณฑ์เสื้อยืดคอกลม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

walk on the wild side

T-SHIRT

TROUSERS

SHORTS

ประเมินราคา

HAT

BAG

SCARF

แสดงราคาต้นทุนวัสดุที่ใช้ในการผลิตเสื้ออีกคอลั้ว 1 ชิ้น

แสดงค่าแรงเวลาที่ใช้ในการผลิตเสื้ออีกคอลั้ว 1 ชิ้น

วัสดุ	ราคาต่อหน่วย	จำนวน	ราคา(บาท)
1. ผ้ายีนส์ขาว	เมตรละ 40 บาท	1 เมตร	40
รวม			40

รายการ	ราคาต่อหน่วย	จำนวน	ราคา(บาท)
1. ค่าแรงตัดเย็บ	ชุดละ 60 บาท	1 ชุด	60
2. ค่าแรงทอเส้นและ ค่าวัสดุสาย	ชุดละ 50 บาท	1 ชุด	50
3. ค่าวางเชื่อมสภาพ ของเครื่องจักร	ชุดละ 50 บาท	1 ชุด	50
รวม			160

ราคาต้นทุนที่ใช้ในการผลิตเสื้อยีนส์อีก 1 ชิ้นเท่ากับ 230 บาท
รวมค่าภาษี 7% 14 บาท
ราคาขาย 550 บาท
กำไร 336 บาท

การถอดแบบผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปจากตัวอย่างต้นแบบด้วยเครื่องจักรราคา 500 บาท
สำหรับ เสื้อ กั walk on the wild side

นายพินิจกานต์ อาชวเจริญ 49023281

ภาพที่ 64 แสดงแผ่นนำเสนองานที่ 13 ราคาผลิตภัณฑ์เสื้อยีนส์คอกัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

walk on the wild side

T-SHIRT

TROUSERS

SHORTS

ประเมินราคา

HAT

BAG

SCARF

แสดงรายการสินค้าที่ใช้ในการผลิตเสื้อยืดคอกลมแขนยาว 1 ชิ้น

วัสดุ	ราคาต่อหน่วย	จำนวน	ราคา(บาท)
1. ผ้ายัดสีขาว	เมตรละ 40 บาท	1 เมตร	40
รวม			40

แสดงค่าแรงที่ใช้ในการผลิตเสื้อยืดคอกลมแขนยาว 1 ชิ้น

รายการ	ราคาต่อหน่วย	จำนวน	ราคา(บาท)
1. ค่าแรงตัดเย็บ	ชุดละ 60 บาท	1 ชุด	60
2. ค่าแรงเย็บสี่เหลี่ยมและ ทำซอกปลาย	ชุดละ 20 บาท	1 ชุด	20
3. ค่าความเสียหาย ของเครื่องมือ	ชุดละ 50 บาท	1 ชุด	50
รวม			130

ราคาก่อนหักภาษีที่ใช้ในการผลิตเสื้อยืดคอกลมแขนยาว 1 ชิ้นเท่ากับ 170 บาท
 รวมค่าภาษี 7% 11.9 บาท
 ราคาขาย 500 บาท
 กำไร 318.10 บาท

โครงการออกแบบผลิตภัณฑ์สำหรับผลิตภัณฑ์เครื่องแต่งกายจากผ้าใยสังเคราะห์

สำหรับแบรนด์ walk on the wild side

นายพริชชานต์ อักษรเจริญ 49020281

ภาพที่ 65 แสดงแผ่นนำเสนอที่ 14 ราคาผลิตภัณฑ์เสื้อยืดคอกลมแขนยาว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

walk on the wild side

T-SHIRT

TROUSERS

SHORTS

ประเมินราคา

HAT

BAG

SCARF

แสดงราคาค่าต้นทุนวัสดุที่ใช้ในการผลิตกางเกงชายยาว 1 ชั่ง

วัสดุ	ราคาต่อหน่วย	จำนวน	ราคา(บาท)
1. ผ้าฝ้าย	เมตรละ 150 บาท	1.20 เมตร	180
2. กระดุมไม้	เม็ดละ 3 บาท	เม็ด	3
รวม			183

แสดงค่าแรงงานที่ใช้ในการผลิตกางเกงชายยาว 1 ชั่ง

รายการ	ราคาต่อหน่วย	จำนวน	ราคา บาท
1. ค่าแรงตัดเย็บ	ชุดละ 250 บาท	1 ชุด	250
2. ค่าแรงย้อมสีและ กำจัดด้าย	ชุดละ 80 บาท	1 ชุด	80
3. ค่าความเสียหาย ของเครื่องจักร	ชุดละ 50 บาท	1 ชุด	50
รวม			380

ราคากัณฑ์ต้นทุนที่ใช้ในการผลิตกางเกงชายยาว 1 ชั่งเท่ากับ ๖63 บาท
รวมค่าภาษี 7% 35.41 บาท
ราคาขาย 1200 บาท
กำไร 597.59 บาท

โครงการออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ ประเภทเครื่องนุ่งห่มผ้าของนักเรียนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

สำหรับแบรนด์ walk on the wild side

หมายเลขงานต้นฉบับ 45020281

ภาพที่ 66 แสดงแผ่นนำเสนอที่ 15 ราคาผลิตภัณฑ์กางเกงชายยาว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

walk on the wild side

T-SHIRT

TROUSERS

SHORTS

ประเมินราคา

HAT

BAG

SCARF

แสดงราคาต้นทุนวัสดุที่ใช้ในการผลิตกางเกงขาสั้น 1 ชิ้น

วัสดุ	ราคาต่อหน่วย	จำนวน	รวม(บาท)
1. ผ้าฝ้าย	เมตรละ 150 บาท	0.75 เมตร	112.5
2. กระดุมไม้	เม็ดละ 3 บาท	2 เม็ด	6
	รวม		118.5

แสดงค่าแรงงานที่ใช้ในการผลิตกางเกงขาสั้น 1 ชิ้น

รายการ	ราคาต่อหน่วย	จำนวน	ราคา(บาท)
1. ค่าแรงตัดเย็บ	ชุดละ 250 บาท	1 ชุด	250
2. ค่าแรงย้อมสีและ ทำสวดลาย	ชุดละ 100 บาท	1 ชุด	100
3. ค่าความเสื่อมสภาพ ของเครื่องจักร	ชุดละ 50 บาท	1 ชุด	50
	รวม		400

ราคากันหมดที่ใช้ในการผลิตกางเกงขาสั้น 1 ชิ้นเท่ากับ 518.50 บาท

รวมภาษี 7% 36.30 บาท

ราคาขาย 1100 บาท

กำไร 545.20 บาท

โครงการออกแบบผลิตภัณฑ์สวมทอประเภทเครื่องแต่งกายจำลองบรรยากาศ
สำหรับแบรนด์ walk on the wild side

นายพนธกานต์ อ่างวณิชกุล 49BU281

ภาพที่ 67 แสดงแผ่นนำเสนอที่ 16 ราคาผลิตภัณฑ์กางเกงขาสั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

walk on the wild side

T-SHIRT

TROUSERS

SHORTS

HAT

BAG

SCARF

ประเมินราคา

แสดงราคาต้นทุนวัสดุที่ใช้ในการผลิตหมวก เสมี้นตาฬ 1 ซีน

วัสดุ	ราคาต่อหน่วย	จำนวน	ราคา(บาท)
1. ผ้าฝ้ายทอสายสีอม	เมตรละ 50 บาท	0.50 เมตร	25
2. ผ้ากึ่งด้ายในหมวก			5
รวม			30

แสดงค่าแรงงานที่ใช้ในการผลิตหมวกสีน้ำตาฬ 1 ซีน

รายการ	ราคาต่อหน่วย	จำนวน	ราคา(บาท)
1. ค่าแรงตัดเย็บ	ใบละ 25 บาท	1 ใบ	25
2. ค่าแรงย้อมสีและ ค่าวัสดุฝ้าย	ชุดละ 20 บาท	1 ชุด	20
3. ค่าความเสื่อมสภาพ ของเครื่องจักร	ชุดละ 50 บาท	1 ชุด	50
รวม			95

ราคาก่อนภาษีที่ใช้ในการผลิตหมวกสีน้ำตาฬ 1 ซีนเท่ากับ 125 บาท

รวมภาษี 7% 8.75 บาท

ราคาขาย 400 บาท

กำไร 266.25 บาท

การตรวจแบบแปลนของหมวกสีน้ำตาฬร่วมกับช่างออกแบบและช่างเย็บเสื้อผ้าของโรงงานเสื้อธรรมชาน

สำหรับแบรนด์ walk on the wild side

นายพีรชานต์ อารวมเจริญ 49020281

ภาพที่ 68 แสดงแผ่นนำเสนองานที่ 17 ราคาผลิตภัณฑ์หมวกสีน้ำตาฬ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

walk on the wild side

T-SHIRT

TROUSERS

SHORTS

HAT

BAG

SCARF

ประเมินราคา

แสดงราคาก่อนส่วนลดที่ใช้ในการผลิตหมวกสีฟ้า 1 ชิ้น

วัสดุ	ราคาต่อหน่วย	จำนวน	ราคา(บาท)
1. ผ้าฝ้ายทอลายสวยงาม	เมตรละ 50 บาท	0.50 เมตร	25
2. มีเทิร์น: 1 อันในหมวก			5
รวม			30

แสดงค่าแรงงานที่ใช้ในการผลิตหมวกสีฟ้า 1 ชิ้น

รายละเอียด	ราคาต่อหน่วย	จำนวน	ราคา(บาท)
1. ค่าแรงตัดเย็บ	ใบละ 25 บาท	1 ใบ	25
2. ค่าแรงเย็บสีและ ทำลวดลาย	ชุดละ 50 บาท	1 ชุด	50
3. ค่าความเสียหาย ของเครื่องจักร	ชุดละ 50 บาท	1 ชุด	50
รวม			125

ราคาต้นทุนที่ใช้ในการผลิตหมวกสีฟ้า 1 ชิ้นเท่ากับ 155 บาท

รวมค่าภาษี 7% 10.85 บาท

ราคาขาย 500 บาท

กำไร 334.15 บาท

กรมการส่งออกแบบลดต้นทุนที่กรมประมง การส่งออกแบบลดต้นทุนที่กรมประมง

หรือรับแบบลด walk on the wild side

งานพิมพ์สแกนต์ อาตมเจริณ 49020281

ภาพที่ 69 แสดงแผ่นนำเสนอสื่อที่ 18 ราคาผลิตภัณฑ์หมวกสีฟ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

walk on the wild side

T-SHIRT

TROUSERS

SHORTS

HAT

BAG

SCARF

ประเมินราคา

แสดงราคาต้นทุนวัสดุที่ใช้ในการผลิตกระเป๋าเป้สะพายหลัง 1 ชิ้น

แสดงจําหน่ายที่ใช้ในการผลิตกระเป๋าเป้สะพายหลัง 1 ชิ้น

วัสดุ	ราคาต่อหน่วย	จำนวน	ราคา(บาท)
1. ผ้า CANVAS	เมตรละ 65 บาท	1.50 เมตร	97.5
รวม			97.5

รายการ	ราคาต่อหน่วย	จำนวน	ราคา(บาท)
1. ค่าแรงตัดเย็บ	ใบละ 50 บาท	1 ใบ	50
2. ค่าแรงย้อมสีและ กำจัดกลิ่น	ชุดละ 80 บาท	1 ชุด	80
3. ค่าความเสียหาย ของเครื่องจักร	ชุดละ 50 บาท	1 ชุด	50
รวม			180

ราคาคือหมวกที่ใช้ในการผลิตกระเป๋าเป้สะพายหลัง 1 ชิ้นเท่ากับ 130 บาท

รวมค่าภาษี 7% 12.6 บาท

ราคาขาย 500 บาท

กำไร 307.4 บาท

การออกแบบผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวเนื่องกับผลิตภัณฑ์กระเป๋าเป้สะพายหลัง

การรับแบรนด์ walk on the wild side

นายพีรภพ ราชวงศ์ อาชวเจริญ 49020281

ภาพที่ 70 แสดงแผ่นนำเสนองานที่ 19 ราคาผลิตภัณฑ์กระเป๋าเป้สะพายหลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

walk on the wild side

T-SHIRT

TROUSERS

SHORTS

HAT

BAG

SCARF

ประเมินราคา

แสดงราคาก่อนหักมูลค่าที่ใช้ในการผลิตกระเป๋าใส่ผ้า 1 ชิ้น

วัสดุ	ราคาต่อหน่วย	จำนวน	ราคา(บาท)
1. ผ้าเย็บไซ้	หลาละ 40 บาท	1 หลา	40
2. สายหนังกว้าง 3 cm	เมตรละ 100 บาท	1 เมตร	100
3. ซิป	8 นิ้ว 10 บาท	8 นิ้ว	10
	19 นิ้ว 20 บาท	19 นิ้ว	20
4. ตะขอล็อก	ชิ้นละ 10 บาท	2 ชิ้น	20
รวม			190

แสดงค่าประมาณที่ใช้ในการผลิตกระเป๋าใส่ผ้า 1 ชิ้น

รายการ	ราคาต่อหน่วย	จำนวน	ราคา(บาท)
1. ค่าแรงตัดเย็บ	7 และ 50 บาท	1 ชิ้น	57
2. ค่าแรงค้อนสีและ กำลังวดลาย	ชุดละ 120 บาท	1 ชุด	120
3. ค่าความเสียหาย ขลุ่ยเครื่องจักร	ชุดละ 50 บาท	1 ชุด	50
รวม			227

ราคาก่อนหักมูลค่าที่ใช้ในการผลิตกระเป๋าใส่ผ้า 1 ชิ้นเท่ากับ 180 บาท

รวมค่าภาษี 7% 44.1 บาท

ราคาขาย 220 บาท

กำไร 475.9 บาท

กรมการส่งออกแบบลดค่าสินค้าประเภทเครื่องแต่งกายสำหรับประชาชน

สำหรับแบรนด์ walk on the wild side

นายพิษณุศักดิ์ อาสงเจริญ 49020201

ภาพที่ 71 แสดงแผ่นนำเสนอนี้ที่ 20 ราคาผลิตภัณฑ์กระเป๋าใส่ผ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

walk on the wild side

T-SHIRT

TROUSERS

SHORTS

ประเมินราคา

HAT

BAG

SCARF

แสดงราคาคำนวณวัสดุที่ใช้ในการผลิตผ้าพันคอสีน้ำตาล 1 ชิ้น

วัสดุ	ราคาต่อหน่วย	จำนวน	ราคา(บาท)
1. ผ้าเรยอนผสมผ้าฝ้าย	หลาละ 70 บาท	1 หลา	70
รวม			70

แสดงค่าแรงงานที่ใช้ในการผลิตผ้าพันคอสีน้ำตาล 1 ชิ้น

รายการ	ราคาต่อหน่วย	จำนวน	ราคา(บาท)
1. ค่าแรงตัดเย็บ	ชิ้นละ 20 บาท	1 ชิ้น	20
2. ค่าแรงย้อมสีและ กำจัดสีย้อม	ชุดละ 20 บาท	1 ชุด	20
3. ค่าความเสื่อมสภาพ ของเครื่องจักร	ชุดละ 50 บาท	1 ชุด	50
รวม			90

ราคาค่าขนส่งที่ใช้ในการผลิตผ้าพันคอสีน้ำตาล 1 ชิ้นเท่ากับ 160 บาท

รวมค่าภาษี 7% 11.2 บาท

ราคาขาย 450 บาท

กำไร 278.8 บาท

โครงการออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอประเภทเครื่องแต่งกายผ้าพันคอสีน้ำตาลธรรมชาติ

ผ้าพันคอแบรนด์ walk on the wild side

โดยพินิจกานต์ อาชวเจริญ 49020201

ภาพที่ 72 แสดงแผ่นนำเสนอที่ 21 ราคาค่าผลิตผ้าพันคอสีน้ำตาล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

walk on the wild side

T-SHIRT

TROUSERS

SHORTS

HAT

BAG

SCARF

ประเมินราคา

แสดงราคาต้นทุนวัสดุที่ใช้ในการผลิตผ้าพันคอสีฟ้า 1 ชิ้น

วัสดุ	ราคาต่อหน่วย	จำนวน	ราคา(บาท)
1. ผ้าเย็บขอบสับฝ้าย	หวายละ 70 บาท	1 หลา	70
รวม			70

แสดงค่าแรงงานที่ใช้ในการผลิตผ้าพันคอสีฟ้า 1 ชิ้น

รายการ	ราคาต่อหน่วย	จำนวน	ราคา(บาท)
1. ค่าแรงตัดเย็บ	ชิ้นละ 20 บาท	1 ชิ้น	20
2. ค่าแรงย้อมสีและ ค่าสวดสาร	ชุดละ 40 บาท	1 ชุด	40
3. ค่าความเสื่อมสภาพ พลา.เครื่องจักร	ชุดละ 50 บาท	1 ชุด	50
รวม			110

ราคากึ่งหมักที่ใช้ในการผลิตผ้าพันคอสีฟ้าต่าง 1 ชิ้นเท่ากับ 130 บาท
รวมค่าภาษี 7% 12.6 บาท
ราคาขาย 500 บาท
กำไร 307.4 บาท

การถอดแบบผลิตภัณฑ์ที่ใช้ไหม ราคาต่อหน่วยที่คำนวณได้ราคาต้นทุนผ้า

สำหรับแบบผ้า walk on the wild side

เก็บแฟ้มผลงานที่ ๒๕๖๓ ครีษ 49071281

ภาพที่ 73 แสดงแผ่นนำเสนองานที่ 22 ราคาผลิตภัณฑ์ผ้าพันคอสีฟ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 ภาพถ่ายผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

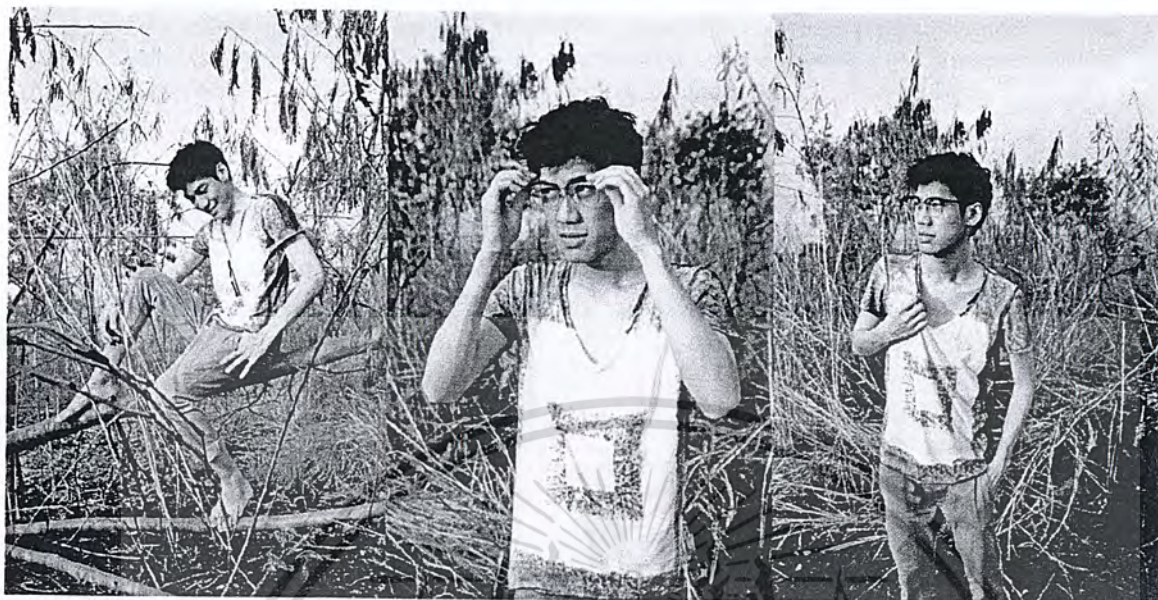

walk on the wild side **T - Shirt***dipped and airbrushed with ebony tree*

ภาพที่ 74 แสดงภาพถ่ายยืดคอกกลมขณะสวมใส่

walk on the wild side **T - Shirt***airbrushed with ebony tree*

ภาพที่ 75 แสดงภาพถ่ายยืดแขนยาวขณะสวมใส่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไมอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

walk on the wild side **T - Shirt***pressed with ebony tree*

ภาพที่ 76 แสดงภาพถ่ายยุคคอวี่ขณะสวมใส่

walk on the wild side **Trousers***dipped and airtrusterd with ebony tree*

ภาพที่ 77 แสดงภาพกางเกงขายาวขณะสวมใส่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Shorts

dyed with indigo and airbrushed with ebony tree

ภาพที่ 78 แสดงภาพกางเกงขาสั้นขณะสวมใส่

walk on the wild side

Hat

resist-dyeed and airbrushed with ebony tree

ภาพที่ 79 แสดงภาพหมวกขณะสวมใส่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Hat

died with indigo and pressed with ebony tree

ภาพที่ 80 แสดงภาพหมวกขณะสวมใส่

walk on the wild side

Bag

ayed with indigo and pressed with ebony tree

ภาพที่ 81 แสดงภาพกระเป๋าขณะสวมใส่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Bag

airbrushed with ebony tree

ภาพที่ 82 แสดงภาพกระเป๋าขณะสวมใส่

walk on the wild side

Scarf

pressed with ebony tree

ภาพที่ 83 แสดงภาพผ้าพันคอขณะสวมใส่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scarf

died with indigo and pressed with ebony tree

ภาพที่ 84 แสดงภาพผ้าพันคอของคณะสวมีไล้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการออกแบบและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการออกแบบ

การออกแบบผลิตภัณฑ์ในโครงการนี้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ดังนี้

5.1.1 จากการศึกษาเรื่องราว ภูมิปัญญา และกระบวนการต่างๆ ในการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์สิ่งทอที่ข้อมด้วยสิริธรรมชาติ สามารถนำเอาภูมิปัญญาท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบผลิตภัณฑ์ให้มีความแปลกใหม่ และมีความทันสมัย

5.1.2 สามารถตอบสนองความต้องการในผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ใช้สิริธรรมชาติ รวมทั้งยังสามารถสร้างเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่แตกต่างจากผลิตภัณฑ์ทั่วไปในท้องตลาด สำหรับผู้บริโภคกลุ่มเป้าหมาย

5.1.3 จากการศึกษาเทคนิคในการสร้างสรรค์ลวดลาย เช่น เทคนิคการสกรีนด้วยวิธีต่างๆ เทคนิคการพันสี เทคนิคบาติก มาประยุกต์เข้ากับสิริธรรมชาติ สามารถสร้างสรรค์ลวดลายและเทคนิคต่างๆ ที่มีความแปลกใหม่ และสร้างความน่าสนใจให้กับผลิตภัณฑ์

5.2 ข้อเสนอแนะของนักศึกษา

หากมีการทดลองเทคนิคเพิ่มมากขึ้นรวมถึงการนำไปประยุกต์เข้ากับสิริธรรมชาติอื่นๆ ที่มีความน่าสนใจ จะสามารถเพิ่มความแปลกใหม่ให้กับผลิตภัณฑ์เพิ่มมากขึ้น

5.3 ข้อเสนอแนะของกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์

5.3.1 เทคนิคที่นำมาใช้สามารถพัฒนาให้มีความสวยงามและความแปลกใหม่ได้มากกว่านี้

5.3.2 สามารถตอบโจทย์ที่ต้องการสร้างสรรค์ลวดลายอื่นๆ นอกจากการข้อมและมัดข้อมโดยทั่วไปได้

5.3.3 หากมีการทดลองที่มากขึ้นจะสามารถสร้างลวดลายที่แตกต่างจากเดิมได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- ผ่องศรี รอดโพธิ์ทอง. 2551. การออกแบบสิ่งทอ 2(การย้อมสีและการทำผ้ามัดย้อม). พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- พลทรัพย์ สวนเมือง ตุลาพันธ์และคณะ. 2542. การย้อมสีไหมด้วยวัสดุธรรมชาติในภาคอีสานของไทย. ม.ป.ท. : สมาคมเทคโนโลยีที่เหมาะสม.
- โครงการฝ่ายเกมใหม่. 2546. คู่มือย้อมสีธรรมชาติ ฉบับผู้รู้ท้องถิ่น. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- อัจฉราพร ไสละสูต. 2539. ความรู้เรื่องผ้า. กรุงเทพฯ : สร้างสรรค์วิชาการ
- จรีณี ศรีพันธ์. 2549. “โครงการออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอประเภทเครื่องแต่งกายถาดองบุรุษแรงบันดาลใจจากการละเล่นผีตาโขน สำหรับห้องเสื้อมีเดียม-แรรี่”. (วิทยานิพนธ์) สถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต ภาควิชาศิลปอุตสาหกรรม, คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- เบญจวรรณ คิ้วทอง. 2549. “โครงการออกแบบชุดเครื่องแต่งกายสตรีจากการศึกษาวัฒนธรรมการแต่งกายของ “ลิเก” สำหรับบริษัท ISSUE”. (วิทยานิพนธ์) สถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต ภาควิชาศิลปอุตสาหกรรม, คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติการศึกษา

ชื่อ นาย พันธกานต์ อาชวเจริญ

วัน-เดือน-ปีเกิด 28 มกราคม 2531

วุฒิการศึกษา ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนโพธิสารพิทยากร สำเร็จการศึกษาปี 2548

ระดับปริญญาตรี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาศิลปอุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

สำเร็จการศึกษาปี 2553

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้